

Tirsdag den 27. maj 2014 (D)

1

93. møde

Tirsdag den 27. maj 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 17 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om kontrol i lufthavne.

Af Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).

(Anmeldelse 18.02.2014. Fremme 20.02.2014. Forhandling 26.05.2014. Forslag til vedtagelse nr. V 49 af Peter Skaarup (DF), Jakob Engel-Schmidt (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 50 af Trine Bramsen (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Pernille Skipper (EL)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsret. (Visse tilladte anvendelser af forældreløse værker og ændring af aftalelicensbestemelsen vedrørende kabelviderspredning).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betækning 07.05.2014. 2. behandling 13.05.2014).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. (Udvidelse af anvendelsesområdet, mulighed for eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer, bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 14.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betækning 08.05.2014. 2. behandling 20.05.2014).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, meddelelser, anmodninger og erklæringer til offentlige myndigheder. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening, for så vidt angår ansøgning om byggetilladelse, ansøgning om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær m.v., anmodning om separation og skilsmisse, ansøgning om børne- og ægtefællebidrag, ansøgning om lån til beboerindskud, ansøgning om parkeringslicens og anmodning om attestationer efter lov om Det Centrale Personregister m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 18.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betækning 08.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og skattekontrolloven. (Selskaber m.v.s registrering af fremførselsberettigede underskud, oplysningspligt om erhvervelse af visse aktier og investeringsbeviser m.v., selvangivelse af kildeartsbegrænsede tab m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 14.03.2014. Betækning 14.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love. (Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, one stop shop-ordning, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 12.03.2014. 1. behandling 03.04.2014. Betækning 14.05.2014. 2. behandling 20.05.2014).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Ophævelse af optjeningsprincippet for børne- og ungeydelse og børnetilskud og indførelse af bopælskrav også for børn omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger).

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 25.03.2014. 1. behandling 24.04.2014. Betækning 14.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opføre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 10.04.2014. Betækning 07.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ophævelse af lovens revionsbestemmelse).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 13.03.2014. Betænkning 08.05.2014).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om udlændinges adgang til opholdstilladelse med henblik på visse former for beskæftigelse. (Ændring af den særlige ordning for arbejdstagere fra EU-lande).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 30.04.2014. 1. behandling 06.05.2014. Betænkning 20.05.2014).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation, dataaflæsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og videoafhøring af børn m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 30.04.2014. 1. behandling 06.05.2014. Betænkning 20.05.2014).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 08.04.2014. Betænkning 20.05.2014).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014. 1. behandling 10.04.2014. Betænkning 13.05.2014).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love. (Opfølgning på evaluering af kommunalreformen vedrørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 10.04.2014. Betænkning 20.05.2014. Ændringsforslag nr. 5 og 6 af 26.05.2014 uden for betænkning af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen)).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om individuel boligstøtte og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Anvendelse af indkomstregisteret ved indtægtsregulering af social pension og boligstøtte m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om børns forsørgelse. (Regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om forpligtende kommunale samarbejder. (En tidlig forebyggende indsats m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forstærket indsats mod asocial adfærd ved etablering af netværkssamråd, udvidelse af målgruppen for magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om erhvervsdrivende fonde.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 12.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betænkning 15.05.2014).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Ligestilling mellem psykiatriske og somatiske patienter ved ret til frit sygehusvalg, ret til hurtig udredning i sygehusvæsenet og differentieret ret til udvidet frit sygehusvalg m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2013. 1. behandling 05.12.2013. Betænkning 06.05.2014).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om solarier.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 08.04.2014. Betænkning 20.05.2014).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om erstatningsadgang for kvinder, der ikke har modtaget tilbud om deltagelse i et screeningsprogram for livmoderhalskræft.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 28.03.2014. 1. behandling 08.04.2014. Betænkning 20.05.2014).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve indskrænkninger i lov nr. 548 af 8. juni 2006 om kommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2014).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om fædres mulighed for at omstøde et faderskab på baggrund af dna-beviser.

Af Pernille Vigsø Bagge m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2014).

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om amning i det offentlige rum.
Af Stine Brix (EL) m.fl.
(Fremsættelse 01.04.2014).

Hermed er forespørgslen afsluttet.

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om mænds ret til barselsorlov.
Af Özlem Sara Cekic (SF) m.fl.
(Fremsættelse 08.04.2014).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsret. (Visse tilladte anvendelser af forældreløse værker og ændring af aftalelicensbestemmelsen vedrørende kabelviderespredning).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).
(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 07.05.2014. 2. behandling 13.05.2014).

Kl. 13:02

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bagatelgrænse for klager til Ligebehandlingsnævnet.
Af Merete Riisager (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Fremsættelse 10.04.2014).

28) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om tildeling af stemmeret til borgere under værgemål.
Af Holger K. Nielsen (SF) og Pernille Vigsø Bagge (SF).
(Fremsættelse 04.04.2014).

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:02

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget. [Det vil nu blive sendt til statsministeren].

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 17 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om kontrol i lufthavne.

Af Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).

(Anmeldelse 18.02.2014. Fremme 20.02.2014. Forhandling 26.05.2014. Forslag til vedtagelse nr. V 49 af Peter Skaarup (DF), Jakob Engel-Schmidt (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 50 af Trine Bramsen (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Pernille Skipper (EL)).

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Vi går nu til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 50 af Trine Bramsen (S), Jeppe Mikkelsen (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Pernille Skipper (EL), og der stemmes nu.

Afstemningen er slut.

For stemte 60 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 46 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Forslag til vedtagelse nr. V 50 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 49 af Peter Skaarup (DF), Jakob Engel-Schmidt (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF) bortfaldet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. (Udvidelse af anvendelsesområdet, mulighed for eneretsaftaler vedrørende digitalisering af kulturelle ressourcer, bemyndigelse til finansministeren til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af dokumenter og datasamlinger m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 14.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betænkning 08.05.2014. 2. behandling 20.05.2014).

Kl. 13:03

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.
Afstemningen er slut.

For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, meddelelser, anmodninger og erklæringer til offentlige myndigheder. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening, for så vidt angår ansøgning om byggetilladelse, ansøgning om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær m.v., anmodning om separation og skilsmisse, ansøgning om børne- og ægtefællebidrag, ansøgning om lån til beboerindskud, ansøgning om parkeringslicens og anmodning om attestationer efter lov om Det Centrale Personregister m.v.).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 18.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betænkning 08.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:04

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.
Afstemningen er slut.

For stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskattebogen og skattekontrolloven. (Selskaber m.v.s registrering af fremførselsberettigede underskud, oplysningspligt

Kl. 13:03

om erhvervelse af visse aktier og investeringsbeviser m.v., selvangivelse af kildeartsbegrænsede tab m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 14.03.2014. Betænkning 14.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:05

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 70 (S, DF, RV, EL, SF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 39 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

[Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love. (Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, tele-ydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, one stop shop-ordning, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 12.03.2014. 1. behandling 03.04.2014. Betænkning 14.05.2014. 2. behandling 20.05.2014).

Kl. 13:06

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 59 (S, 1 DF (ved en fejl), RV, EL, SF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 46 (V, DF og KF).

[Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Ophævelse af optjeningsprincippet for børne- og ungeydelse og børnetilskud og indførelse af bopælskrav også for børn omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger).

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 25.03.2014. 1. behandling 24.04.2014. Betænkning 14.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:07

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig? Det er der. Hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. I betænkningen til det her lovforslag har vi i Dansk Folkeparti angivet, at såfremt vores ændringsforslag til anden behandling ikke blev vedtaget, ville vi redegøre for vores stilling her ved tredje behandling. Så det er det, jeg gør nu.

Lovforslaget går jo ud på, at man vil lave et pålæg om, at børnene skal opholde sig i Danmark, for at børne- og ungeydelsen kan udbetales, hvilket vi i Dansk Folkeparti synes er ganske rimeligt. Vi har ved andenbehandlingen stillet et ændringsforslag, der skulle gøre, at der samtidig blev opretholdt et optjeningsprincip, så man ikke kunne optjene retten til det fra dag et med en minimal indsats på 9 timer om ugen. Det ændringsforslag faldt desværre ved andenbehandlingen, og derfor er vi i Dansk Folkeparti kommet frem til den konklusion, at vi stemmer gult til det her lovforslag.

Vi synes, det er ganske rimeligt, sådan som Enhedslisten foreslår, at børnene skal opholde sig i Danmark. Derfor kan vi ikke stemme nej til forslaget, men vi mener også, det er forkert, at optjeningsprincippet fjernes, og derfor kan vi ikke stemme ja til forslaget. Så derfor er Dansk Folkepartis konklusion, at vi stemmer gult til det samlede forslag, for vi synes faktisk, at kombinationen af et optjeningsprincip plus det, at børnene skal opholde sig i Danmark, er ganske rimelig.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Marinus har trykket sig ind ved en fejl – vi trykker ud igen. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Jeg takker for Dansk Folkepartis interesse for lovforslaget. Jeg er selvfølgelig ked af, at Dansk Folkeparti stemmer gult, og det forstår jeg jo ikke, men det skal jeg begrunde nærmere i mit lille indlæg her. Jeg kan godt høre, at der måske ikke er helt den samme interesse for

det her emne, som der var før det valg, vi havde i søndags, og det synes jeg jo er lidt ærgerligt, for problemstillingen er vel ikke blevet mindre vigtig, eller hvad?

Jeg vil i hvert fald især gerne bede Venstre og Konservative og nu også Dansk Folkeparti om at høre grundigt efter, for nu er det jo i disse partiers magt at få sat et punktum for den her debat om børnechecken her i Folketinget.

Situationen er jo følgende: Regeringen har stadig væk ikke fremsat noget lovforslag, som skal justere VKO-loven om børnepenge, så den retter ind i forhold til regeringens opfattelse af EU-retten. Det skyldes den enkle omstændighed, at de ikke har kunnet skaffe sig et flertal, eller rettere sagt, de har ikke villet tage imod det tilbud, som Enhedslisten har givet regeringen, om at stemme for deres lovgivning, hvis regeringen ville være med til en massiv styrkelse af kampen mod social dumping. Det tilbud har åbenbart ikke regeringens interesse.

De Konservative fremsatte et beslutningsforslag, B 60, der pålagde regeringen at administrere i overensstemmelse med gældende dansk lov. Det blev vedtaget, men det har bare ingen praktisk betydning – regeringen skal ikke følge et beslutningsforslag, der er i strid med EU-retten. Men til gengæld har skatteministeren jo sagt meget klart, at hvis Enhedslistens lovforslag, L 160, som vi skal stemme om lige om lidt, bliver vedtaget, vil regeringen følge det.

De borgerlige partier har under udvalgsbehandlingen stillet et ændringsforslag til Enhedslistens lovforslag, fordi de gerne vil genindføre optjeningskravet – det blev stemt ned ...

Kl. 13:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror, at det var Storm P., der engang sagde: Prøv at være stille, så I kan høre, hvor højt I taler. Det vil jeg gentage, for der er meget uro i salen.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Mange tak til formanden. Jeg skulle måske overlade det til hende at læse min ordførertale op, så kunne det være, at der var helt stille imens.

De borgerlige stillede jo et ændringsforslag til Enhedslistens lovforslag for at genindføre optjeningskravet. Det blev stemt ned. Vi synes, det er glædeligt, at der her i Folketinget er et flertal, som på den måde afviser at diskriminere danske og udenlandske statsborgere, fordi de efter de borgerliges forslag jo ville blive pålagt at betale det samme i skat som os andre, men uden at få de samme rettigheder.

Konklusionen er så, at Enhedslistens forslag står tilbage, som det blev fremsat. Det efterlader jo til gengæld de borgerlige partier med et valg – og nu skal jeg jo så tælle Dansk Folkeparti med – for vi går da ud fra, at regeringspartierne og SF vil fastholde deres modstand mod Enhedslistens lovforslag, for vi har ikke fået signaler om noget andet, med den begrundelse, at det strider mod EU-retten. Ikke desto mindre har de borgerlige partier jo mulighed for at få vedtaget et lovforslag, der tager højde for et af deres vigtigste kritikpunkter i den her debat.

Som hr. Claus Hjort Frederiksen sagde i radioavisen den 14. april: Der skal findes et værn mod, at børnechecken kan tages med ud af landet. Det er lige netop pointen i Enhedslistens forslag, nemlig at der skal administreres i overensstemmelse med det, der hele tiden har stået i den her lov – også i VKO's udgave – nemlig at det er en forudsætning for at få udbetalt børnecheck og børnetilskud, at barnet opholder sig her i landet.

Så nu skal de borgerlige partier altså vælge, om de vil støtte Enhedslistens forslag, også selv om det ikke helt lever op til det, de gerne vil, eller om de vil sidde på sidelinjen og være sure. Hvis de vælger det sidste, må vi jo konkludere, at det, som Enhedslisten og an-

dre har sagt hele vejen igennem, nemlig at al den snak fra borgerligt hold om, at man ikke skal lægge sig fladt ned for EU osv., bare er mundsvejr, som var beregnet på at fiske stemmer ved det EU-valg, der lige er overstået.

Men hvis Enhedslistens forslag bliver forkastet af regeringspartierne og SF sammen med V og K, må Enhedslisten jo bare konkludere, at ingen af partierne har lyttet til det signal, som vælgerne afsendte ved det EU-valg, vi havde i søndags. Det var jo et signal, der meget klart sagde, at vælgerne er dødtrætte af EU's indblanding i vores regler om velfærdsydelser. Men det kan vi jo gøre noget ved, når vi lige om lidt skal trykke på knapperne.

Jeg fik ret i mine forudsigelser om, hvor interessant emnet er i dag, tak.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning, og så skal hr. Finn Sørensen blive på talerstolen. (*Finn Sørensen* (EL): Åh, det var dejligt, tak). Værsgo.

Kl. 13:14

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg havde nemlig spurgt, om jeg skulle komme op, men jeg fik at vide, at vi skulle tage korte bemærkninger hernedefra, så det vil jeg gøre.

Jeg har egentlig bare et spørgsmål, fordi Enhedslistens ordfører jo nu står og fører sig frem om, at hvis man ikke stemmer for det her, er det, fordi alt det, man har sagt igennem måneder, ikke længere står ved magt. Jeg er bare nødt til at spørge, om Enhedslistens ordfører ikke kan bekræfte, at det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, afskaffer optjeningsprincippet i sin fulde helhed og dermed annullerer det, som VK-regeringen sådan set fik indført med et flertal i Folketinget, og som sikrer, at også folk, der kommer fra lande uden for EU, har et optjeningsprincip i forhold til adgang til offentlige ydelser, og at det derfor giver sig selv, at den del hverken er noget, Venstre støttede, da vi sad i regering, eller ønsker at støtte i forhold til Enhedslistens forslag. Men det handler jo på ingen måde om, at vi ikke gerne tager den kamp, der handler om at sikre ret og rimelighed i udbetalingen af danske børnepenge, herunder dialogen med Europa-Kommissionen.

Så jeg vil blot høre, om Enhedslistens ordfører ikke kan bekræfte, at når vi stemmer imod, er det, fordi Enhedslisten har valgt at inkludere en annullering af VK-regeringens optjeningsprincip.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:15

Finn Sørensen (EL):

Sådan kan man godt stille det op. Jeg kan i hvert fald bekræfte, at Venstre hele tiden har forsvaret den lov, som de selv stod fadder til i 2010, og det fremgik faktisk også af min ordførertale, da jeg jo ikke påstod, at det forslag, vi fremsætter i dag, i et og alt er i overensstemmelse med Venstres og for den sags skyld Konservatives og Dansk Folkepartis holdning.

Jeg gjorde bare opmærksom på det faktum, at selv om der konstateres et flertal for forslaget B 60, har det ikke nogen praktisk betydning, og at situationen nu er den, at hvis de borgerlige partier ønsker det, kan de få gennemført et lovforslag, hvor i hvert fald en del af det, der lå i den kritik – det var det ordvalg, jeg brugte – som de har fremført af regeringens fortolkning af reglerne, nu kan føres ud i livet, fordi skatteministeren har sagt, at hvis der er flertal for Enhedslistens forslag, så vil han respektere det og administrere i overensstemmelse med det. Og jeg forstår da så ikke, at man ikke benyt-

ter den chance, der er, når nu man har konstateret, at der ikke er flertal for ens eget forslag.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:16

Ellen Trane Nørby (V):

Tak for bekræftelsen. Dermed bekræfter Enhedslistens ordfører, at den der ordførertale, som Enhedslistens ordfører holdt, og som jo ikke handlede om, hvad Enhedslisten mener, men som var skældud til samtlige andre partier, som har tilladt sig at have det synspunkt, at der skal være ret og rimelighed i den måde, vi udbetaler danske offentlige ydelser på, jo sådan set bare var en skåltale.

For når Venstre vælger at stemme, som vi gør, er det jo, fordi vi ikke støtter en afskaffelse af optjeningsprincippet. Jeg tror ikke, det er en overraskelse for nogen, at vi ønsker at opretholde optjeningsprincippet både for folk, der kommer fra lande uden for EU, men også for EU-borgere. For vi synes sådan set, det giver rigtig god mening, at man skal have været i det danske samfund og bidraget, betalt skat, været bosiddende her i en periode, før man får fuld adgang til danske sociale ydelser.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:17

Finn Sørensen (EL):

Jeg er da fuldstændig på det rene med, at det er Venstres holdning. Men som jeg også har prøvet at oplyse Venstre om, er virkelighedens verden den, at der ikke er mulighed for at pålægge regeringen at gennemføre den administration af loven, som Venstre går ind for. Nu er der så en anden mulighed, hvor skatteministeren klart har sagt, at hvis Enhedslistens forslag bliver vedtaget, så vil han respektere det og føre det ud i livet. Og det betyder jo, at der så vil blive administreret i overensstemmelse med en meget vigtig forudsætning, der er i den lov, og som jeg troede at Venstre og Konservative var enige i, nemlig at en forudsætning for at få udbetalt børnecheck og børnetilskud er, at barnet opholder sig her i landet. Men det vil man så alligevel ikke gennemføre, når det kommer til stykket.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Først vil jeg lige komme med en lille stikpille til fru Ellen Trane Nørby fra Venstre, for det fremgår faktisk meget tydeligt af betænkningen, at Venstre og Konservative ville stemme nej til forslaget, selv om man støttede Dansk Folkepartis ændringsforslag. Så selv om optjeningsprincippet var blevet vedtaget ved andenbehandlingen, ville man stadig væk stemme nej ved tredjebehandlingen. Så det er ikke helt korrekt, at det er den samlede grund til, at man vil stemme nej, men det må Venstre selv redegøre for.

Det ærgrer mig lidt, at Enhedslistens ordfører siger, at det her ikke er vigtigt for Dansk Folkeparti efter valget. Det er det faktisk. Det er utrolig vigtigt. Grunden til, at vi ikke støtter Enhedslistens forslag, er jo faktisk, at det ikke er vidtgående nok. Vi er sådan set enige med Enhedslisten i, at der skal være et bopælskrav, altså at børn skal være i Danmark, men vi ønsker bare ud over det også at opretholde et optjeningsprincip. Faktisk er der, som det står i loven i dag, både et

krav om et optjeningsprincip og et bopælskrav. Den ene af delene vil Enhedslisten så fjerne, og det er jo derfor, vi ikke støtter det fuldt ud, men ender med at stemme gult. For vi vil sådan set gerne have begge dele. Og Enhedslisten må bekræfte, at det i hvert fald ikke er, fordi vi ikke går op i sagen. Det betyder faktisk bare, at vi gerne vil gå endnu længere, end Enhedslisten vil.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:19

Finn Sørensen (EL):

Først tak til ordføreren, fordi han lige mindede salen om, hvad det egentlig er, Venstre og Konservative har indstillet, nemlig at de vil stemme imod det under alle omstændigheder. Det skulle jeg selvfølgelig have udnyttet noget kraftigere i min ordførertale, så tak for den del.

Jeg har ellers det samme svar til hr. Dennis Flydtkjær som til fru Ellen Trane Nørby. Man må jo bare forholde sig til den virkelighed, at der ikke kan skabes flertal for at pålægge regeringen at administrere i overensstemmelse med Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis ønsker. Men der kan skabes flertal, hvis Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vil det, for at pålægge regeringen at administrere i overensstemmelse med en anden vigtig præmis, der står i den her lov, nemlig at det er en forudsætning for at få udbetalt børnecheck og børnetilskud, at barnet opholder sig her i landet. Da jeg har forstået det sådan – og man kunne jo bare høre på ordføreren ordførertale for lidt siden – at det er vigtigt for Dansk Folkeparti, så forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor man stemmer gult ved den her lejlighed.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:20

Dennis Flydtkjær (DF):

Grunden til, at optjeningsprincippet er vigtigt, er jo ganske enkelt, at vi ikke synes, det er rimeligt, at man kan optjene retten til bl.a. børne- og ungeydelsen fra dag et med en minimal indsats på 9 timer om ugen. Det vil sige, at en god avisrute eller et arbejde på en tankstation en enkelt dag om ugen er nok til at komme hertil. Det mener Enhedslisten så er rimeligt. Vi mener faktisk, at kombinationen af de to ting er vigtig, altså at man både har bidraget til samfundet et stykke tid og at familie og børn samtidig også opholder sig i Danmark. Det synes jeg ikke er et urimeligt krav. Enhedslisten har så lidt mere snævre krav, men det gør jo ikke, at Dansk Folkeparti ikke synes, at det her er vigtigt. Jeg tror faktisk, at vi synes, det er endnu mere vigtigt end Enhedslisten, fordi vi trods alt er klar til at gå endnu længere, end Enhedslisten vil.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:21

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er fuldstændig på det rene med, hvad Dansk Folkepartis holdning er i den her sag. Der har været lidt slør, for under en tidligere behandling fik vi at vide, at det måske ikke var så vigtigt endda, men skidt med det. Det er Dansk Folkepartis holdning, og vi er dybt uenige med dem. Enhedslisten mener, at det, der står i den gældende lov om optjeningsprincippet, er diskriminerende, og det er selvfølgelig derfor, vi ikke har taget det med. Det betyder, at man diskrimine-

rer både udenlandske og danske statsborgere. De skal betale det samme i skat, men de kan ikke få de samme rettigheder. Det holder jo simpelt hen ikke.

Men vil de partier ikke nok forholde sig til virkelighedens verden, som er, at nu har man chancen for at pålægge regeringen at administrere i overensstemmelse med en meget vigtig præmis, der er i den her lov? Hvorfor vil man så ikke det? Så er det, vi tillader os at konkludere, at så er det måske til syvende og sidst, fordi man ikke tør udfordre EU-retten, når det kommer til stykket.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:22

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes.

Afstemningen er slut.

For stemte 8 (EL), imod stemte 86 (V, S, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 13 (DF).

Lovforslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner).

Af skatteministeren (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 10.04.2014. Betænkning 07.05.2014. 2. behandling 20.05.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:23

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:23

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er slut.

For stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:

Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskudet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ophævelse af lovens revionsbestemmelse).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 26.02.2014. 1. behandling 13.03.2014. Betænkning 08.05.2014).

Kl. 13:24

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om udlændinges adgang til opholdstilladelse med henblik på visse former for beskæftigelse. (Ændring af den særlige ordning for arbejdstagere fra EU-lande).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 30.04.2014. 1. behandling 06.05.2014. Betænkning 20.05.2014).

Kl. 13:25

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaflysning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og videoafhøring af børn m.v.)

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 30.04.2014. 1. behandling 06.05.2014. Betænkning 20.05.2014).

Kl. 13:25

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 08.04.2014. Betænkning 20.05.2014).

Kl. 13:26

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg skal ikke sige noget til selve indholdet i lovforslaget, men jeg vil bare takke justitsministeren for, at man har valgt at være med på, at lovforslaget bliver delt op i to dele; det synes jeg er god stil, og det synes jeg at resten af regeringen kunne lære noget af, altså at når nogen gerne vil have lov til at stemme for en del af et lovforslag og de dermed beder om at få det splittet op, så er det noget, vi gør. Så tak for det. Og nu har jeg ovenikøbet fået ministerens opmærksomhed, så det kan jo ikke være bedre.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget, om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Delingen af lovforslaget i to lovforslag er vedtaget.

Der stemmes derefter om det under B nævnte forslag [Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Dansk indfødsret til unge født og opvokset i Danmark m.v.)]:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2, af et mindretal (KF), tiltrådt af et mindretal (V, DF og LA).

Afstemningen er afsluttet.

For stemte 52 (V, DF, LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om kommunernes overtagelse af de regionale lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud.

Af undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 27.02.2014. 1. behandling 10.04.2014. Betænkning 13.05.2014).

Kl. 13:28

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love. (Opfølgning på evaluering af kommunalreformen ve-

Kl. 13:27

drørende det mest specialiserede socialområde og den mest specialiserede specialundervisning m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 10.04.2014. Betænkning 20.05.2014. Ændringsforslag nr. 5 og 6 af 26.05.2014 uden for betænkning af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen)).

Kl. 13:28

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:29

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr., 1 tiltrådt af udvalget, om ændringsforslag nr. 5 og 6 uden for betænkningen af ministeren for børn-, ligestilling-, integration og sociale forhold, eller om ændringsforslag nr. 2-4, tiltrådt af udvalget?

Da det ikke er tilfældet, er de vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om individuel boligstøtte og lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Anvendelse af indkomstregisteret ved indtægtsregulering af social pension og boligstøtte m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

Kl. 13:30

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:30

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om børns forsørgelse. (Regelforenklinger og effektiviseringer på børnebidragsområdet).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

Kl. 13:30

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om forpligtende kommunale samarbejder. (En tidlig forebyggende indsats m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

Kl. 13:31

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:31

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forstærket indsats mod asocial adfærd ved etablering af netværkssamråd, udvidelse af målgruppen for magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet m.v.).

Af ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 11.04.2014. Betænkning 15.05.2014).

Kl. 13:32

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:32

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om erhvervsdrivende fonde.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 12.03.2014. 1. behandling 25.03.2014. Betænkning 15.05.2014).

Kl. 13:32

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (LA), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 5 (LA), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, EL, SF, KF og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

[Ændringsforslaget er forkastet].

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

[Det er vedtaget].

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 87:**Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Ligestilling mellem psykiatriske og somatiske patienter ved ret til frit sygehusvalg, ret til hurtig udredning i sygehusvæsenet og differentieret ret til udvidet frit sygehusvalg m.v.).**

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 28.11.2013. 1. behandling 05.12.2013. Betænkning 06.05.2014).

Kl. 13:34

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:33

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 163:**Forslag til lov om solarier.**

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014. 1. behandling 08.04.2014. Betænkning 20.05.2014).

Kl. 13:35

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:35

Afstemning**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 174:**Forslag til lov om erstatningsadgang for kvinder, der ikke har modtaget tilbud om deltagelse i et screeningsprogram for livmoderhalskræft.**

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 28.03.2014. 1. behandling 08.04.2014. Betænkning 20.05.2014).

Kl. 13:35

Forhandling**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 79:**Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve indskrænkninger i lov nr. 548 af 8. juni 2006 om kommuners udførelse af opgaver**

for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 01.04.2014).

Kl. 13:40

Kl. 13:36

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er erhvervs- og vækstministeren, værsgo.

Kl. 13:36

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Enhedslisten har fremsat beslutningsforslag om at ophæve indskrænkninger i lov nr. 548 af 8. juni 2006 om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber. Jeg er enig i, at det er vigtigt, at kommuner og regioner deltager i udviklingen af nye produkter til gavn for samfundet. Det er også baggrunden for, at vi i de senere år flere gange har ændret den pågældende lov. Ændringer skal bl.a. ses i lyset af et ønske om at sikre privat medejerskab til de kommunale og regionale selskaber og at styrke det offentligt-private samarbejde.

For det første medfører Enhedslistens forslag, at det ikke længere skal være et krav for at kunne oprette et selskab, at der skal være en privat ejerandel på 25 pct. For det andet foreslår Enhedslisten, at lovens grænse på maksimum 50 pct.s omsætning i et selskab for andre end kommuner eller regioner afskaffes. For det tredje foreslås, at kommuner uden begrænsning eller skelen til EU's direktivkrav skal kunne udføre alle slags opgaver for andre offentlige myndigheder uden krav om udbud eller selskabsdannelse. Og endelig foreslås det at ophæve lovens krav om, at et selskab ikke kan varetage en opgave, som tidligere har været udliciteret.

Der er flere grunde til, at jeg ikke mener, at vi skal gå videre ad det spor, som Enhedslisten foreslår. For det første findes der i dag en lang række muligheder for dispensation fra lovens rammer for udførelse af opgaver eller selskabsdannelse. F.eks. kan der søges dispensation både fra kravet til den private ejerandel og fra omsætningsgrænsen, som Enhedslisten berører i forslaget to første dele. Der er siden 2012 kun modtaget én dispensationsansøgning, og det mener jeg er udtryk for, at kommuner og regioner i praksis ikke føler sig begrænset af lovens rammer. Det fremgår desuden udtrykkeligt af loven, at udliciterede opgaver faktisk godt kan hjemtages til et kommunalt eller regionalt selskab, hvis særlige grunde taler for det.

For det andet er kravene til, hvornår en opgave skal i udbud, fastsat i EU's udbudsdirektiv. Vi kan derfor ikke generelt undtage opgaver fra kravet om udbud, hvis de er omfattet af direktivet. Endelig har regeringen som tidligere nævnt løbende tilpasset loven til kommunernes og regionernes behov, således at der er sket lovændringer i 2011, to gange i 2012 og senest i år med ikrafttræden pr. 1. juli.

Regeringen deler naturligvis Enhedslistens ønske om, at kommuner og regioner skal være aktive spillere i udviklingen af samfundet. Det er samtidig regeringens opfattelse, at et godt samarbejde mellem offentlige og private virksomheder kan bidrage til at sikre en effektiv opgavevaretagelse og en løbende udvikling af de offentlige ydelser. Lov nr. 548 er de senere år blevet ændret flere gange med henblik på at forbedre kommuners og regioners selskabsdeltagelse og opgaveløsning. En række af de seneste lovændringer har dog endnu ikke fuldt ud haft effekt. Endvidere har behovet for dispensationer som nævnt været meget begrænset.

Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for at gennemføre yderligere lovændringer på nuværende tidspunkt, og jeg skal derfor indstille, at beslutningsforslaget forkastes.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:40

Finn Sørensen (EL):

Tak. Og tak til ministeren. Ministeren er jo ud over at være minister også socialdemokrat. Og dengang VKO-flertallet indførte de her begrænsninger, som Enhedslisten nu gerne vil have fjernet, gik ministerens parti jo imod, bl.a. med den begrundelse, at samarbejdet ikke må være en privat omklamring af det offentlige. Det var sådan, man fra Socialdemokratiets side opfattede det lovforslag, som blev til L 548.

Så undrer det mig bare, at ministeren ligesom har ændret holdning, i forhold til hvad partiet stod for dengang. Så det kunne være, ministeren kunne uddybe det.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:41

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jamen jeg mener jo sådan set uændret, at vi med den lov, vi har i øjeblikket, faktisk stiller nogle fine krav og også giver rummelige muligheder for, at kommuner og regioner kan deltage i selskabsdannelse. Vi har jo lavet en lang række ændringer, siden vi kom til, som vi så mener er tilstrækkelige til, at vi kan opfylde det formål, som jo er, at vi gerne ser et øget offentlig-privat samarbejde, og at vi også gerne ser, at kommunerne og regionerne får mulighed for at kaste sig over opgaver de steder, hvor vi synes det er naturligt.

Så vi synes faktisk, det er tilstrækkeligt, som det er i dag. Og vi mener sådan set, at vi har haft en intakt holdning hele vejen igennem og egentlig har været positivt indstillet i forhold til det her område.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:42

Finn Sørensen (EL):

Jamen hvis jeg ikke tager meget fejl – ellers har jeg da bare læst forkert i beskrivelsen af, hvordan behandlingen foregik dengang – så var Socialdemokraterne sammen med SF og Enhedslisten modstander af alle de begrænsninger, der blev indført af VKO-flertallet. Og så forstår jeg jo ikke, hvorfor man ikke holder fast i det synspunkt og er med til at afskaffe dem. Man kan sagtens sige: Jamen vi synes, det er rimeligt. Men nu har vi jo en diskussion om, hvorfor det er rimeligt.

Jeg kan også spørge på en anden måde: Der er vel ingen – jeg kender ikke nogen her i salen i hvert fald – der er modstander af et godt samarbejde mellem det offentlige og det private, men hvorfor skal det være tvangsmæssigt? For det er jo det, den her lov bygger på.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:42

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Jamen jeg mener jo, at vi i stor udstrækning – som jeg også redegjorde for i min tale – har mulighed for at give dispensationer de steder, hvor man mener der er nogle begrænsninger i forhold til loven. Og det, som vi har oplevet, er jo – som jeg også sagde i min tale – at der

har været én ansøgning om dispensation. Og derfor er der måske ikke det allerstørste behov derude for, at vi går i gang med at lave kæmpe ændringer af loven og den måde, det fungerer på i dag.

Vi har jo så også for nylig vedtaget en lang række nye ændringer af lovgivningen her, som ikke har haft tid til at virke endnu, og som vi så også afventer resultatet af. Så indtil vi måtte få øje på, at vi virkelig har et stort problem, synes jeg ikke, der er nogen grund til at gennemføre det her beslutningsforslag.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er først hr. Jacob Jensen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Enhedslisten foreslår med forslaget her at ophæve en række af de tiltag, som VK-regeringen tog for at styrke offentlig-privat samarbejde på områder, hvor der reelt kun er offentlige aktører, og hvor mulighederne for at konkurrenceudsætte opgaverne dermed er begrænsede. VK-regeringen styrkede derved på visse betingelser at give kommunerne lov til at indgå i selskaber sammen med private aktører.

For os at se er konkurrenceudsættelse af skattefinansierede opgaver et effektivt værktøj til at sikre, at opgaverne bliver løst mest hensigtsmæssigt og billigst muligt. Konkurrenceudsættelsen kræver imidlertid, at der eksisterer et reelt marked, og hvis det marked ikke eksisterer, kan offentlig-privat samarbejde være et fint alternativ, der netop sikrer de offentlige myndigheder, at den viden, de bruger i deres opgaveløsning, bliver anvendt bedst muligt for flest muligt, samtidig med at opgaven også bliver løst til den bedst mulige pris. Det er de erfaringer fra både de private og det offentlige, vi gerne ser sammentænkt.

Med muligheden for, at offentlige myndigheder kan indgå i selskaber, gav VK-regeringen netop kommunerne og de offentlige aktører et alternativ til udlicitering, og der blev skabt reelt grundlag for, at der kan skabes et marked for kommunale eller regionale ydelser. Dermed kan det senere hen blive et grundlag for netop at konkurrenceudsætte konkrete opgaver og få en mere effektiv administration i den offentlige sektor.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre ikke mener, at verdens største offentlige sektor skal være endnu større. Tværtimod mener vi, at der skal dannes grundlag for, at vi kan sikre en mere effektiv offentlig administration, men hvor kvaliteten stadig er høj, og hvor det er kvaliteten, der er i centrum. Og det kan man bl.a. sikre ved muligheden for, at kommunerne kan indgå i selskabsform sammen med private aktører.

Såfremt offentlige myndigheder skal udbyde ydelser på et privat marked, så skal det naturligvis foregå på lige og retfærdige konkurrencevilkår, og der vil Enhedslisten så ophæve de krav til offentlige myndigheder og dermed efter vores opfattelse skabe en ulige og uretfærdig konkurrencesituation mellem det offentlige og de private. Det kan vi i Venstre i sagens natur ikke støtte. Det samme skulle jeg hilse og sige gør sig gældende for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for den klare ideologiske udmelding, som jo ligger bag det her – det er jo altid rart, at der er rene linjer; så er det meget

bedre at diskutere politik, og så kan vælgerne også tydeligere se, hvad det er, de skal vælge imellem. Så rigtig mange tak for det.

Kan ordføreren bekræfte, at der, før L 548 blev vedtaget, var muligheder for, at kommunerne kunne indgå i forskellige former for samarbejde med private selskaber, og at L 548 satte nogle ganske snævre begrænsninger og betingelser op for, under hvilke rammer kommunerne kunne indgå i sådanne samarbejder?

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:46

Jacob Jensen (V):

Jeg vil så starte med at kvittere for rosen, og jeg kan sende den tilbage – det er altid godt at have rene linjer, med hensyn til hvor vi står politisk. Det er jo ikke altid, at man kan sige det om alle vores kollegaer, og jeg kan også forstå på hr. Finn Sørensens bemærkning til ministeren før, at der er sket et holdningsskifte på visse sider i det politiske spektrum. Bl.a. var Socialdemokraterne jo imod netop det forslag, som Enhedslisten her ønsker at ophæve, men det må de jo selvfølgelig stå på mål for.

Jeg står på mål for, at jeg synes, det er nogle udmærkede ting, der ligger i den lov, som VK-regeringen fik gennemført, nemlig L 548. Det sætter netop rammen for, hvordan kommuner og offentlige myndigheder kan indgå i selskabsform, for det skal efter vores opfattelse jo ikke bare ske sådan helt tilfældigt; det skal ske ud fra en ramme og ud fra de betingelser, der nu engang blev sat i den lov. Det kan vi stadig væk stå på mål for, og det er også derfor, vi siger, at vi synes, det fint, at Enhedslisten har et andet synspunkt, men vi er bare ikke enige i det, fordi vi mener, at det er væsentligt, at det offentlig-private samarbejde, både som det var før L 548, men også med de nævnte betingelser – det var jo ligesom derfor, vi gennemførte det dengang – står til troende.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det den sidste korte bemærkning til hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:47

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ja, men så kan vi da i hvert fald være enige om at være uenige om det ideologiske udgangspunkt. Det er jo fint.

Så kommer der et spørgsmål, som jeg er rigtig spændt på at høre svaret på. Måske skulle jeg have haft det med i første runde, men alligevel – vi mødes jo nok i en anden sammenhæng. Hvilken dokumentation er der for, at den her lov og hele ideen om konkurrenceudsættelse sikrer en bedre pris og en højere kvalitet?

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Jacob Jensen (V):

At konkurrenceudsættelse sikrer en bedre pris og en højere kvalitet er der jo dokumentation for. Erfaringerne viser jo ret entydigt – der er altid undtagelser, og undtagelserne skal man lære af, men ud over det er det ret entydigt, og det tror jeg også at de flestes logik siger dem – at hvis man vil have den bedst mulige pris og den højeste kvalitet, skal man spørge forskellige steder. Så er det ikke nok, man bare gå hen i den første, den bedste butik og siger: Jeg tager det ned fra hylden, som der nu engang måtte stå på hylden. Man går selvfølgelig forskellige steder hen og spørger, hvad man kan få for prisen, eller

man går hen og siger: Jeg vil have den her kvalitet – hvad koster det?

Kl. 13:52

Det synes jeg sådan set er ret logisk, og det er derfor, jeg synes, at det, der ligger i den oprindelige lov, er fornuftigt, at de rammer, der bliver sat op for det offentlig-private samarbejde, er fornuftige, og det står vi stadig væk på mål for i Venstre.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Sina, Socialdemokraterne.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Anne Sina (S):

Det her lovforslag fra Enhedslisten pålægger regeringen at ophæve indskrænkningerne i lov nr. 548 fra 2006 om kommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber. For Socialdemokraterne er offentlig-privat samarbejde vigtigt. Det offentlige og private er ikke hinandens modsætninger, men er medspillere, og vores tilgang til det her er jo derfor, at det er godt, når den offentlige sektor og private virksomheder samarbejder og lærer af hinanden. Den socialdemokratiske ledede regering har derfor, i øvrigt sammen med Enhedslisten, været med til at gøre det lettere for kommuner og regioner at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder og at deltage i selskaber med private aktører. I det tiltag, som vi allerede har taget, er vi dog ikke gået helt så langt, som Enhedslisten nu foreslår med det her beslutningsforslag, og det skyldes, at vi faktisk tror, at loven i sin nuværende form med sine mange fleksible dispensationsmuligheder giver regionerne og kommunerne nogle rigtig gode rammer.

Den første del af forslaget handler om kommuners og regioners mulighed for at deltage i såkaldte L 548-selskaber, og her foreslås det at afskaffe begrænsningen for, hvor meget af salget af sådanne selskaber der må gå til andre end kommuner og regioner. Vi har, som Enhedslisten også selv nævner i bemærkningerne, allerede hævet omsætningsgrænsen for salg til andre end kommuner og regioner fra 25 til 50 pct., ligesom der også her er muligheder for dispensation. Det har styrket kommuners og regioners mulighed for at deltage i de her selskaber. Det er ikke mere end 2 år siden, vi lavede den her ændring, og vi synes, ændringen faktisk er fornuftig og bør fastholdes.

Den anden del af lovforslaget handler om de opgaver, som kommuner og regioner udfører for andre myndigheder. Her foreslås det, at kommuner og regioner skal kunne udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, uden at opgaven skal sendes i udbud. Også på det her område har regeringen sammen med Enhedslisten og andre partier taget en række initiativer. Vi har hævet grænsen for kommuners mulighed for at udføre opgaver for andre kommuner, uden at opgaven foruden skal være sendt i udbud. Desuden kan jeg også nævne, at vi sammen med Enhedslisten har givet regioner de samme muligheder for at løse opgaver for andre offentlige myndigheder, uden at de skal udføres i selskabsform. Det er i lighed med de muligheder, som kommuner allerede i dag har.

I modsætning til de blå partier her i Folketingssalen, for hvem det der med at privatisere ting er en målsætning i sig selv, har vi Socialdemokrater – mener jeg – en langt mere pragmatisk tilgang til at se på snitfladen og grænserne mellem det offentlige og det private. Det er derfor, vi, siden vi overtog regeringsansvaret, har styrket kommuners og regioners mulighed for at samarbejde på tværs og i offentlig-private samarbejder. Det har vi gjort sammen med Enhedslisten og med Liberal Alliance og andre, så der er vist nogenlunde balance i det, vi har gjort. Vi synes, at den lov, der ligger nu, er fornuftig og afbalanceret, og derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:52

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Ordføreren mener, at der sådan er balance i det nu. Vil det sige, at der ikke var balance i det, dengang Socialdemokraterne stemte imod de her opstramninger og begrænsninger, som blev indført i lov nr. 548? Det var altså ikke en afbalanceret holdning eller hvad?

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Anne Sina (S):

Du har jo gjort ligesom jeg – jeg har gravet mig ned i de holdninger, vi havde dengang til lovforslaget. Vi har jo lavet nogle forandringer på det her område, siden vi er trådt til, og det har vi gjort, fordi vi syntes, at rammerne skulle løsnes lidt. Jeg synes, det er mere afbalanceret nu, end det var i sin tid, så ja.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal lige sige, at man ikke tiltaler direkte. (*Anne Sina* (S): Ja). Godt. Tak.

Værsgo, hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:53

Finn Sørensen (EL):

Det gled vist lidt i den sproglige formulering – mere afbalanceret eller balanceret. Altså, kendsgerningen er, at Socialdemokraterne dengang stemte imod, fordi man opfattede det som en privat omklammering af det offentlige. Det var de ord, der blev brugt af den daværende socialdemokratiske ordfører: privat omklammering af det offentlige.

Mener man stadig det, eller mener man det ikke? Hvis man stadig væk mener det og ikke tager afstand fra det, man sagde dengang, forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor man ikke går hele vejen og støtter Enhedslisten i at fjerne de begrænsninger, der ligger på kommunerne. Normalt går Socialdemokraterne jo ind for eller holder i hvert fald lange taler om det kommunale selvstyre, f.eks. når Enhedslisten gerne vil have indført velfærdsrettigheder. Nej, det må man ikke for det kommunale selvstyre, men man må gerne tvinge kommunerne ind i nogle ganske bestemte rammer. Kan vi få en forklaring på, hvordan det hænger sammen?

Kl. 13:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:54

Anne Sina (S):

Det kan ordføreren godt. Vi synes, at vi nu med de ændringer, der er lavet i loven, ligger et rigtig fornuftigt sted. Vi har jo lavet de her ændringer, fordi vi syntes, det skulle være mere afbalanceret, der skulle gives lidt flere rettigheder til kommuner og regioner. Og vi synes, vi er landet ganske fornuftigt. Det er jo også nogle af de ting, som Enhedslisten selv har bakket op om, så jeg tror, at loven i sin nuværende form er et godt sted.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 13:54

til at sætte de procenttal op. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti var imod det, men der er set med Enhedslistens øjne trods alt sket noget på det punkt. Så jeg må indrømme, at jeg faktisk synes, det er rigtig godt for kommunerne og borgerne, som loven er i dag. Man får den gode service til den rigtige pris, og det er jeg altså ikke sikker på man nødvendigvis ville få, hvis kommunerne stod alene med det her.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Jeg kan starte med at konstatere, at Dansk Folkeparti er imod det her beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat. Jeg kan forstå, at Enhedslisten synes, det er et stort problem, at der i dag, når kommuner og regioner opretter nye selskaber, er et krav om, at der så skal være en privat ejerandel på 25 pct.

I Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at det kan være en fordel, at man også får noget ekspertise udefra, får noget sparring og noget, ja, jeg var lige ved at sige hjælp til, hvordan man kan få mest mulig kvalitet for pengene. Derfor støttede vi jo også det egentlige lovforslag tilbage i 2006. Vi kan også sammenligne det lidt med ønsket om mere konkurrenceudsættelse i kommunerne.

Når vi i Dansk Folkeparti siger, at vi godt vil have, at kommunerne konkurrenceudsætter forskellige opgaver, siger vi det jo ikke med den bagtanke, at det partout skal være de private, der byder ind på de her opgaver. Det er lige så meget, fordi kommunerne også skal se indad og finde ud af, om man faktisk bruger pengene på den rigtige måde. Vi har faktisk set eksempler på det. Nogle kommuner, som var billigst på de her konkurrenceudsættelser, var det, fordi de faktisk havde fundet ud af, at de kunne skære ned på nogle af de administrationsomkostninger, som de tidligere havde. Men i sidste ende fik de faktisk mere kvalitet for de samme penge.

Så vi synes faktisk, at de forskellige tiltag, der blev indført i 2006, var rigtig gode, og dem bakker vi fortsat op om, og derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag i dag.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Den her debat drejer sig ikke om, om det kan være en fordel for en kommune at entrere med en privat virksomhed, hvor den private virksomhed så får en ejerandel på 25 pct. Det er slet ikke det, det handler om.

Vores spørgsmål er, hvorfor det skal være en tvang, at det skal være på den måde. Hvorfor skal det være sådan, at hvis en kommune har succes med en eller anden form for produktionsvirksomhed, skal den sælges tvangsmæssigt, fordi omsætningen og overskuddet bliver for stort ifølge de stive regler, der indføres her? Det er sådan set det, jeg gerne vil have et svar på, for det er jo det, vores forslag drejer sig om.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:57

Morten Marinus (DF):

Der kan jeg jo henvise til Venstres ordfører og sige det samme, som allerede er blevet sagt, nemlig at der jo skal være konkurrence på lige vilkår, og det mener vi altså bedst kommer, hvis man også får private med ind i de offentlige samarbejder. Ordføreren nævner så det med, hvor meget overskud de her selskaber må have, og der har Enhedslisten jo selv sammen med den nuværende regering været med

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:58

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg kan forstå, at der ikke er megen tillid til kommunerne eller princippet om det kommunale selvstyre, når det kommer til at fremme ganske bestemte ideologiske interesser, som Dansk Folkeparti går ind for. Og så har jeg lige et spørgsmål: Ordføreren mener, at det skal være på lige vilkår; f.eks. det her med en privat ejerandel på 25 pct. Det forstår jeg ikke. Det er da ikke lige vilkår. Der er da ikke noget krav i private virksomheder om, at der skal være en offentlig ejerandel på mindst 25 pct., så det er vel ikke lige vilkår.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Morten Marinus (DF):

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi har det krav i den her sammenhæng. Det er altså vigtigt, at vi er sikre på, at vi får den rigtige ydelse, når vi har med skatteborgernes penge at gøre.

Så kan hr. Finn Sørensen jo godt sige, at det er, fordi jeg ikke har tillid eller tiltro til det kommunale selvstyre. Men når jeg bl.a. fremhæver det med konkurrenceudsættelserne og de her krav, er det jo ikke, fordi jeg ikke virkelig har tillid og tiltro. Det er bare en konstatering af, at når man konkurrenceudsætter, for at tage det som eksempel, så er der nogle kommuner, der finder ud af, at man rent faktisk bruger for mange penge på nogle opgaver.

Derfor er det også en god idé at have private med i de her samarbejder, når man starter nye selskaber op i kommunerne.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Ida Auken, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Ida Auken (RV):

For Det Radikale Venstre er det meget vigtigt at sikre et godt samarbejde mellem det offentlige og det private. Vi synes, det er et spændende felt, hvor mange nye muligheder kan opstå, og hvor samarbejder kan bibringes det bedste fra begge verdener. Men det er også vigtigt at finde den rigtige balance mellem at sikre, at det offentlige kan være med i et udviklingsarbejde, men ikke samtidig udvikler sig til et privat selskab. Det er simpelt hen meget, meget ulige konkurrencevilkår, hvis den ene aktør kan lave private selskaber og have skatteborgernes penge i ryggen og den anden virksomhed ikke kan. Så for os er det meget vigtigt at finde den rigtige balance, og derfor støtter vi og synes det er en god idé, at der er visse begrænsninger på, hvad kommuner og regioner kan være med i. Derfor kan vi heller ikke støtte Enhedslistens konkrete forslag.

Jeg vil gerne pege på de to første områder i beslutningsforslaget. Enhedslisten foreslår, at der f.eks. ikke længere skal være et krav om, at der skal være en privat ejerandel på 25 pct. for at oprette et

selskab. Men der kan man i dag søge dispensation, hvis den regel kommer i vejen for noget, der ellers lyder fornuftigt. Og Enhedslisten mener også, at lovens grænse på maksimum 50 pct. af omsætningen i et selskab til andre end kommuner og regioner står i vejen, men her kan man også søge dispensation. Som ministeren sagde tidligere, er der altså kommet én dispensationsansøgning, så der er ikke noget, der tyder på, at det er et kæmpestort problem. Og generelt skal vi måske herinde på Christiansborg holde os fra at prøve at løse problemer, der ikke eksisterer. Så der er jo meget, der tyder på, at balancen mellem de to ting er ganske fornuftig.

Derudover er der så et forslag fra Enhedslisten om, at kommuner skal kunne udføre alle slags opgaver for andre offentlige myndigheder uden udbud, og man ønsker også at ophæve lovens rammer om, at et selskab skal kunne varetage en opgave, som tidligere har været i udbud. Her kommer vi simpelt hen i nærheden af EU-lovgivningen, hvor vi jo selv har været med til at vedtage EU's udbudsdirektiv. Vi må stå ved de aftaler, vi laver, og den lovgivning, vi laver, også internationalt, og derfor kan vi heller ikke støtte den del af Enhedslistens forslag.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren, og jeg kan jo så bare konstatere, at ordføreren ikke har ændret holdning, for det var også De Radikales opfattelse, dengang forslaget blev vedtaget. Da støttede man forslaget. Så der kommer ordførerens udmeldinger selvfølgelig overhovedet ikke bag på mig, men alligevel vil jeg gerne spørge om to ting.

Den ene ting er, at jeg er helt enig, og det tror jeg alle i Folketinget er, i, at vi ikke skal løse problemer, som ikke eksisterer, og som der i hvert fald ikke er blevet dokumenteret et behov for at få løst. Så er det bare interessant, at man vedtog den lov i sin tid, for der var ikke noget dokumenteret behov for at indføre de begrænsninger, som lov nr. 548 medførte. Hvis ordføreren er kommet i tanke om nogen, vil jeg da gerne høre det. Men det var der jo ikke dengang.

Så vil jeg bare stille det sådan helt banale spørgsmål: Hvorfor dog ikke overlade til kommunerne selv i langt højere grad at finde ud af, hvad rammerne skal være for deres samarbejde med det private erhvervsliv?

Kl. 14:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:02

Ida Auken (RV):

Der er jo meget, der tyder på, at kommunerne har de rigtige rammer. De har ikke søgt om dispensation, og de har ikke gjort brug af den mulighed, der er i dag, for at sige: Der er nogle bånd, der snærer for meget. Så der er meget, der tyder på, at det har kommunerne fint styr på.

Så må vi bare sige, at det offentlige ikke skal udvikle sig til en virksomhed. Det offentlige skal sørge for, at der er nogle grundlæggende ting til rådighed for borgerne; at der er nogle, der kan være med til at holde et socialt sikkerhedsnet under folk; og at vi har den bedst mulige offentlige service. Men man skal jo ikke ud og være en stor aktør, som kan eksportere til Kina og Japan og alt muligt. Det må man gøre sammen med private og sørge for, at ens viden kommer i spil der. Vi skal sørge for, at der er en rimelig konkurrence i det her land. Ellers kan vi jo heller ikke forvente, at private giver sig

i kast med at løse nogle af de her opgaver, som kommunerne også kan komme ind over.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen igen. Værsgo.

Kl. 14:03

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jamen jeg tror, jeg har forstået det. Det offentlige må ikke udvikle sig. Det er jo simpelt hen det, der er ordførerens konklusion: Det offentlige skal holde sig inden for nogle snævre grænser, og det skal kun samarbejde med det private erhvervsliv på en måde, som helt entydigt og ensidigt er til fordel for det private erhvervsliv, fordi man sætter nogle begrænsninger på, hvad den offentlige sektor må og ikke må. Så meget for det kommunale selvstyre, næste gang vi skal diskutere det. Tak.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Ida Auken (RV):

Hvis man har fulgt regeringen de sidste 2½ år, må man sige, at den her regering ikke er bange for at lade det offentlige udvikle sig. Til gengæld har man fra Enhedslistens side, hver eneste gang der er kommet et forslag om at ændre lidt på den offentlige sektor – måske for at gøre den mere smidig, mere dynamisk, mere opfindsom, mere levende – sagt, at det, vi havde i går, var meget bedre. Så jeg tror ikke, man kan beskyldte Det Radikale Venstre for ikke at synes, at det offentlige skal udvikle sig.

Vi siger, at det, det ikke må udvikle sig til, er en virksomhed. Vi synes ikke, det offentlige skal blive en virksomhed og tjene penge, så derfor har vi sat nogle grænser, og vi siger: Det er virksomhederens opgave at tjene penge og lave forretning, og det er det offentlige opgave at sørge for nogle grundlæggende tilbud og muligheder for borgerne. Og der er et meget spændende samspil i gang, som vi støtter helhjertet og varmt. Men vi siger, at selvfølgelig skal det ene være det ene og det andet være det andet. Det offentlige skal ikke være en virksomhed, og virksomhederne skal ikke blive til det offentlige. Så der er gode muligheder for at holde de to ting ude fra hinanden, men samtidig få dynamikken, når man spiller godt sammen. Og det synes vi balancerer fint i dag.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Man skal lige huske ikke at tale direkte, men i tredje person.

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge. Værsgo.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg synes, det her er et godt forslag, selv om vi ikke har det mindste imod private-offentlige selskaber, bl.a. fordi vi tror – og fordi vi ved – at de kan være med til at skabe både innovation og en øget produktion og et marked for bl.a. gode velfærds- og miljøløsninger både herhjemme og ude i verden.

Men det er altså vigtigt, at det offentlige og private samarbejde bygger på principper og beslutninger om frivillighed og bedst og billigst hos kommuner og regioner, for vi har i modsætning til VKO-regeringen, der gennemførte loven i 2006, en tillid til det kommunale og regionale selvstyre. Derfor synes vi også, at det, selvfølgelig under skyldig og gyldig hensyntagen til den eksisterende EU-ret,

kunne være en rigtig god idé for det første at rulle de faste procentgrænser i forhold til privat ejerandel tilbage, hvis kommuner og regioner ønsker at oprette et selskab, og for det andet at ophæve kravet om, at produktion til andre offentlige myndigheder på en tærskelværdi over 1,7 mio. kr. altid skal foregå i et selskab. Vi synes, det er en god idé, at tvangssalg af kommunale og regionale successelskaber ophæves, og vi synes, det er en god idé, at det bliver muligt at indlicitere tidligere udliciterede selskaber.

Så i SF ser vi frem til den fortsatte udvalgsbehandling af det her forslag, som vi støtter, og i udvalgsbehandlingen kan vi altså også få afklaret eventuelle EU-retlige spørgsmål.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:07

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne høre SF's ordfører, om SF's ordfører husker Combust.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:07

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, det gør jeg.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:07

Ole Birk Olesen (LA):

Synes SF's ordfører, at Combust var en genial idé, var et storslået forretningseventyr, var et godt projekt, som vi bør give mulighed for at kunne oprettes igen, således at skatteyderne kan tabe en masse penge på, at offentlige erhvervsvirksomheder driver konkurrence med private erhvervsvirksomheder, hvor de udkonkurrerer private erhvervsvirksomheder med offentlig støtte, som de så taber, så alle de penge de går tabt?

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF's ordfører synes, det er af enorm vigtighed, at den offentlige sektor er med til at være drivende i forhold til vores velfærdsteknologi, i forhold til vores miljøteknologi, og at den offentlige sektor – kommuner og regioner – har en mulighed for også at spille en rolle i udviklingen af det her samfund. Det er derfor, SF støtter Enhedslistens forslag.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:08

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil bare gerne takke ordføreren for de positive bemærkninger til lovforslaget. Jeg ser også frem til samarbejdet i udvalget. Det bliver jo så måske kun med SF. Og der skal jeg da, måske til ordførerens overraskelse, sige, at skulle det vise sig, at der er nogle EU-retlige

forhindringer på nogle af de her punkter, så må vi kigge på dem. For det skal jo ikke stå i vejen for, at vi kan gennemføre nogle forbedringer og give kommunerne noget mere frihed på det her område. Så det vil vi granske nøje sammen med ordføreren. Det bliver desværre kun en lille studiekreds, kan jeg høre, men det er da bedre end ingen.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtigt: Det er bedre end ingenting. Og jeg er rigtig glad for, at Enhedslistens ordfører anerkender, at vi er nødt til at holde os inden for den eksisterende EU-ret.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:09

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu skal ordføreren jo ikke overfortolke budskabet; det var eksplicit møntet på det forslag, vi stiller her, hvis det kan være en betingelse for at samle flertal for nogle yderligere forbedringer. For jeg anerkender jo det, som er blevet sagt fra ministerens og fra den socialdemokratiske ordførers side, at på nogle punkter har vi da lempet lidt i forhold til den lov. Men hvis det skulle være sådan, at der skulle være en eller en EU-retlig forhindring eller en begrænsning, sådan at vi alligevel kan komme et yderligere skridt i den rigtige retning, så er vi jo fleksible i forhold til det. Men lad være at overfortolke budskabet. Tak.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:09

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg skal tolke det derhen, at vi er enige om intentionerne. Så det kigger vi videre på, og måske får vi med lidt held overbevist resten af Folketinget om, at det der med kommunalt og regionalt selvstyre er en rigtig god idé.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance støtter ikke det her beslutningsforslag fra Enhedslisten – et beslutningsforslag, som vil gøre det lettere for kommunerne at drive erhvervsvirksomhed i konkurrence med private virksomheder. Det gør vi ikke, fordi vi ikke mener, at det er en offentlig opgave at drive erhvervsvirksomhed. Vi frygter også, hvad der vil ske, når man tillader det så meget, som Enhedslisten vil gøre. Vi frygter, at skatteydernes penge vil blive brugt til offentlige erhvervseventyr, som kan gå ligesom i tilfældet med Combust, hvor DSB og det daværende trafikministerium som ejere af et offentligt ejet busselskab gik ud i konkurrence med private virksomheder og vandt i konkurrence med private virksomheder på urealistiske priser, som viste sig at være subsidieret af det offentlige, hvorefter – da det så blev opdaget – firmaet gik nedenom og hjem og skatteyderne tabte en masse penge.

Det er ikke det offentliges opgave at drive privat erhvervsvirksomhed. Det er det ikke, fordi vi har private erhvervsvirksomheder til at gøre det meget bedre; fordi det er meget bedre, når der drives erhvervsvirksomhed, at det er folks egne penge, der bliver tabt, altså for de folk, der har erhvervsvirksomheden, i stedet for at det er skatteydernes penge, der bliver tabt. Det er også sådan, at den generelle regel er, at folk er mere omhyggelige med deres egne penge, end de er med andre folks penge, og derfor er der ved private erhvervsvirksomheder den fordel, at de kan tabe deres egne penge, mens det, lige så snart en politiker eller embedsmand går ud og driver privat erhvervsvirksomhed, er med andre folks penge, og så er man ikke lige så omhyggelig.

Så derfor ønsker vi ikke, at det her beslutningsforslag skal vedtages.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:11

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Nu går forslaget jo ikke ud på, at det offentlige skal udvikle sig til en privat virksomhed. Det er jo ikke det, det går ud på. Men ellers siger jeg da mange tak for ordførerens klare meldinger, men mon ikke det skulle være muligt at komme i tanker om nogle eksempler fra det private erhvervsliv, hvor der også bliver spekuleret med andre folks penge. Jeg mener, at vi da lige har været igennem en stor finanskrisen. Det var bare for at svare på den del.

Men jeg vil gerne lige stille ordføreren det samme spørgsmål, som jeg har stillet til andre. Vi har jo en helt forskellig ideologisk tilgang til det her – det bliver vi ikke enige om – men ved mange lejligheder er alle jo enige om at hylde det kommunale selvstyre og lade kommunerne derude selv finde ud af, hvad der er bedst, og så lade vælgerne ude i kommunerne afgøre, hvem der nu har administreret tingene bedst. Hvorfor må det ikke gælde lige nøjagtig på det her punkt?

Kl. 14:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:12

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan heller ikke udelukke, at man, hvis Liberal Alliances store drøm om et meget, meget mere vidt forgrenet kommunalt selvstyre blev virkeliggjort, så der ville sige, at så skulle kommunerne også have lov til at eksperimentere med det her. Men den situation står vi bestemt ikke i dag. Den situation, vi står i i dag, er, at hvis en kommune driver sig selv på fallittens rand med fantasifulde erhvervsprojekter, bliver regningen samlet op af alle andre kommuner eller af staten i forskellige udligningsordninger, forskellige bloktilskudsordninger osv. osv.

Så konstaterer jeg med hensyn til Enhedslistens syn på kommunalt selvstyre, at det er, at af alle partier er Enhedslisten det parti, der kraftigst styrker den tendens, at man kun hylder det kommunale selvstyre, når det handler om ting, som er rød politik, men kraftigt er imod kommunalt selvstyre, når det handler om alt andet end rød politik. Vores syn på det her er faktisk betydelig mere nuanceret, end Enhedslistens syn er.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen. Værsgo.

Finn Sørensen (EL):

Hvis Liberal Alliances synspunkt virkelig var så nuanceret, som ordføreren sagde, ville ordføreren jo støtte de forslag, der kommer fra Enhedslisten. Der er jo en fuldstændig klar ideologisk baggrund – og den forklarer ordføreren selv, og tak for det, der er rene linjer – og det er, at det offentlige ikke må have lov til at udvide sin aktivitet i det økonomiske liv i Danmark. Det skal holde sig til serviceydelser over for borgerne, og det skal det jo ikke engang, fordi de skal jo også helst udliciteres og privatiseres. Så det er altså en fuldstændig klar ideologisk tilgang, ordføreren har, så jeg kunne jo beskyldes ordføreren for det samme med modsat fortegn, at det er ideologiske hensyn, der afgør, hvad man vil overlade til kommunerne at bestemme selv, og det bliver vel egentlig konklusionen på hele den her debat.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen vi hylder det kommunale selvstyre, også af ideologiske grunde, og det gør vi mere helhjertet, end Enhedslisten gør. Det ses f.eks. ved det forhold, at selv om vi synes, at kommunerne bør udlicitere og konkurrenceudsætte mere, har vi været med til at ophæve en lov, der pålægger dem at gøre det på en bestemt måde. Det kunne Enhedslisten aldrig finde på, hvis det var noget tilsvarende. Enhedslisten kunne aldrig finde på at sige: Vi har en lov om, at der højst må være x antal elever i en skoleklasse, lad os da tillade kommunerne at eksperimentere med at have flere elever i en skoleklasse. Det kunne Enhedslisten aldrig finde på. Enhedslisten støtter kun kommunalt selvstyre til at føre rød, socialistisk, planøkonomisk politik.

Kl. 14:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Finn Sørensen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Der er måske grund til lige at slå fast, at i virkeligheden kommer Enhedslisten – hvilket vi tit gør, men sådan bliver det ikke altid fremstillet – med et meget beskedent forslag. Vi ønsker jo blot at fjerne de begrænsninger og forhindringer, som VKO-flertallet med støtte fra Det Radikale Venstre indførte i kommunernes bevægelsesfrihed i 2006 med den såkaldte lov nr. 548.

Den lov betød i forhold til sin forgænger, at det blev sværere og mere bureaukratisk for kommunerne at oprette selskaber, der kunne udvikle, producere og sælge varer og tjenester til både offentlige institutioner og almindelige forbrugere eller virksomheder. Ligeledes blev det sværere for kommunerne at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder.

Loven var ikke begrundet i et reelt eksisterende behov. Tværtimod blev der ikke i det forudgående udvalgsarbejde fremlagt nogen dokumentation for, at de offentlige selskaber havde en begrænsende effekt på private selskabers produktion af tjenester og varer. Derfor kunne det daværende Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen heller ikke bakke op om loven. Lovændringerne var alene begrundet i det ideologiske synspunkt, at det offentlige ikke må være en aktiv spiller i produktionslivet, og at det private marked skal have lov til at skumme fløden fra offentligt oparbejdet knowhow. Var der ikke et marked, skulle der skabes et marked – om nødvendigt med tvang.

Konkret blev der med lov nr. 548 indført en række benspænd for kommuner og regioner, som den nuværende regering burde rette op på. Vores beslutningsforslag lægger op til, at disse benspænd afskaffes, således at kommuner og regioner igen kan komme til at oprette selskaber og udføre opgaver for andre offentlige myndigheder. De mest skadelige benspænd tager vi lige her i det følgende:

Tvangsprivatiseringen skal ophæves. Der skal ikke være et krav om en privat ejerandel på 25 pct.

Vi skal have ophævet tvangssalget af kommunale og regionale succesvirksomheder. Den begrænsning betyder, at så snart kommuner og/eller regioner opbygger en succesvirksomhed, skal den tvangsprivatiseres, da lov nr. 548 klart siger, at kommunen så skal sælge sin andel. Et eksempel på, hvor grotesk denne bestemmelse er, var salget af Kram Madservice A/S, der var ejet af Køge Kommune og Region Sjælland. Virksomheden blev så stor en succes, at loven tvang regionen og kommunen til at sælge virksomheden i stedet for fortsat at kunne udvikle den til gavn for brugere, ansatte og borgere.

Så skal vi har ophævet konkurrenceudsættelsestvangen. Kommuner og regioner skal kunne udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, uden at opgaven sendes i udbud, også selv om den overstiger EU's tærskelværdi.

Tvang til selskabsgørelse skal ophæves. Der skal ikke være noget krav om, at en kommune kun må udføre opgaver for andre offentlige myndigheder med en tærskelværdi på over 1,7 mio. kr., hvis det sker i en selskabsform.

Kravet om, at opgaver ikke må have været udliciteret, skal også ophæves. Der findes adskillige eksempler på, at opgaver er hjemtaget fra private, fordi pris eller kvalitet ikke har kunnet leve op til det aftalte eller forventede. I den situation vil det være nærliggende at give opgaven til en anden kommune, som har opbygget en kapacitet, der giver stordriftsfordel og bedre og billigere opgaveløsning.

Egentlig giver de her forslag jo sig selv. Det er rimeligt, at kommunerne har maksimal frihed til at løse deres produktions- og serviceopgaver på den måde, som de finder bedst. De skal ikke tvinges til at involvere det private erhvervsliv. En ophævelse af begrænsningerne vil give kommunerne bedre muligheder for at skabe lokale arbejdspladser og sikre forsyningssikkerheden på et bæredygtigt grundlag.

Hertil kommer jo, at hele formålet med lov nr. 548 var rent ideologisk, hvilket vi jo også har fået belyst i dag. Venstres ordfører sagde ved førstebehandling af lovforslaget: »Det skal sådan set være et springbræt til, at man kan få flere private til at komme ind i den offentlige sektor«. Det var jo rene ord for pengene.

Men der er ingen dokumentation for, at privatisering skulle være bedre og billigere. Jo, på rengøringsområdet kan det sikkert dokumenteres, at det er billigere, men det følges som regel af en ringere kvalitet, enten fordi det offentlige har benyttet lejligheden til at sænke kvalitetsstandarden, eller fordi det private simpelt hen bare ikke kan levere den fornødne kvalitet. Og under alle omstændigheder så skaffes den lavere pris på rygstykkerne af de ansatte gennem ringere løn- og ansættelsesvilkår.

Det er jo heller ikke dokumenteret, at den offentlige sektor skulle være mindre effektiv. Produktivitetskommissionen har jo måttet indrømme, at de sådan set ikke har nogen videnskabelig analyse af produktiviteten i den offentlige sektor. De kan dårligt nok definere begrebet.

Kl. 14:21

Naturligvis kan der være ineffektivitet i den offentlige sektor, og det kan der også, hvis man laver et offentligt selskab, ingen tvivl om det – det skal bekæmpes – men når borgerlige politikere og arbejdsgivere hævder, at den offentlige sektor af natur er ude af stand til at til at varetage virksomhedsdrift af service- og vareproduktion, er det en myte. Det dementes jo sådan set også af, at det offentlige stadig

væk på en lang række områder udfører produktions- og forsyningsopgaver.

Der er jo tværtimod eksempler på, at det offentlige kan spare penge ved at løse opgaverne selv, f.eks. høreklubben i Herning Kommune, hvor der ifølge den lokale udvalgsformand var 300.000 kr. at spare på årsbasis. Og eksemplet med Kram Madservice A/S viser, at offentlig produktion kan være en effektiv og god forretning. Det har det offentlige potentiale til at udvikle, og det giver egentlig sig selv – en offentlig virksomhed skal jo ikke bære rundt på den byrde, at den skal forrente investeringerne med 10-15 pct., så der kan uddeles overskud til private ejere. Overskuddet kan geninvesteres til gavn for borgerne og medarbejderne.

Hvorfor må kommuner og regioner ikke have den mulighed? Fordi man med djævlens vold og magt vil indføre regler, som tvinger kommunerne til at privatisere, og som forhindrer dem i at være aktive spillere i forbindelse med produktion og levering af serviceydelser.

Så har jeg bare to kommentarer til nogle af de indlæg, der har været i debatten, og som jeg takker meget for. Jeg synes, det har været en fin debat med nogle klare ideologiske markeringer, og sådan skal det være. Det er såmænd bare en kommentar til den radikale ordfører, der nu har forladt salen, men så må hun jo læse sig til det bagefter. Hun anklagede ligesom Enhedslisten for, at vi ikke ville være med til udvikling af den offentlige sektor. Det vil vi meget gerne, og vi har fremsat adskillige forslag, der kunne hjælpe i den retning. Vi har bare været modstandere af mange af de forslag, som Det Radikale Venstre er kommet med, fordi de jo netop ikke handler om udvikling af den offentlige sektor, men om afvikling af den offentlige sektor. Og der kan vi jo tage et enkelt stort ideologisk sammenstød, som vi havde med formanden for Det Radikale Venstre, den nuværende økonomi- og indenrigsminister, om velfærdsrettighederne. Det var hun inkarneret modstander af, fordi hun jo har en plan om, at der yderligere skal kunne spares og skæres i hjemmehjælpen. Så der er to meget forskellige opfattelser af udvikling og afvikling af den offentlige sektor.

Så har vi jo endnu en gang haft en interessant diskussion om det kommunale selvstyre, og der vil jeg gerne bekræfte over for hr. Ole Birk Olesen: Ja, Enhedslisten anlægger ideologiske synsvinkler på spørgsmålet om, hvilke opgaver kommunerne har, og hvilke rammer de har at løse dem inden for. Og min pointe var: Det gør hvert eneste parti i det her Folketing, og det er fuldstændig legalt. Det var sådan set bare min kommentar til det.

Så jeg vil sige tak for debatten indtil videre – det kan jo være, den forsætter lidt endnu.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det kunne det. Hr. Ole Birk Olesen. Værsgo.

Kl. 14:24

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg anerkender bare ikke Enhedslistens påstand om, at vi alle sammen hylder det kommunale selvstyre, når det passer ind i vores eget snævre politiske kram, for vi i Liberal Alliance går faktisk ind for, at kommunerne ofte skal have lov til at gøre ting, som vi ikke selv ville have gjort, hvis vi havde ledet kommunerne, og det er ikke sådan, Enhedslisten har det. Enhedslisten går ikke ind for, at kommunerne skal have lov til at gøre ting, som Enhedslisten ikke selv ville have gjort. Så der er en grundlæggende forskel.

For os er det kommunale selvstyre et ideologisk vigtigt princip i sig selv. For Enhedslisten er det noget, man hylder, når man kan bruge det til noget andet, som er meget vigtigere. Det er sådan set en omgang fordækt spil at stå hernede og sige, at vi andre ikke går ind for kommunalt selvstyre, fordi vi ikke vil støtte lige præcis det her forslag fra Enhedslisten, når virkeligheden er, at vi modsat Enhedsli-

sten faktisk støtter det kommunale selvstyre, også når det ikke passer ind i vores kram.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:25

Finn Sørensen (EL):

Jamen den aktuelle sag dementerer ordførerens indlæg, for hvis ordføreren virkelig gik ind for det kommunale selvstyre på den måde, som ordføreren definerer det, så skulle ordføreren jo støtte det her forslag, for det giver mere frihed til kommunerne til at finde ud af, hvilke selskabsformer de vil oprette. Så enkelt er det jo.

Så må jeg bare afkræfte ordførerens påstand. Nu har jeg så ikke lige taget listen med, men vi kan tage sidste gang, vi behandlede forslaget om forsøgskommuner, og det her er et slag på tasken, så måske kan ordføreren fange mig i en decimalfejl, men Enhedslisten anbefalede faktisk cirka halvdelen af de ønsker og forslag, der var fra regeringen om yderligere forsøg i kommunerne, og så gik vi imod den anden halvdel. Det er rigtigt, at hvad angår den anden halvdel, vi gik imod – jeg tror ikke engang, at det var så meget som halvdelen, men det er lige meget – så var det principielt vigtige ting, som var udslagsgivende og gjorde, at vi stemte imod hele forsøgspakken. Men vi bad altså om at få den delt op, og jeg må bare sige, at der ikke var nogen af de forsøg på den liste undtagen måske et enkelt eller to, som Enhedslisten syntes var en god idé. Så det passer jo ikke, hvad ordføreren siger. Men ordførerens eget indlæg ... (*Anden næstformand* (Pia Kjærsgaard): Ja, hr. Ole Birk Olesen!) Jeg kan nok få lov at gentage det lige om lidt. Tak.

Kl. 14:26

Ole Birk Olesen (LA):

Det passer ikke, hvad hr. Finn Sørensen siger. Det passer ikke, at Liberal Alliance ikke støtter dette beslutningsforslag fra Enhedslisten, fordi Liberal Alliance ikke er tilhængere af kommunalt selvstyre. Jeg har lige stået og argumenteret for, hvorfor vi ikke støtter dette beslutningsforslag, og det er, fordi vi mener, at kommunalt selvstyre, kommunal frihed skal følges af kommunalt ansvar, og så længe der ikke er et ansvar ude i kommunerne for at redde egen bagdel, når man har gjort noget økonomisk dumt, så bliver vi nødt til at sætte grænser for, hvad kommunerne kan gøre af økonomisk dumme ting. For når de gør det, er det staten og de andre kommuner, der skal redde dem.

Kl. 14:27

Finn Sørensen (EL):

Det er jo ikke rigtigt. Det belaster også en kommunes økonomi, hvis den engagerer sig i en dødsyng selskabskonstruktion og det hele kuldsejler. Selvfølgelig gør det da det, så det er jo ikke noget sagligt argument. Det, jeg anholder, er bare, at hvis ordføreren virkelig mener det, han selv siger om kommunalt selvstyre, nemlig at man støtter ting, som man egentlig selv er modstander af i det kommunale selvstyres hellige navn, så skulle ordføreren jo støtte det her lovforslag. Det var sådan set det, der var min pointe, men det fik ordføreren vendt godt og grundigt på hovedet. Tak for debatten alligevel.

Kl. 14:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det siger jeg også, for der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om fædres mulighed for at omstøde et faderskab på baggrund af dna-beviser.

Af Pernille Vigsø Bagge m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2014).

Kl. 14:28

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet, og det er ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Værsgo.

Kl. 14:28

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Tak for det. SF vil pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der tillader ophævelsen af faderskab, hvis en dna-test beviser, at det ikke er den biologiske far, der er registreret som far til barnet. Lovforslaget skal fremsættes inden udgangen af folketingsåret 2014-15.

Det er en rigtig vigtig problemstilling, SF her rejser: Hvordan fastslår vi faderskab, og hvilke hensyn og interesser skal være bærende?

Forslaget omfatter ikke alle dele af faderskabsreglerne, men kun situationer, hvor en mand er registreret som far til et barn og han eller moderen ønsker faderskabet ophævet, fordi de mener, at han ikke er barnets biologiske far, eller en anden mand ønsker at være far til barnet i stedet for ham, der er registreret som far til barnet.

De gældende faderskabsregler er et udtryk for en balancering af de mange vigtige hensyn, spørgsmålet om faderskabet indeholder; først og fremmest har reglerne fokus på hensynet til barnet, mens hensynet til forældrene kommer i anden række.

Der er allerede i dag en mulighed for at få ophævet et faderskab, hvis der senere kommer nye oplysninger. I nogle situationer afslås en anmodning om ophævelse af et faderskab dog, fordi ophævelsen af faderskabet ikke er i barnets interesse, f.eks. hvis barnet vil blive faderløst, eller hvis der er etableret et egentligt barn-far-forhold.

En mand har mulighed for at få fastslået, at han er far til et barn, selv om en anden mand allerede er far til barnet, men denne mulighed er begrænset af hensyn til barnet.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget, der alene lægger vægt på biologien og ikke indeholder en stillingtagen til de mange spørgsmål, der umiddelbart rejser sig, f.eks. spørgsmålet om, hvorvidt en mand, der godt vidste, at han ikke kunne være barnets biologiske far, fordi moderen var gravid, da han mødte hende, skal have mulighed for at ophæve faderskabet, fordi han efter et par år fortryder, at han er blevet registreret som far, eller spørgsmålet om, hvorvidt en mor skal kunne anmode om ophævelse af faderskabet, selv om hun vidste, at den mand, der er registreret som barnets far, ikke kunne være barnets biologiske far, f.eks. ved en efterfølgende skilsmisse eller konflikt.

Beslutningsforslaget bygger på nogle enkelte konkrete sager, der har været omtalt i medierne. Jeg har forståelse for de problemer, der har været i de konkrete sager, og problemstillingerne vil indgå i overvejelserne om ændringer på faderskabsområdet. Tak.

Kl. 14:31

Kl. 14:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er et spørgsmål fra fru Pernille Vigsø Bagge, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:31

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg skal være den første til at indrømme, at det på ingen måde er et ukompliceret eller uproblematisk forslag, som SF fremsætter her i dag, fordi der er så mange hensyn, der skal tages i de her ret svære sager om forældreskab osv. Og jeg anerkender også og takker og kvitterer for, at ministeren tilkendegiver, at man vil tage nogle af de her problemstillinger op til overvejelse.

Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at høre, om ministeren kan give en pejling på, om man eventuelt vil kigge på den tidsfrist, der er. Der er sådan en 6-månedersfrist til at få omstødt et faderskab. Vil man eventuelt kunne udvide den tidsperiode?

Kl. 14:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:32

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak. Det var et meget konstruktivt spørgsmål, synes jeg, og jeg vil prøve at svare lige så konstruktivt tilbage. Jeg synes, at tidsparameteret er væsentligt at kigge på, og det har jeg faktisk også tilkendegivet i pressen. Så det agter jeg at se på.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:32

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtig glædeligt, at ministeren anerkender, at lige præcis tidsperspektivet her kan være noget, man kan kigge på. Har ministeren noget som helst bud på en tidsramme for, hvornår man kan tage de her ting op? For ud fra i hvert fald de henvendelser, jeg har fået, kan jeg forstå, at der alligevel er en del sager, der ligger, og at statsforvaltningen selv anerkender, at det her faktisk udgør et problem for en række mennesker.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:32

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Det er fuldstændig korrekt, at hele præmissen for den her sag – som jeg også læste op – er svær, problematisk for nogle, som oplever det. Og derfor, som jeg sagde tidligere, agter jeg selvfølgelig også at kigge på tidsparameteret i det. Men jeg kan ikke fortælle – det er ikke, fordi jeg ikke vil, men fordi jeg ikke har overblik over det – hvor lang tid det arbejde egentlig vil tage.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Den næste ordfører er fru Louise Schack Elholm, Venstre. Værsgo.

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Alle børn skal have et trygt familieliv, det mener vi i Venstre, og til blandt ting, der er med til at skabe rammerne for et trygt familieliv, hører det at have en far. Men hvad gør man i de situationer, hvor der er tvivl om, hvem der er den biologiske far? Heldigvis har vi i dag ved hjælp af dna-test med stor sikkerhed muligheden for at finde ud af, hvem der er den biologiske far. Det er en metode, der allerede nu bliver brugt med stor succes til afgørelse af faderskabssager.

Her i dag skal vi så diskutere et beslutningsforslag af SF, der vil udvide tidsfristen for, hvornår et faderskab kan omstødes. I dag kan et faderskab ikke omstødes, når der er gået mere end 6 måneder siden fødslen. Men det vil SF lave om på og sætte tidsfristen til et senere tidspunkt, dog uden at angive, hvornår den så skal ligge.

I Venstre er vi meget positive over for brugen af dna-beviser til at afklare, hvem der er det biologiske ophav til barnet. Når vi har en nærmest skudsikker teknologi til at afklare sådan nogle spørgsmål, der kan være betændte, skal vi naturligvis bruge den. Men vi må på den anden side huske på, hvem det i virkeligheden handler om. Den allervigtigste i faderskabssager er barnet. Barnets tarv skal tages alvorligt.

Hvis vi ændrer lovgivningen, så faderskabssager kan genoptages på ubestemt tid eller igennem længere tid, giver det risiko for, at børn gennem store dele af deres barndom skal udsættes for uvisheden om, hvem der er deres far.

Man kan forestille sig grimme skilsmisser, hvor faderen til halvstore børn begynder at kræve dna-beviser for, at han er faderen til disse børn, så børnene på den måde bliver frataget en far i kampen mellem forældrene. Man skal derfor være opmærksom på, at man med ændringer på det her område ikke gør nogen børn til gidsler i deres forældres kamp mod hinanden.

Man kan omvendt forestille sig andre grimme skilsmissesager, hvor moderen pludselig proklamerer, at faderen ikke er den biologiske far, og at hun har dna-bevis for det. Kan faderen så miste retten til at se de børn, som han gennem mange år har draget omsorg for som sine egne og haft kærlighed til?

Den teknologiske udvikling kan give mange svar, men den giver samtidig anledning til store spørgsmål, i og med vi lever det liv, vi lever i dag: Er biologi alt? Hvad med faderen, der gennem hele barnets liv har været der, har hjulpet barnet med at lære at gå, har læst godnathistorier og har pustet på skrammen, når barnet var faldet, har læst lektier med barnet og har været der i gode og dårlige tider for barnet? Skal det viskes væk med en dna-test?

Det er årsagen til, at reglerne er, som de er i dag. En grænse på 6 måneder for afgørelse af faderskabssager er medvirkende til, at man kan anmode om en omstødelse, hvis man skulle mene, at man er den biologiske far. Men samtidig sørger reglerne for, at børnene ikke skal lide overlast på grund af sagen.

På baggrund af det kan Venstre ikke umiddelbart støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Nu er det sådan, at jeg står her med Kristeligt Dagblad fra den 6. februar i år, hvor fru Louise Schack Elholm erklærer sig positivt indstillet over for at undersøge, om man bør ændre på børneloven. Og det synes jeg da i hvert fald er en tilkendegivelse af, at man godt kan se, der muligvis kan være nogle problemer her.

Nu spurgte fru Louise Schack Elholm i sin tale retorisk, om biologi er alt. Og nej, jeg tror ikke, biologi er alt. Men det er jo sådan, at FN's børnekonvention slår fast, at et barn, så vidt det er muligt, har ret til at kende sit biologiske ophav. Det synes jeg fru Louise Schack Elholm fjerner sig lidt fra i sin ordførertale, altså den rettighed, der ligger i FN's børnekonvention.

Vil ordføreren for Venstre ikke anerkende, at det her er en del af FN's børnekonvention? Støtter Venstre den del af FN's børnekonvention? Og er det muligt, man kunne forestille sig en tidsfrist, der ikke greb ind i hele barnets barndom, men som i stedet for 6 måneder måske lå på omkring 2 år? Kan man forestille sig, at man kunne få ændret faderskabet inden for barnets første 2 leveår på baggrund af dna-test?

Kl. 14:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren.

Kl. 14:37

Louise Schack Elholm (V):

Jamen det er meget sjovt, for FN's børnekonvention taler om barnets rettigheder, men det her handler jo ikke i specielt høj grad om barnets rettigheder – og slet ikke, hvis det så lige pludselig skal gælde i 2 år. For barnet kræver sjældent ret til at kende sit biologiske ophav inden for de første 2 år af dets levetid.

Det, det handler om, er jo noget andet, for jeg synes sagtens, man kan sige, at barnet skal kunne finde ud af, hvem dets forældre er. Men skal det have de konsekvenser, at barnet mister den far, som det har kendt igennem hele sit liv? Jeg synes jo, det er meget omfattende, hvis man skal til at gå ind og rykke ved tingene på baggrund af det. Det er nogle meget følsomme ting.

Altså, det betyder meget, hvem det er, der er der for en, altså hvem det er, man har oplevet som sine forældre gennem et liv. Det betyder ikke, at man ikke har brug for måske at afklare biologisk, om der kunne være en anden, der kunne være faren. Men det må jo være op til barnet selv. Det er jo ikke noget, vi skal pålægge barnet igennem dets opdragelse.

Altså, jeg kunne forestille mig, at det nok ikke er når de er 2 år, de prøver at finde ud af det, men måske når de er 15 år eller sådan noget. Og det synes jeg det er helt okay at de prøver på at finde ud af, men skal det så have de konsekvenser, at den far, som de har haft de sidste 15 år, ikke skal være far mere? Det synes jeg jo er meget omfattende.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:38

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu tror jeg desværre, at Venstres ordfører ligesom misforstår, hvad det er, vi taler om her. Det, vi taler om, er, at man, indtil barnet er 2 år – i stedet for kun ½ år – gennem en dna-test kan finde ud af, hvem der er barnets biologiske far. Det betyder ikke, at barnet, inden det er 2 år, nødvendigvis skal have forklaret, hvem faren er. Jeg tror, det er de færreste 2-årige, der er i stand til sådan rent kognitivt at opfatte den slags voksendetaljer.

Nej, det, jeg taler om her, er jo netop, at man kunne udvide grænsen for, hvornår man kan få svar på, hvem den rigtige, biologiske far er, fra de 6 måneder efter fødslen, som reglerne er nu, til 2 år efter fødslen. Det vil alt andet lige give barnet en større mulighed for i resten af barnets liv at finde ud af, hvem den biologiske far er, hvis ikke man har den korte grænse.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:39

Louise Schack Elholm (V):

Men så skal fru Pernille Vigsø Bagge ikke knytte det op på FN's børnekonvention om barnets ret til at kende sit biologiske ophav. For fru Pernille Vigsø Bagge har jo fuldstændig ret i, at når barnet er 2 år, er det ikke rigtig opmærksom på, hvem dets biologiske far er, og forstår nok ikke ligefrem forskellen. Så derfor kan man ikke sige, at det er det, der gør forskellen i forhold til FN-konventionen.

Jeg synes sagtens, at man i forhold til FN-konventionen kan sige: Jamen barnet har jo mulighed for at afsøge, hvem det biologiske ophav er. Men det her forslag ændrer jo ikke på den retsstilling, som barnet har på nuværende tidspunkt. Det ændrer kun på, om barnet er katebald i 2 år.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Astrid Krag. Værsgo.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Astrid Krag (S):

Som også ordføreren for SF indledte med at sige, har der jo den seneste tid været en del fokus på børneloven og på fædre, der har svært ved at få omstødt en afgørelse om faderskab. Det kan f.eks. være, at en mand, der ikke er biologisk far til et barn, efter at være flyttet fra barnets mor ikke længere ønsker at betale børnepenge. Det kan også være, at en mand efter nogle år ser ekskærestens lille pige på Facebook og synes, han ser sig selv og får mistanke om, at han er den biologiske far, men ikke har mulighed for at få omstødt faderskabet.

Som SF's ordfører siger, følger det her forslag op på den debat, der har været. Med beslutningsforslaget ønskes en lovændring, så det bliver muligt at omstøde et faderskab, hvis dna-beviser dokumenterer, at det ikke er den biologiske far, der er angivet som far til barnet.

Som flere jo har været inde på, er det et forslag, der lægger meget vægt på biologi, og mindre vægt på betydningen af en social far og stabilitet omkring barnet. I beslutningsforslaget er der heller ikke nogen overvejelser om, hvad for en betydning en sådan mulighed for omstødelse af faderskabet vil få for barnet. Det mener vi er problematisk.

Der er slet ingen tvivl om, at faderskabssager er følsomme, og at emnet i det hele taget er følsomt. Men for Socialdemokraterne er det helt centralt, at hensynet til barnet kommer i forreste række, mens hensynet til forældrene kommer i anden række. Derfor må der i faderskabssager balanceres mellem barnets ret til at kende sin biologiske far og dets ret til stabilitet omkring faderskabet. Her mener vi det er vigtigt, at der er ro omkring barnet. Det er der ikke, hvis en ukendt far først efter flere år dukker op og skal have mulighed for at bryde ind i barnets liv.

Vi mener, at forslaget går for vidt i forhold til muligheden for at omstøde faderskab, og vi kan ikke støtte forslaget. På vegne af Radikale Venstres ordfører skal jeg sige, at det kan de heller ikke.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kunne man forestille sig, at det simpelt hen kunne være i et barns interesse at få adgang til viden om dets biologiske ophav, samtidig med at man sikrer en lidt længere frist end de 6 måneder efter fødslen? Det kunne jeg godt tænke mig at høre den socialdemokratiske ordførers svar på.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Astrid Krag (S):

Det vil jeg sige at man da godt kunne. Og på den måde vil jeg også sige, at jeg både har hørt ministeren og flere andre ordførere her sige, at der er mange forskellige aspekter, der må overvejes, og at der må også kigges på de nugældende regler, så på den måde vil jeg bare sige til fru Pernille Vigsø Bagge, at det mener jeg, og det mener jeg sådan set også at jeg hørte ministeren sige, da han var heroppe, så det må være positivt for fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:42

Kl. 14:43

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Under min forberedelse til det her forslag fandt jeg forskellige avisartikler om emnet. Der var beretninger om fædre, der følte, at de var kommet i klemme i et system, som ikke kunne hjælpe dem. De følte, at de blev pålagt noget, som de ikke følte de burde pålægges. Jeg læste også flere politikeres udmeldinger til avisen om emnet, og ud fra disse kunne jeg egentlig konstatere, at der faktisk er en vis åbenhed over for, at vi skal diskutere hele det her område. Det synes jeg selvfølgelig er positivt.

Jeg noterer mig også, at der var en udtalelse fra forslagsstilleren til det her forslag, fru Pernille Vigsø Bagge, som tidligere i år blev citeret for, at hun vil bede om en redegørelse fra socialministeren og justitsministeren om mulighederne for at bruge dna som bevis. Jeg ved ikke, om det ikke har kunnet lade sig gøre at få de to ministre i tale, så de kunne komme med sådan en redegørelse, og SF derfor har besluttet sig for at fremsætte det her beslutningsforslag, men det kan være, at fru Pernille Vigsø Bagge kan oplyse det senere i debatten, for jeg synes ikke at kunne erindre, at vi i Socialudvalget har haft en drøftelse af det.

At bruge dna som bevis er noget, som Dansk Folkeparti støtter. Dna er noget særligt for den enkelte, og det har især i kriminalsager vist sig at være udslagsgivende for, om en forbrydelse kan opklares eller ej. Gennem flere år har Dansk Folkeparti været fortalende for et nationalt dna-register, et register, som kunne indføres, ved at alle nyfødte registreres, og i løbet af nogle årtier ville vi så kunne have et register, som omfatter hele befolkningen.

I forbindelse med dette forslag ved jeg godt at det ikke drejer sig om at finde en skyldig i den gængse opfattelse af ordet, men det er endnu et område, hvor dna-prøver kan bruges, og det er også i forbindelse med faderskabssager. I forslaget er der skepsis over for, at en anmodning om omstødelse af faderskab skal sendes inden 6 måneder efter fødslen. Det kan synes som kort tid, og Dansk Folkeparti vil ikke udelukke, at den skal hæves. Det er dog svært at melde ud i dag, hvad grænsen så skal være. Jeg tror egentlig, at såfremt den skal ændres, skal det fortsat være i den lavere ende, da det kan have kon-

sekvenser for et større barn, hvis der bliver en noget længere frist. Min frygt er, at barnets tarv tilsidesættes, og det kan vi ikke acceptere. Barnets retssikkerhed er væsentlig at have fokus på.

Der må ikke kunne komme en fremmed ind efter mange år og gøre krav på barnet. Et ægtepar har måske i gensidig forståelse accepteret, at et barn, som ikke er mandens biologiske barn, er deres fælles barn og fælles ansvar, og det må ikke kunne ændres, ved at en fremmed pludselig står og melder sig og måske kræver f.eks. samvær med barnet. Jeg tror, det vil være en god idé, at der er nogle eksperter, der arbejder videre med tankerne bag det her forslag, og at vi grundigt får belyst alle de mange forskelligartede aspekter, som også de ordførere, der tidligere har været heroppe, og ministeren har været inde på, så vi ikke nu siger, at der er en bestemt model for det.

I det hele taget er der umiddelbart flere ting vedrørende faderskabssager, der kunne trænge til at blive vurderet. Det drejer sig også om de fædre, der pludselig får at vide, at de ikke er biologiske fædre, eller de fædre, der pludselig skal vedkende sig et faderskab, som de ikke har anet noget om. For mange fædres vedkommende, uanset om de er biologiske fædre eller ej, kan deres modvilje mod faderskab begrundes i, at der er økonomi indblandet. Det har der været beretninger om i medierne, men jeg tror, at det ikke mindst er det følelsesmæssige, der spiller en altafgørende rolle, når der skal afgøres faderskabssager. Det er helt forståeligt, og for Dansk Folkeparti skal og må det også være det primære, at vi varetager barnets tarv bedst muligt. Som udgangspunkt har et barn krav på at vide, hvem der er dets far og mor, men det er også vigtigt i den forbindelse at slå fast, at det at tage ansvar for barnet er afgørende. At barnet vokser op i en familie, er ikke kun et spørgsmål om biologi. Det er også ansvar, følelser og nærvær.

Min anbefaling i dag vil så være, at vi i Socialudvalget opfordrer en eller måske endda flere ministre til at se på området, og at vi måske kan ende med at få lavet en beretning vedrørende det her forslag, for som forslaget ligger lige her og nu, mener jeg ikke, det er fyldestgørende. Det er ikke gået nok i dybden af alle de aspekter, der er, og derfor kan vi ikke støtte det, som det ligger her og nu.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Vigsø Bagge. Værsgo.

Kl. 14:47

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg bad netop om ordet for at spørge, om Dansk Folkepartis ordfører eventuelt kunne forestille sig en beretning i Socialudvalget på det her spørgsmål, men det har jeg jo allerede fået svar på. Så jeg vil gerne kvittere for det nuancerede svar og kvittere for, at Dansk Folkeparti anerkender, at der er elementer af børneloven, der simpelt hen er nødt til at skulle ses igennem, hvad angår det her område.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Vil ordføreren svare?

Kl. 14:48

Karin Nødgaard (DF):

Det vil jeg gerne. Det er fint. Jeg synes netop, at det, når vi har nogle af de her emner og områder, som er meget differentierede i forhold til, at der også er mange aspekter i det, er vigtigt, at vi også i Socialudvalget sætter os sammen, som vi jo også har tradition for at gøre, og får afklaret, hvordan vi egentlig kan få arbejdet videre med det, således at vi ender med at få det bedst mulige grundlag for måske at gå hen og ændre på vores lovgivning, hvis det er det, der skal til.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det lige fru Pernille Vigsø Bagge igen.

Kl. 14:48

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er, fordi jeg glemte at svare på et spørgsmål fra ordføreren – nu er det lidt den omvendte verden. Men jeg har stillet spørgsmål til de relevante ministre, og jeg ved ikke, om det er det, som avisen har udlagt som at bede om en redegørelse. Det er ikke sådan, at jeg har indkaldt til en redegørelsesdebat her i Folketingssalen om sagen, men igen vil jeg sige: Lad os gå sammen i Socialudvalget for at kigge på, hvordan vi kan få ændret lovgivningen, så den er til gavn for særlig børnene, men så sandelig også for den almindelige retssikkerhed.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Karin Nødgaard (DF):

Jo, men det drejer sig om nogle artikler, der har været i Kristeligt Dagblad, hvor jeg i hvert fald har set, at fru Pernille Vigsø Bagge har sagt, at hun vil tage sagen op, og at hun vil bede socialministeren og justitsministeren om en redegørelse, og det er selvfølgelig de artikler, som jeg har læst i mit forberedelsesarbejde, og derfor tænkte jeg, det kunne være, at fru Pernille Vigsø Bagge var i besiddelse af en redegørelse, som jeg så ikke har læst. Men det kan jeg så forstå hun ikke er.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det den næste ordfører, som er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Enhedslisten er positiv over for en ændring af de nuværende regler, hvor en faderskabssag i praksis ikke kan genåbnes, efter at barnet er 6 måneder, heller ikke selv om de parter, der ønsker en genåbning, har dna-dokumentation for det. Dette er naturligvis uholdbart for alle parter. Men området er for vanskeligt og kompliceret, ikke mindst for barnet, til at vi på det foreliggende grundlag kan bakke op om beslutningsforslaget, som det ligger.

Forslaget lægger op til en forbedring af mænds rettigheder i forhold til kvinders graviditet og de børn, der kommer ud af det. Det kan være mænd, der troede, at de var biologisk far til et barn, men som gennem en dna-test opdager, at de ikke er det, eller det kan være mænd, der f.eks. efter et brud med en partner senere opdager, at de reelt er blevet fædre uden at vide det, og som dokumenterer det med en dna-test. Der kan altså både være tale om mænd, der gerne vil ud af et faderskab, eller mænd, som gerne vil ind i et faderskab.

At påtage sig et faderskab indebærer både pligter og rettigheder, herunder ikke mindst pligten til at betale til barnets forsørgelse samt rettigheden til samvær med barnet. Der er ingen tvivl om, at det fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt er problematisk at skulle være økonomisk forpligtet i 18 år over for et barn, man reelt ikke er far til. Ligeså er det naturligvis ikke acceptabelt, at man ikke har rettigheder i forhold til et barn, som man er biologisk far til og ønsker som en del af sit liv.

Det er afgørende at slå fast, at de nuværende regler er udformet med henblik på at beskytte barnets ret til økonomisk og social tryghed i de første 18 år af dets liv, og denne ret bør fortsat være hoved-

fokus i debatten. Men samtidig har barnet ret til i videst muligt omfang at kende sit biologiske ophav, og det er en ret, vi på andre områder arbejder på at tilgodese i disse år.

På området for kunstig befrugtning har man mulighed for at benytte en kendt donor eller donor med såkaldt identity release, når barnet fylder 18 år. På adoptionsområdet taler vi i Danmark aktuelt om fordelene ved åbne adoptioner. I det hele taget er vi i de seneste 30 år blevet mere klar over, hvor vigtigt det er for børn at kende deres rødder for at kunne danne en sund og hel voksenidentitet.

En ændring af de nuværende regler mener vi kan tilgodese behov hos både faren og barnet, og derfor vil vi i Enhedslisten meget gerne kigge på en forbedring på området, men grundet områdes kompleksitet kan vi ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, da vi mener, at det er for vidtgående, og ikke mindst, da vi i så fald risikerer en hovsalovgivning på et område, der fortjener mere opmærksomhed end som så.

Vi vil derfor opfordre regeringen og socialminister Manu Sareen til at iværksætte en undersøgelse af den eksisterende lovgivning og praksis og derudfra tage initiativ til en lovændring.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge, der lige har trykket sig ind, så hr. Finn Sørensen skal lige blive her. (*Pernille Vigsø Bagge (SF):* Nej, glem det.) Er det lige meget? Vi trykker ud, det er godt.

Så er det fru Thyra Frank, Liberal Alliance.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Tak. Der er mange aspekter i denne sag, og selvfølgelig skal alle børn have et trygt familieliv, hvor de også ved, hvem der er far. Det er et fremskridt med dna, og det skal vi selvfølgelig også bruge. Der kan dog blive nogle etiske problemer i de her ting, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger nu, men vi er meget interesseret i i Liberal Alliance at tage det op og få kigget på det og så få ændret lovgivningen fremadrettet.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Mai Mercado, Konservative. Værsgo.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Der findes jo mange etiske dilemmaer, og det her er et af dem. På den ene side er vi som konservative jo tilhængere af, at barnet får mulighed for at kende sit fædrene ophav. Vi kan godt se, at det kan føles urimeligt, at man skal betale børnepenge i 18 år til et barn, man ikke er far til, så vel som vi også godt kan se det potentielt problematiske i, at et barn, man ikke er far til og aldrig har kendt, skal arve, til trods for at pligtarven er sat meget ned.

På den anden side – og det er også det, der vægter tungest for os – mener vi, at det er vigtigt at tage et ansvar på sig. Hvis man først har påtaget sig forpligtelsen som far for barnet, så kan man ikke bare springe i målet. Vi mener, det skaber usikkerhed om familien som konstruktion, hvis forpligtelsen som far bliver for løs, og børneloven er netop lavet for at sikre, at barnet får en far.

Vi er tilhængere af, at der er en grænse for, hvornår man skal påtage sig forpligtelsen som far. Vi mener også, det er vigtigt, at den ikke er fastsat for lang tid efter fødselstidspunktet. Dertil kommer også, at en mand, der har forpligtet sig som far til et barn, også bør

følge opgaven til dørs for barnets skyld. Vi tror på, at det giver færre konflikter og færre sager, hvor børnene bliver faderløse.

Vi ser særlig to typer af situationer for os. Manden lever ikke sammen med kvinden og har ingen tilknytning til barnet. Der er flere eksempler med en opdagelse på Facebook, hvor ekskæresten har fået et barn, og hvor barnet har samme træk som manden. Der er måske endda kommet en ny mand i familien, som oven i købet har påtaget sig en faderrolle. Skal den biologiske far, som har opdaget sin ekskæreste og barnet på nettet, så have ret til barnet og splitte familien ad? Det er jo et spørgsmål.

Det, som også er et spørgsmål, er: Hvilken situation ligger der i øvrigt til grund? Kunne det være et voldeligt forhold, der var blevet brudt med en gravid kvinde, som undlader at fortælle om den her graviditet, og som danner ny familie? For så kunne man jo godt have forestillet sig, at den her kvinde, hvis der lå et krav om en dna-test eller en mulighed for en dna-test, så havde fået en abort. Det er vi meget, meget skeptiske over for, når abort pludselig bliver en mulighed.

Der er også en mulighed for, at manden og kvinden lever sammen, og at barnet indgår i familien. Efter nogle år kan det være, at faren finder ud af, at moren var utro lige før graviditeten, at parret går fra hinanden, og at bruddet bliver grimt. Det kan også være, at hun ikke har været utro, men at faren bliver meget vred på moren og ønsker en hævn. Med SF's forslag vil faren altså kunne tage en dna-test og derved afskære alle forbindelser til barnet, som i princippet bliver faderløst, måske i affekt, måske for at straffe moren. Men den største straf tilfalder barnet. Har man ageret far for barnet, har man også en forpligtelse til at følge opgaven til dørs.

Vi tror på, at det her forslag fører til mere konflikt, at det fører til flere ulykkelige børn. Det kan endda føre til mere afpresning, fordi en far jo bare kan sige: Jeg kører en dna-sag, hvis jeg ikke eksempelvis får retten til samvær. Vi tror på, at børnene har brug for trygge rammer, en god og en solid familie. Vi tror på, at når vi laver politik, og vi skal forholde os til sådan et beslutningsforslag som det, der ligger i dag, så skal vi lave politik, som er til barnets bedste. Det mener vi ikke at det her er, og derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge, værsgo.

Kl. 14:57

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Jeg kan forstå på den konservative ordfører, at man ikke rigtig anerkender, at der er nogle problemer på det her område. Den konservative ordfører giver i hvert fald ikke som resten af Folketingets partier, der har været på talerstolen, udtryk for i sin ordførertale, at man er villig til at se på området. Skal jeg forstå det sådan, at den konservative ordfører i det hele taget synes, at det er et problem, at man kan omstøde et faderskab inden for 6 måneder? Det er jo logikken ud fra det, den konservative ordfører siger.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:57

Mai Mercado (KF):

Så vil jeg da godt lige tage talen en gang til – ikke hele talen, men starten af den: Der findes mange etiske dilemmaer; dette er et af dem. På den ene side – og så kommer hele indholdet i mit på den ene side – og så er der på den anden side, hvor jeg så siger, at det er den anden side, der vejer tungest. Deri ligger jo egentlig svaret på spørgsmålet fra fru Pernille Vigsø Bagge, nemlig at for os er det alt-

så afgørende, at man, når man har en familie, også passer på den familie.

Vi kan jo se, at der potentielt er nogle problemer med det her beslutningsforslag. Lige nu sidder vi som socialordførere og skal samles for at diskutere samværsregler og de her problemstillinger, der er med statsforvaltningerne. Der synes jeg jo at det er lidt mærkværdigt, at vi på den ene side har et forslag, der er med til at optrappe konfliktniveauet i familierne, mens vi på den anden side skal sidde til møder andetsteds med socialministeren og forsøge at finde ud af, hvordan de her konfliktfyldte familier skal håndteres. Jeg synes ikke, at der er overensstemmelse i den politik, SF fører på det her område. Det må jeg bare sige.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Vigsø Bagge igen.

Kl. 14:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen det interessante er jo, at statsforvaltningerne anfører, at lige præcis børneloven, som den ser ud, er med til at optrappe konflikterne. Det synes jeg at den konservative ordfører skulle anerkende. Det er statsforvaltningerne, der påpeger, at her er der faktisk et konfliktområde, fordi en mand, der rettelig er biologisk far til et barn, ikke kan blive anerkendt som biologisk far, og at det i sig selv skaber nogle konflikter. Så det var måske lidt af et overkill, den konservative ordfører kom ud i.

Men det, jeg vil høre, er, om den konservative ordfører i fuld- stændig modstrid med Dansk Folkeparti og Liberal Alliances ordførere ikke vil være med til, at vi i Socialudvalget kigger på en beretning, der kan endevende hele området.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Mai Mercado (KF):

Det kommer jo an på, hvad en beretning skal indeholde. Vi vil jo gerne være med til at kigge på det her område. Det tror jeg ikke at der er nogen partier der ikke gerne vil. Men jeg må også bare holde fast i, at for os er det med udgangspunkt i barnets tarv. Det er med udgangspunkt i at sikre en så tryk opvækst og en så god opvækst som overhovedet muligt.

Jeg ser jo ikke det her beslutningsforslag som et, der tager hånd om børnene. Jeg ser tværtimod beslutningsforslaget som et, der potentielt risikerer at optrappe konfliktniveauet, og som spiller forældre ud mod hinanden. Det er både biologiske forældre, men også en eventuel stedforælder, der er kommet til senere. Jeg siger bare, at vi af hensyn til barnets tarv er betænkelige ved at gå ind og støtte det her beslutningsforslag. Men at kigge på en beretning afviser vi jo ikke. Vi er jo altid gode, konstruktive samarbejdspartnere.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Vigsø Bagge, SF. Værsgo.

Kl. 15:00

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF har fremsat det her beslutningsforslag, fordi lovgivningen i dag kun i begrænset omfang anerkender dna-beviser som dokumentation i sager om faderskab. På trods af at en dna-test er det mest træfsikre redskab, vi overhovedet har til at afgøre et barns biologiske ophav,

så forkaster man i mange tilfælde dna-beviser som dokumentation i sager om faderskab. Uagtet de teknologiske landvindinger er det nemlig noget nær umuligt at få omstødt et faderskab, hvis anmodningen indsendes senere end 6 måneder efter barnets fødsel. Og det betyder altså, at selv hvis en dna-test utvetydigt dokumenterer, at den angivne far i virkeligheden ikke er barnets biologiske far, er det stort set umuligt at få omstødt faderskabet efter 6 måneder.

Som vi har set flere eksempler på i pressen de seneste måneder, risikerer en mand på den måde at skulle betale børnepenge til en anden mands barn, hvis han i første omgang fejlagtigt er blevet tilkendt faderskabet, og det synes vi rent ud sagt ikke er fair. Vi synes heller ikke, det er fair over for barnet, at det tilkendes en anden far, en forkert far, som måske af samme grund slet ikke er interesseret i at vide af barnet.

Af samme grund har vi foreslået at udvide den nuværende omstødelsesfrist på 6 måneder, altså fordi en længere tidsfrist i højere grad vil gøre det muligt at rette op på fejlen, inden sagen formelt set overgår til statsforvaltningen og reelt bliver umulig at få genrejst.

Jeg vil gerne understrege, at det for SF naturligvis er vigtigt, at der i sager om faderskab tages et stort – og endda et meget stort – hensyn til barnet og barnets tarv, og derfor foreslår vi heller ikke, at der slet ikke skal være nogen grænse for, hvornår et faderskab kan omstødes, men påpeger blot, at den grænse, vi har i dag, er for kort. Vi er derfor også helt enige med de øvrige partier i, at der skal tages hensyn til børnene i de her sager, ligesom vi deler den almindelige opfattelse af, at børn har ret til både en mor og en far.

For SF er det godt nok ikke helt nok, at barnet blot tilkendes en eller anden far, det betyder nok så meget, at det rent faktisk er den rigtige far, der opgives på fødselsattesten. Her adskiller vi os en lille smule fra i hvert fald nogle af de andre partier, herunder især De Konservative, der mener, at det ikke er særlig vigtigt, om det er en genetisk far, eller hvem det nu er, der bliver tilkendt et faderskab.

Som jeg også har været inde på i debatten, er det altså sådan, at FN's børnerettighedskonvention siger, at et barn – i hvert fald så vidt muligt – har ret til at kende til sine biologiske forældre.

Men jeg vil også meget gerne kvittere for, at der i debatten har været en stor anerkendelse af, at den lovgivning, vi har, ikke helt følger med den bioteknologiske udvikling. Det er, anerkender jeg, et ufuldstændigt forslag til et kompliceret, problematisk område, men jeg er rigtig, rigtig glad for, at Dansk Folkeparti, at Liberal Alliance, at Socialdemokratiet, at ministeren, at Enhedslisten anerkender, at vi skal kigge på det her i Socialudvalget. Og jeg vil hellere end gerne tage initiativ til en beretning, der kan opfordre regeringen til at kigge på problemstillingen, så vi også imødegår de problemer, der er skitseret i det her forslag. Det var det.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Mai Mercado.

Kl. 15:03

Mai Mercado (KF):

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at i den ideelle verden ville vi selvfølgelig alle sammen helst have, at alle kendte deres fædrene ophav – i den ideelle verden. Men nu nævnte jeg jo i min tale et eksempel, som jeg også godt vil tage frem her og spørge lidt ind til. Hvis man nu har et par, hvor manden begår vold af utrolig voldsom grad mod kvinden, som flygter og tager på krisecenter og finder ud af, at hun er gravid, så vil der jo være sandsynlighed for, at hun vil blive presset ud i en abort, hvis der ligger et senere krav om, at han, altså voldsmanden, skal ind og tage en faderrolle og tage et fadersansvar. Så vil der være nogle, som siger nej, og som vælger at få en abort i stedet. Og så tænker jeg bare, at så er vi ude i nogle konsekvenser, som jeg ikke er sikker på at Socialistisk Folkeparti har me-

dregnet. For der er også hændelser med konsekvenser, hvor ikke alt er som i den ideelle verden.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Som lovgivningen er i dag, skal man opgive en far på fødselsattesten, og det, fru Mai Mercado er inde på, er, at for at undgå en abort, skal man have en rettighed til at anføre en forkert far. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvor logikken er i fru Mai Mercados argumentationsrække.

Det, vi taler om, er at forlænge den tidsfrist på ½ år, der allerede eksisterer – ikke til en tidsbegrænset tidsfrist, men dog længere end de 6 måneder. Hvad det har at gøre med, at lovgivningen allerede er klar i forhold til opgivelse af faderskab, forstår jeg ikke.

Kl. 15:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mai Mercado.

Kl. 15:05

Mai Mercado (KF):

Nej, det er faktisk helt forkert. For det er i dag muligt at undlade at oplyse faderens navn, hvis der er helt særlige forhold, som gør sig gældende, og det er jo eksempelvis vold. Så det er da et meget reelt spørgsmål, og så kunne det være rart, hvis SF også havde et helt konkret svar på den problemstilling, at der er nogle kvinder, som kan ende med at blive presset ud i en abort for simpelt hen at undgå, at den voldsmand, de tidligere har været sammen med, får kendskab til det barn og dermed også får en ret, så vedkommende vil tiltvinge sig retten til at være sammen med det barn og være en del af det barns liv.

Kl. 15:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Så er vi lige præcis tilbage ved det spørgsmål, jeg stillede den konservative ordfører, da den konservative ordfører stod her, hvor jeg står nu, nemlig om den konservative ordfører helt er modstander af, at der skal være en frist på 6 måneder. For det er jo fuldstændig den samme problemstilling. Den kvinde, der har været udsat for vold, kan også inden for de første 6 måneder risikere, at faderskabet omgøres, fordi det er sådan, grænsen er i dag.

Og ja, der er alle mulige tænkte eksempler, der kan bringe alle mulige mennesker i alle mulige klemmer, og det er også derfor, at jeg her anerkender, at det er kompliceret, og at det er et problemfyldt felt, men jeg anerkender ikke, at vi ikke skal lade lovgivningen følge den bioteknologiske udvikling. Og det er derfor, det er min store glæde, at et stort flertal af Folketingets partier anerkender, at der skal kigges på lovgivningen i den her forbindelse.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:10

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om amning i det offentlige rum.

Af Stine Brix (EL) m.fl.

(Fremsættelse 01.04.2014).

Kl. 15:07

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Kl. 15:07

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Tak for det. Enhedslisten har fremsat beslutningsforslag om retten til at amme i det offentlige rum. Jeg er helt enig i, at kvinder med små børn skal kunne færdes i det offentlige rum, også når de ammer, men sådan mener jeg sådan set også at det er i dag i Danmark. Jeg oplever en generel forståelse for, at kvinder ammer, og de fleste opfatter heldigvis det at amme som noget helt naturligt. Der har været enkelte sager, hvor ammende kvinder er blevet afvist fra restauranter og cafeer, og som har fået meget opmærksomhed i medierne, og jeg anerkender selvfølgelig, at det ikke har været nogen rar oplevelse for de enkelte kvinder. Men det er også min klare oplevelse, at der ikke i dag er så store problemer med at amme sit barn, at det begrunder, at der skal laves lovgivning.

Jeg kan heller ikke genkende, at der skulle være opstået en holdning i befolkningen om, at kvinder ikke skal eller bør amme offentligt. Heller ikke Sundhedsstyrelsen kender til et sådant problem ud over de enkelte sager, der som omtalt har været i medierne. Det synes jeg tyder på, at vi skiller os ud fra de lande, hvor man har ment, at det var nødvendigt med lovgivning for at sikre, at kvinder har mulighed for at kunne amme uden for hjemmet. Derfor kan man heller ikke umiddelbart sige, at fordi nogle lande har lovgivning, skal alle have det. Man skal se på, om det passer ind i vores aktuelle situation og selvfølgelig også i den kulturelle kontekst, som vi har i Danmark.

Danske kvinder vælger da også for de allerflestes vedkommende at amme deres børn, og mødre og deres babyer er heldigvis en naturlig del af det offentlige rum i Danmark. Vi har bl.a. rigtig mange tilbud om f.eks. mødregrupper, babybio, babysalmesang, motionsgrupper og så fremdeles. At visse forretninger eller restauranter ikke ønsker, at der bliver ammet hos dem, er fuldstændig korrekt. De findes der, men de forretninger går også glip af nogle gode kunder, og det er jo deres valg. Det må de enkelte forretninger selvfølgelig gøre op med sig selv.

Jeg vil gerne sige klart og tydeligt, at amning er en sund og naturlig ting, som jeg startede med at sige i min tale, også uden for hjemmets fire vægge. Men jeg oplever som sagt heldigvis også, at der er en generel accept af, at man skal kunne amme sit barn i det offentlige rum. Så regeringen finder ikke, at der er behov for at lovgive på dette område. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Stine Brix.

Stine Brix (EL):

Tak til ministeren for de indledende bemærkninger. Jeg kunne godt tænke mig at spørge til ministerens holdning til den afgørelse, som faldt i Ligebehandlingsnævnet sidste år, for omkring et års tid siden. Jeg syntes i hvert fald personligt, at det var kontroversielt, at man i den forbindelse valgte at henvise til, at det kunne opfattes som blufærdighedskrænkende at amme i det offentlige rum. Det betyder jo, at en sådan afgørelse også kan videreføres til alle mulige andre steder end i en restauration eller en café. Det kan i princippet også være på en legeplads, hvilket vi også har set en sag med, eller i en park eller noget andet. Så jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens holdning til, at Ligebehandlingsnævnet betragter det som legitimt, med henvisning til at det kan være blufærdighedskrænkende at amme.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:11

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Jeg kan huske, at jeg sagde, at jeg ikke forstod, at der var nogen, der følte sig stødt over det. Men det interessante ved fru Stine Brix' spørgsmål er, at der bliver sagt: Det kan føre til ... Men virkeligheden er, at det gør det ikke. Vi har heldigvis en kultur i Danmark, hvor det er bredt, bredt accepteret, at kvinder ammer, også i det offentlige rum. Så har der været nogle enkelte sager i medierne. Det er selvfølgelig rigtig beklageligt, og som jeg også sagde, er det ikke på nogen som helst måde en rar oplevelse for de kvinder og heller ikke for børnene og familierne, eller hvem der er involveret. Men derfra, og det er jo det, der er omdrejningspunktet her, og så til at skulle lovgive om det, synes jeg der er rigtig, rigtig langt. Og der skal man selvfølgelig også se på proportionerne.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Stine Brix.

Kl. 15:12

Stine Brix (EL):

Nu sagde jeg, at det kan føre til ... Der har jo faktisk været en sag med en kvinde, som blev bortvist fra en legeplads, ikke fra en restauration eller en café. Det er klart, at de sager, vi ser i medierne, må vi jo også formode i en eller anden forstand er toppen af et isbjerg.

Hvis man følger debatten i forskellige fora for mødre med små børn, er det i hvert fald tydeligt for mig at se, at der ikke er tale om et antal sager, som kan tælles på en enkelt hånd, men formentlig udtryk for noget, der er langt mere omfattende end det, som ministeren giver udtryk for. Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ministeren, om det her så er et udtryk for, at man slet ikke vil gøre noget. Altså, er det regeringens holdning, at der slet ikke er et problem på det her område?

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:13

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Det, som vi ikke vil, er at lovgive om det. Det betyder ikke, at man ikke synes, som jeg også sagde, at det er et problem. Som jeg også sagde, kan jeg ikke forstå det, men det, at det skulle være toppen af

isbjerget, har jeg meget svært ved at forstå. Som jeg sagde i min tale, kender Sundhedsstyrelsen heller ikke til, at der skulle være den slags problemer. Og med hensyn til den kvinde, som fru Stine Brix refererer til, så var det sådan, så vidt jeg er orienteret og også husker det, at i den pågældende sag blev kvinden ikke afvist, men blot bedt om at amme et andet sted på legepladsen. Og igen: Så vidt jeg er orienteret, og som jeg husker det, var det, fordi kvinden sad på et legeredskab. Jeg synes, der er stor, stor forskel på at trække sådan en sag op og sige, at hun blev afvist, for det er ikke sådan, som jeg er blevet orienteret om den sag.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Özlem Sara Cekic har også en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Mener ministeren, at amning er en blufærdighedskrænkelser?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:14

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Det er et meget, meget underligt spørgsmål. Det kommer jo an på, om ordføreren mener, om jeg bliver blufærdighedskrænket af det. Det gør jeg ikke. Der er nogle mennesker i vores samfund, der godt kan blive krænket af det, og det er jo deres udfordring. Men det er jo ikke det, det her handler om. Det her handler om, om vi skal lovgive om, om man skal have lov til at amme i det offentlige rum, og det mener regeringen ikke vi skal.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:14

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er bare sådan en måde at sige det på, der viser, at ministeren faktisk ikke rigtig har taget stilling til det her. For det, det handler om, er, hvorvidt amning skal undtages fra blufærdighedsloven. Krænker man et andet menneske, hvis man ammer sit barn i det offentlige rum? Det er meget interessant, at ministeren ikke kan svare klart og tydeligt ja eller nej på det spørgsmål. Jeg er godt klar over, at når man er minister, er man efterfølgende også nødt til at handle, men det kan da ikke være så svært at svare. Mener ministeren – nu spørger jeg ministeren – at det er blufærdighedskrænkelser, når man ammer sit barn i det offentlige rum? Jeg snakker ikke om cafeer. Er det en blufærdighedskrænkelser, når man ammer, eller er det ikke?

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:15

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Men det er jo rigtig svært at svare på sådan et diffust spørgsmål. Der er jo stor forskel på folk. Nogle oplever det som en krænkelser, og så er der andre, der ikke gør det, og sådan må det være. Men det her handler om en ting, og det er jo den præmis, som man fuldstændig ser bort fra, nemlig at der er fremsat et beslutningsforslag om retten til at amme i det offentlige rum.

Jeg og regeringen siger så bare i al stilfærdighed, at det er der ikke brug for, fordi kvinder i dag sagtens kan amme i det offentlige rum. Og i den pågældende sag, som jeg har en fornemmelse af ligger til grund for beslutningsforslaget, hvor en mor blev bortvist fra en legeplads, som ordføreren fra Enhedslisten siger, blev vedkommende ikke afvist, men blot henvist til at amme et andet sted, så vidt jeg er orienteret.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Og så går vi til ordførerrækken, og den første er fru Sophie Løhde fra Venstre.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Tak for det. Jeg synes jo desværre ikke, det er så overraskende, at Enhedslisten nu også på det her felt synes det er politikernes opgave at lovgive og detailregulere – konkret i forhold til beslutningsforslaget her om amning i det offentlige rum.

Jeg vil da starte med at sige, at jeg sådan på det personlige plan ikke helt kan forstå, hvis man føler sig meget stødt over noget, der vel egentlig kan betegnes som noget af det mest naturlige i den her verden, nemlig et barn, der får bryst af sin mor.

Men når det så er sagt, synes jeg bare, at det her også handler om alt muligt andet, og det står ikke i beslutningsforslaget, nemlig om en principiel diskussion om grænser for politik og dermed også om, om det her nu er endnu et område, hvor vi politikere skal gå i gang med at lovgive her i Folketinget.

Venstres svar er nej, og det er det af flere årsager. For det første må det simpelt hen være muligt – uden at der behøves lovgivning om det – at kunne finde nogle pragmatiske løsninger ude i den virkelige verden, så kvinder på anstændig vis også kan amme deres børn i det offentlige rum, og det oplever jeg altså også i helt udpræget grad er tilfældet ude i den virkelige verden. Det er ikke det samme som at sige, at der aldrig nogen sinde vil kunne findes eksempler på det modsatte, og at der aldrig nogen sinde vil kunne dukke nogen sager op, men vi bliver også bare nødt til at få øjnene op for, hvordan samfundet udenfor ser ud. Og der er jeg enig med ministeren, når han siger, at det altså er bredt accepteret i det danske samfund, at kvinder også ammer i det offentlige rum.

For det andet er der for os også noget helt principielt – og også noget forkert – i, at en selvstændigt erhvervsdrivende, f.eks. en café-ejer, på grund af statslig indgriben ikke må sætte reglerne for sin egen forretning. Vi lever i et samfund, hvor der i vid udstrækning er frihed, men heldigvis også i et samfund, hvor der er plads til og respekt for forskelligheder, og derfor synes jeg egentlig også, det er i orden, hvis man som café-ejer vælger at beslutte sig for et bestemt regelsæt på området, ligesom jeg mener, at det er rigtig godt, at en ammende kvinde så kan vælge at spise sin frokost eller drikke sin kaffe et andet sted. Jeg tror, det var formanden, der engang brugte udtrykket, at hvis ikke man kan lide lugten i bageriet, så har man friheden til at gå et andet sted hen.

Hele det her spørgsmål blev livligt debatteret for et års tid siden, og jeg scroledede lidt tilbage i nogle af de gamle artikler for at se, hvilken debat der havde kørt. Noget af det, der også var fremme, var flere tilfælde, hvor der var caféejere, der havde etableret de her såkaldte ammerum og dermed havde forsøgt at finde en kompromisløsning. Det blev i debatten, hvilket var lidt overraskende for mig, fremhævet som et problem. Man kunne jo også vælge at se det som en caféejers måde at forsøge at finde plads til alle i hans eller hendes beværtning og forretning, men lad nu det ligge.

Som sagt er det her for os ikke en diskussion om det at amme. For det første mener vi ikke, at lovgivning er løsningen på uenigheder som dem her, og for det andet mener vi ikke, det er rimeligt at

fjerne en caféejers ret til selv at bestemme over sin forretning, ligesom vi mener, at en ammende kvinde har friheden og retten til at kunne vælge den givne café fra. Og jeg skal på den baggrund meddele, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Kl. 15:23

Afslutningsvis skal jeg på vegne af De Konservative, der desværre ikke har mulighed for at være til stede i salen, meddele – det har jeg lovet dem – at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Stine Brix har en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Stine Brix (EL):

Tak for det, og tak til ordføreren for de indledende bemærkninger. Jeg synes jo, det er interessant, at Venstre gør så meget ud af caféejers frihed til at afvise kvinder, der ammer. Betyder det så også, at Venstre synes, det er helt legitimt, hvis en café eller et diskotek afviser en mand eller kvinde på baggrund af den etniske oprindelse, de har? Altså, på mange punkter går vi jo ind og beskytter mod diskrimination, og vores tænkning i forhold til det her forslag er, at det er præcis det samme, som at vi har klare regler mod diskrimination på baggrund af hudfarve eller etnicitet. Så bør friheden for caféejeren i Venstres optik også gælde friheden til at kunne afvise på baggrund af hudfarve?

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, ordføreren for Enhedslisten forsøger at lave en helt vild sammenligning af nogle forskellige ting, som for mig at se intet har med hinanden at gøre. Selvfølgelig er det ikke acceptabelt at diskriminere på baggrund af tro, på baggrund af hudfarve, men helt ærligt, at sige, at en caféejers ikke må have lov til f.eks. at etablere et ammerum! Er det så også et problem, at en biograf, med omvendt fortegn, laver særskilte ammebioforestillinger? For hvad så med dem, der ikke ammer – så er det ikke henvendt til dem? Altså, der skal da være plads til alle, og som sagt har man jo som ammende kvinde altså også friheden til at vælge en anden café. Enhedslisten behandler det her, som om det skal være en menneskeret, at man skal kunne amme hvor som helst og når som helst. Jeg er bare glad for, at vi lever i et samfund, hvor der ikke er behov for, at politikere som fru Stine Brix og undertegnede skal lovgive og detailregulere om problemer, som efter min bedste overbevisning helt oplagt ikke eksisterer i det danske samfund.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Stine Brix.

Kl. 15:22

Stine Brix (EL):

Jamen forslaget handler om forskelsbehandling. Det er præcis samme lovgivning, som beskytter etniske minoriteter mod ikke at kunne blive afvist på et diskotek eller en café. I forhold til Venstres argumentation i den her sammenhæng – cafeens frihed til at afvise nogen, hvilket så, med omvendt fortegn, bliver til kvindens frihed til at vælge et sted fra – kan man da bruge præcis samme argumentation i forhold til en ung mand med en mørk hudfarve – du har en frihed til at vælge et andet diskotek. Jeg synes ikke, det hænger sammen. Det er jo meget fundamentalt, det er friheden til ikke at blive diskrimineret, vi snakker om i den her sammenhæng.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Sophie Løhde (V):

Jamen jeg opfatter det simpelt hen ikke som diskrimination, at der er en caféejers, som vælger at sige, at man rigtig gerne vil have, at der kommer mødregrupper på ens café, og at der er andre caféejere, som vælger en anden beslutning. Så kan man være enig i den, man kan også være uenig i den og sige: Det er ikke her, vi laver et ammerum – eller hvad man vil. Det må vi da også respektere, og som sagt kan man jo vælge at gå et andet sted hen.

Men det er sådan set ikke det, der er vores væsentligste argumentation i forhold til det her beslutningsforslag fra Enhedslisten, heller ikke selv om ordføreren for Enhedslisten bliver ved med at nævne det. Det væsentligste for os er sådan set, at det her handler om, og det var også det, jeg indledte med at sige, spørgsmålet om grænser for politik. Er det en opgave for os her i Folketinget i dag nu at kaste os over endnu et område, hvor der igen efter min bedste overbevisning ikke er tale om reelle problemer, men måske nogle problemer, som vi forsøger at opfinde som politikere. Ja, der har været en debat på et tidspunkt, og nogle har valgt én løsning, nogle andre har valgt en anden løsning, men det er jo ikke sådan et principielt problem, som kalder på, at nu skal vi sætte hele lovgivningsmøllen i gang. Altså, jeg synes simpelt hen, det her er et oplagt eksempel på, hvor politikere bør holde sig fra at lovregulere.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Özlem Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 15:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er enig i, at vi ikke skal sidde på Christiansborg og beslutte hvordan og hvorledes ned til mindste detalje, men til gengæld får jeg lige lyst til at spørge ordføreren, om det ikke er sådan, at vi faktisk sætter rammerne for den ligebehandling, der finder sted ude i samfundet. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren, hvordan ordføreren har det med, at vi f.eks. i vores blufærdighedslovgivning ikke har undtaget amning, ligesom man har gjort i andre lande som f.eks. Skotland, USA og Australien. Mener ordføreren, at amning er en blufærdighedsrænkelse?

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Sophie Løhde (V):

Jeg tror, jeg indledte min tale med at sige, at jeg på det personlige plan ikke helt kan forstå, hvis man føler sig vildt ramt eller vildt stødt over det, som jeg betegnede som noget af det mest naturlige, nemlig et lille barn, der får bryst af sin mor. Det er på det personlige plan. Men jeg respekterer da også, at der er nogle, der måtte have en anden holdning, at der er nogle, der måtte have det på en anden måde, end jeg har. Det er sådan set et samfund med frihed – også med frihed til forskellighed.

Jeg har ingen forventning om, at alle skal mene det samme som mig, at alle har den samme tærskel for, hvornår man finder noget blufærdighedskrænkende, og jeg har heller ingen ambition om at få det. Det må jo være op til den enkelte. Men jeg kan sagtens gøre rede for, hvad jeg mener på det personlige plan, og det er det, jeg hermed har gjort.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Özlem Cekic.

Kl. 15:25 børn at blive ammet, og heldigvis ser det også ud til, at langt de fleste finder ud af at løse de her ting i fred og fordragelighed.

På den baggrund mener vi ikke, at der er behov for lovgivning på det her område.

Kl. 15:25

Kl. 15:29

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu er ordføreren jo også sundhedsordfører, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre: Er det ikke korrekt, at vi har ret store problemer i forhold til amning? Når man snakker med Jordemoderforeningen, problematiserer de jo også, hvordan holdningen til amning stille og roligt rykker sig.

Hvis vi tager den del af det, der drejer sig om detailregulering, væk, men ser på det rent lovgivningsmæssigt, så kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvis det er så naturligt at amme, hvorfor er det så ikke undtaget i blufærdighedslovgivningen?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Sophie Løhde (V):

Ordføreren for Socialistisk Folkeparti indledte selv sit foregående spørgsmål med, at hun var enig i, at det ikke var Christiansborgs opgave at begynde at detailregulere og lovgive om alt, men hvis vi går ind på det her område, er det jo netop et eksempel på, at det er det, vi går i gang med at gøre. Det er derfor, jeg blot fremhæver, at der også må være nogle grænser for politik.

Jeg synes altså i al ydmyghed, at man bør bevæge sig en tur ud i den virkelige verden og se på, om der er et stort problem i det danske samfund med, at det ikke er accepteret, at kvinder ammer i det offentlige rum. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det er i vid udstrækning accepteret. Og at kurvens udsving, i forhold til hvor mange kvinder der ammer andre steder, har noget at gøre med, hvorvidt vi på Christiansborg har siddet og detailreguleret og lovgivet på det her område, tror jeg simpelt hen ikke på. Det handler om nogle andre ting, så lad os forholde os til de reelle problemer og ikke til sådan noget symbollovgivning.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at i Socialdemokratiet er vi helt enige i, at kvinder skal have lov til at amme deres børn. Det er godt for børnene, det er godt for mødrene, og det er helt naturligt. Jeg kan også sagtens forstå, at det har udløst en debat, når der er sager, hvor man lige pludselig føler, at det modsatte er tilfældet, og at den naturligvis blusser op i medierne, som den gjorde for et års tid siden.

Det er altid i orden at give sin baby mad, og det er da kun glædeligt, at småbørnsforældre i Danmark er ude og bliver en del af det offentlige liv. Det skal vi selvfølgelig som samfund bakke op om at man kan. Det ville da være frygtelig kedeligt, hvis man, bare fordi man var blevet forælder, skulle gemme sig hjemme i sit hus eller i sin lejlighed. Jeg er også glad for, at det er det generelle billede i Danmark, at man rent faktisk bakker op om det her, at det rent faktisk er muligt, og at man får tingene til at lykkes ude i virkeligheden. Langt de fleste kvinder ammer, og der bliver også gjort meget fra det offentliges side for, at man får vejledt om, hvorfor det er så godt for

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Må jeg ikke starte med at sige, at lige da jeg læste slutningsforslaget, skrev jeg et ord på mit papir, og det er måske ikke så pænt at sige, men jeg skrev, at det her var latterligt. Når jeg siger det, er det, fordi jeg synes, det er helt galt, at vi begynder at lovgive om, hvordan mennesker skal opføre sig, i hvert fald på det her område, uden for Christiansborgs tykke mure. Jeg synes, amning er en helt naturlig ting, og jeg har selv gjort det, skal jeg skynde mig at sige. Jeg synes, det var rigtig dejligt, og jeg håber også, at mine børn var glade for det. Jeg synes, at det, det drejer sig om, er, at når man er ude og man har spædbørn og der skal ammes, så tager man hensyn til andre. Det er vel egentlig det, det i bund og grund drejer sig om, og det gør det jo på rigtig andre mange områder, når vi render rundt ude i det, vi kalder den virkelige verden. Man tager hensyn til andre.

Det er også mit helt klare indtryk, og sådan har tidligere ordførere også sagt det, at det at amme har de fleste folk en meget afslappet holdning til. De fleste mener, det er helt naturligt. De fleste synes, det er helt i orden, at kvinder ammer, og så kan der selvfølgelig være enkelte steder, hvor de siger, at det måske ikke lige er her, man skal gøre det, og det er vel også fair nok. Men man ordner det i mindelighed, uden at det bliver til det store drama. Det synes jeg egentlig er helt på sin plads, og jeg synes, det er helt rigtigt, at vi ikke går ind og lovgiver på det her område. Jeg synes, det er godt, hvis man kan finde ud af at ordne sagerne i mindelighed, og at man som forretningsdrivende har en ret til at sige: Det er måske ikke lige her, det skal foregå, men vi giver dig nogle muligheder. Eller også siger man, at det bare ikke lige er her, det skal foregå, og så må folk jo så finde et andet sted. Men jeg anser det altså ikke for at være et problem.

Jeg fik en lille sjov historie på vores gruppemøde i dag, da vi snakkede om sagen. Der har været Hjallerup Marked, det er der jo en gang om året, og der kan jeg da fortælle, at i Dansk Folkepartis telt sidste år fik kvinderne lov til at komme ind og amme. Det synes jeg da er ganske glimrende, for de havde ikke rigtig nogen andre steder at gå hen. Så det var jo ganske glimrende, og det viser måske også, at de fleste i bund og grund er meget tolerante over for amning.

Men vi kan fra Dansk Folkepartis side altså ikke støtte forslaget, for vi anser det simpelt hen for unødvendigt at lovgive på området.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører og for den interessante oplysning. Vi går nu til den radikale ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Når det kommer til amning af spædbørn, er jeg personligt helt på linje med paven. Han har opfordret mødre sådan worldwide til at amme deres børn, også i offentligheden, sågar i Det Sixtinske Kapel. Og når jeg, en radikal ligestillingspolitiker, og den katolske pave sådan er enige, så får det mig til at tro, at det der med at

amme er sådan noget, der er rimelig mainstream og har en relativt bred accept.

Med hensyn til at der så eksempelvis er – og det er det problem, som det her beslutningsforslag går på – nogle restaurant- og caféejere, der, hvilket også i mine øjne er forkert, fravælger amning som mulighed på deres restaurant eller café, vil jeg sådan set sige, det er tilladt. Det synes jeg er usympatisk, men jeg mener ikke, at det kalder på lovgivning. Og det er ikke, fordi en diskussion af og en dialog om det her område ikke kan være nødvendigt; det kan det sagtens. Jeg synes også, det er et område, som det er fint at vi sætter fokus på. Jeg synes også, det er et område, som det er fint at vi politisk sådan løbende følger. Så det vil jeg gerne sige tak til Enhedslisten for at de tager op.

Det er bare ikke min og Radikale Venstres holdning, at det er et område, der bør lovreguleres. Det er, fordi vi rent principielt synes, det er et udtryk for detailregulering, og det kan man jo synes er vigtigt eller ej, men det synes vi altså er vigtigt at vi undgår.

Vi synes faktisk, det er sådan lidt på linje med nogle af de her andre forslag, der har været – ganske vist fra andre partier – om eksempelvis et påbud om, at man skal hilse ved at give hånd i vores offentlige institutioner, eller et påbud om, at der skal serveres kød fra et bestemt dyr eller lignende. Det bryder vi os bare ikke rigtig om. Vi tror faktisk, det er svært sådan at lovgive sig til fornuft og til løsninger, hvor folk kan mødes og finde ud af det derude. Det tror vi egentlig er nødt til at finde sig selv, og det synes jeg også at det gør i langt de fleste tilfælde, også hvad angår den her sag.

Så vi har altså ikke lyst til at detailregulere, heller ikke når det gælder sager som den her, som vi har en grundlæggende sympati for, og det er bestemt tilfældet, hvad angår muligheden for og frisindet til at amme sit barn. Så i stedet for ligesom at stille os op på ølkassen og råbe på nye regler, på ny lovgivning, vil vi hellere stille os op på ølkassen eller talerstolen og kalde på common sense, sund fornuft, og det vil jo så også sige, at vi samtidig er parate til at acceptere, at den fornuft, som vi mener at det er, ikke nødvendigvis vil slå hundrede procent igennem alle steder.

Så på den baggrund kan Radikale Venstre ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Stine Brix.

Kl. 15:35

Stine Brix (EL):

Tak til De Radikales ordfører. De Radikales ordfører sammenligner det med detailregulering med, at der *skal* være en bestemt slags mad i børnehaven, eller at man *skal* give hånd. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Der står jo intet her om, at man *skal* amme på cafeer, eller at man *skal* noget andet – overhovedet ikke. Det her forslag handler jo om, at det ikke skal være tilladt at forskelsbehandle på baggrund af det, at man ammer.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge om det samme, som jeg spurgte Venstres ordfører om. Er det her med, at man skal have en common sense-tilgang, så i det hele taget De Radikales ordførers tilgang i forhold til diskrimination og antidiskrimination, for det er jo det, vi her taler om?

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, det er bestemt ikke vores holdning. Jeg mener bare ikke, at det her er et problem, der har nået sådanne højder, at det er noget, som

vi herindefra skal til at lave nye regler og ny lovgivning om. Det kan sagtens være, og fred være med det, at sammenligningen mellem svinekød og amning var absurd, men så synes jeg omvendt måske også, at sammenligningen mellem amning og diskrimination på de kriterier, som vi normalt taler om diskrimination ud fra, nemlig køn, etnicitet og tro, er en lille smule søgt. Det er jo ikke kønnet som sådan, der diskrimineres ud fra her. Der laves en forskelsbehandling på en handling, og det kan man mene meget om, og jeg tror også, jeg gjorde klart, hvad jeg og Radikale Venstre mener om det, men jeg mener bare ikke, at vi har en situation i Danmark, hvor det er nødvendigt at lovgive eksplicit om det her.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Stine Brix.

Kl. 15:37

Stine Brix (EL):

Jeg synes, det er meget spændende, at der er så mange politikere, der er fuldstændig sikre på, at der slet ikke er et problem her, når vi hører om gentagne sager her. Der er jo ikke tale om en enkelt sag, der er tale om, at det med jævne mellemrum kommer op i pressen, at nye kvinder står frem og fortæller om en sag. Kombineret med det fortæller mange, hvilket man hører, når man følger debatten i de her fora, om lignende oplevelser, men alligevel er De Radikales ordfører – og i øvrigt også andre – fuldstændig sikker på, at der slet ikke er noget problem. Hvor kommer den skråsikkerhed fra?

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg er ikke fuldstændig sikker på, at der ikke er et problem overhovedet. Jeg anerkender, at der er et problem nogle steder, men jeg kunne jo spørge ordføreren om det samme: Hvordan kan ordføreren være så sikker på, at der *er* et kæmpe problem? Nu kan jeg ikke huske tallet, men jeg har hørt et tal på et tidspunkt, og jeg tror, det er 10-15 cafeer, som åbent siger, at de har den her politik, og der er jo ret mange cafeer i Danmark, så med det oplysningsgrundlag, jeg har, vil jeg stadig væk sige, at der ikke er et voldsomt problem her i Danmark. Men jeg sagde sådan set i min indledende tale, at jeg synes, det er fint at tage den her debat, og at det er fint at have den her dialog. Jeg synes, det er et godt område at følge, fordi jeg også grundlæggende mener, at det selvfølgelig skal være muligt at amme sit barn offentligt i Danmark. Jeg er bare grundlæggende uenig i, at ny detailregulering og nye regler og ny lovgivning på Christiansborg er den rigtige måde at løse det på.

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi mener ikke, at amning krænker andres blufærdighed. Kvinder, der ammer, bør ikke ses som mennesker, der støder andres privatliv, men i stedet for som det, de er, nemlig mennesker, der giver deres børn den mad, som de har brug for for at vokse og blive sunde børn.

Vi mener derfor, det er positivt at ændre lovgivningen, så amning ikke betegnes som blufærdighedskrænkelse. Vi mener ikke, at man fra Folketingets side bør detailregulere, men Ligebehandlingsnæv-

nets afgørelse taget i betragtning mener vi, at der er brug for at sende et signal om, at vi fra lovgivers side ikke mener, at amning skal kunne forbydes med henvisning til, at det krænker andres blufærdighed.

Derfor støtter vi, at man ændrer lovgivningen, så Ligebehandlingsnævnet ikke kan blåstemple sager om bortvisning af ammende kvinder ud fra en argumentation om, at amning kan opfattes som stødende og blufærdighedskrænkende.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Enhedslisten er et parti, der tror på en ændring af samfundet gennem tvang og kontrol. Handlemåder, som partiet ikke bryder sig om, skal reguleres, og der skal lovgives om, hvad man må, og hvad man ikke må. Det er dette beslutningsforslag et glimrende eksempel på. Enhedslisten tager med dette forslag en gruppe ammende mødre og deres spædbørn og holder dem foran sig, således at alle berettigede argumenter om frihed, forskellighed og privat ejendomsret skal forstumme. Det er både usagligt og sympatisk.

B 83 er ikke et forslag om, hvorvidt amning er godt eller dårligt. Det er ikke et beslutningsforslag, hvor vi skal tage stilling til, om mødre skal have mulighed for at amme deres børn eller ej. Det er ikke engang et forslag om, hvorvidt mødre må amme deres børn i det offentlige rum, for det må de alle steder i det offentlige rum i Danmark. Det er heller ikke et forslag, som debatterer, hvorvidt spædbørn skal have mad, når de har behov for det. Det skal de, og det får de.

Forslaget rejser det krav, at private rum, cafeer og restauranter, skal rette sig efter Enhedslistens verdensopfattelse og undlade at stille krav til folks påklædning og opførsel. Det er ikke overraskende, at man i Enhedslisten ikke kan kende forskel på, hvad der er det offentlige rum, og hvad der er et privat rum. Det ligger vel i partiets dna, at alt skal være fælles. Ingen skal således ifølge Enhedslisten skabe sig et privat rum, hvor man selv sætter reglerne for, hvem man inviterer indenfor og hvordan.

Hvis vi et øjeblik kaster et blik på de rum, som man i Enhedslisten har kastet sin vrede på, er der ifølge HORESTA tale om ca. 13 cafeer og restauranter spredt over det ganske land. Ud af tusindvis af restauranter og cafeer i Danmark er der således et par håndfulde, der insisterer på, at deres gæster skal have tøj på overkroppen, når de kommer ind på cafeen. Det vidner om en utrolig åbenhed over for familier, småbørn og mødre på danske restauranter og i samfundet i det hele taget, at det er så få, vi taler om. Det vil jeg vælge at glæde mig over, i stedet for som Enhedslisten at skabe et forvrænget billede af, at danske cafeer og restauranter lader frysende mødre stå ude i regnen med deres spædbørn, mens de med misbilligende blikke lukker døren for næsen af dem.

Altså, er det et problem for ammende kvinder i Danmark at komme til at amme? Nej, det er det ikke. Jeg har selv ammet to børn til lands, til vands og i luften, i 7 graders frost, på grillbarer og på pæne cafeer. Enhedslisten rejser i dag et ikkeproblem, men sådan er det blevet med feminismen i Danmark: Store problemer med social kontrol og undertrykkelse får mindre bevågenhed end frisørpriser og 13 cafeer, der ønsker påklædte gæster. Det er jammerligt.

En sidste ting, som Enhedslisten ikke lægger mærke til i dette spørgsmål, hvilket igen ikke er overraskende, for det har at gøre med, hvordan markedet fungerer, er, at når en café lukker for ammende mødre, skyder der ofte en anden café op et andet sted på den anden side af vejen med særlig gode forhold for ammende kvinder. Som ammende kvinde i København kan man således gå ind på siden

»Alt om København« og finde et udvalg af cafeer, der er særlig fordelagtige for kvinder med små børn. Og det er jo, som det skal være.

Altså, skal mødre have lov til at amme i det offentlige rum? Selvfølgelig skal de det. Skal Enhedslisten bestemme, hvordan et fåtal af cafeer indretter sig? Selvfølgelig skal de ikke det. Liberal Alliance stemmer nej til B 83.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så giver jeg til sidst ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Stine Brix.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Tak for det. Er det i orden at forskelsbehandle kvinder, som ammer, med henvisning til, at de krænker andres blufærdighed? Det er jo det, som det her forslag handler om. Baggrunden er den, at Ligebehandlingsnævnet sidste juni konkluderede netop det. Derfor vil jeg gerne sige tak til SF for rent faktisk at forstå, hvad forslaget går ud på. Det er det meget principielle spørgsmål om, at vi nu har fået en retstilstand, der aktivt siger: Ja, det er i orden at bortvise kvinder, der ammer, fordi de krænker blufærdigheden.

Jeg synes, det er interessant, at både ministeren og en lang række ordførere er så skrāsikre på, at det her problem slet ikke eksisterer. Der er kun en række enkeltsager, siger man. Jeg vil nu sige, at den lange række enkeltsager, vi har set, jo i den grad tyder på, at der er en tendens, kombineret med det, at man kan følge debatterne på diverse netfora for mødre med små børn, hvor mange fortæller om lignende oplevelser. Ville det blive slået hen på samme måde, eller ville man trække på skuldrene på samme måde, hvis vi hørte om de her symptomer på andre områder for forskelsbehandling? Der er kun 10-15 cafeer, som åbent siger, at her må man ikke komme, hvis man ammer. Hvordan ville Folketinget reagere, hvis det var sådan, at 10-15 cafeer åbent sagde, at her må man ikke komme, hvis man har en anden etnisk baggrund end dansk, eller hvis man var transperson? Jeg er overbevist om, at man ville reagere.

Baggrunden for forslaget er også den, at det her også diskuteres mange andre steder. I det direktiv, som Ligebehandlingsnævnet henviser til i sin afgørelse, har Europa-Parlamentet aktivt været ude at sige, at der er et problem på det her område, når det handler om forskelsbehandling på baggrund af amning. Det er et problem, som man ikke har taget højde for i de fleste nationale lovgivninger. Det er jo ikke nødvendigvis det samme, som at vi automatisk skal gøre det, men jeg synes alligevel, det peger på, at vi bør tage stilling til spørgsmålet, i særdeleshed nu, hvor Ligebehandlingsnævnet har slået en retstilstand fast, så det nu er blevet blufærdighedskrænkende.

Jeg vil gerne sige tak til SF for at tage positivt imod lovforslaget. Jeg må sige, at jeg er skuffet over mange af de andre partier, der trækker på skuldrene eller ikke kan se eller ikke erkender, at her er et problem. Vi ser en gruppe mennesker, som bliver forskelsbehandlet. De borgerliges frihedsbegreb om, at frihed alene er caféjejerens ret til at afvise, kan jeg simpelt hen ikke følge. For mig er det meget centralt, at frihed handler om at være fri for diskrimination. Og det er det, der er på spil her.

Så med de bemærkninger kan jeg kun beklage, at Folketinget ikke tager det her forslag mere til sig, end det er tilfældet.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne for at have bragt os fra Det Sixtinske Kapel til Dansk Folkepartis telt på Hjallerup Marked og til vands, til lands og i luften.

Men nu er der ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Ligestillingsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om mænds ret til barselsorlov.

Af Özlem Sara Cekic (SF) m.fl.

(Fremsættelse 08.04.2014).

Kl. 15:47

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at det at have barselsmuligheder og -rettigheder er en helt fundamental del af et moderne velfærdssamfund, der har fokus på både familielivet og selvfølgelig ikke mindst sammenhængen mellem arbejde og familieliv.

Jeg tror, at de fleste, der får små børn i dag, tager det for givet, at man kan holde en god, lang orlovperiode først og fremmest til gavn for det lille barn, men selvfølgelig også til gavn for den familie, der nu står over for nye opgaver. Vi har i Danmark sammenlignet med så mange andre steder en relativt lang barselsorlov, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over og fortsætte med at have. Jeg tror, det er et enormt stort velfærdsgode for rigtig, rigtig mange mennesker.

For regeringspartierne er det selvfølgelig vigtigt, at både mænd og kvinder har adgang til at tage barsel. Vi ser også gerne, at både mænd og kvinder tager barsel. Vi er ikke bange for også at forholde os ligestillingspolitisk til det her spørgsmål. Og som det er forslagsstillerne helt bekendt, har vi jo i den regeringskonstellation, som forslagsstillerne selv indgik i, overvejet meget, hvordan vi kunne fremme mænds rettigheder og muligheder i forbindelse med barsel. Og efter at have overvejet det nøje, er vi altså nået frem til den konklusion, at vi ikke ønsker at lovgive på området, fordi vi er bange for, at det kan have den utilsigtede konsekvens, kan man sige, at det for nogle familier vil betyde en kortere barsel.

Jeg skal så dertil sige, at næsten ligegyldigt hvor optaget man måtte være af ligestillingsspørgsmålet, bør man også være optaget af børnefamiliespørgsmålet. Og vi ikke har noget ønske om at forkorte den gennemsnitlige brug af barsel i Danmark.

Så vil forslagsstillerne om lidt sige – vil jeg tro – at sådan er det jo ikke nødvendigvis gået i andre nordiske lande. Og til det vil jeg allerede nu sige, at man ikke kan sammenligne den danske situation med den svenske og den norske, al den stund at de øvrige nordiske lande valgte at indføre rettigheder til mændene, i forbindelse med at man udbyggede barselsorloven, og dermed lagde man altså så at sige ekstra tid og ekstra uger oven på orloven. Det har vi ikke mulighed for at gøre i Danmark, eller vi har i hvert fald ikke et politisk ønske om at forlænge vores orlov.

Jeg har derudover stor sympati for, at forslagsstillerne ønsker at gøre barselslovgivningen mindre kompliceret og mere gennemskuelig, fordi den er ret kompliceret i dag. Omvendt skal man huske på, at der i hvert fald er nogle familier, der er glade for at bruge den fleksibilitet, som reglerne giver mulighed for, og den fleksibilitet er i hvert fald en del af forklaringen på, at reglerne er komplicerede. Så

her tror jeg at det er vigtigt at søge en balancegang. Men jeg vil gerne allerede nu give tilsagn om, at vi næste gang, vi skal revidere barselslovgivningen, vil gå efter også at forenkle reglerne, i det omfang vi overhovedet kan.

Med de ord kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:51

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak til ministeren. Det er jo sådan, at i regeringsgrundlaget står der: øremærket barsel også til fædre. Første gang vi forhandlede om det, sagde ministeren jo: Jeg har nedsat et udvalg, så derfor siger vi nej til det nu, men vi kan sige et eller andet til det senere.

Det udvalg rapporterede i sommeren 2013, og jeg vil bare gerne høre ministeren, hvad det er i den rapport, som siger, at man ikke skal øremærke barselsorlov til fædre.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er helt rigtigt, at vi har haft nedsat et udvalg, der har lavet en rigtig grundig rapport om både barselsforhold i Danmark, men også i sammenlignelige lande. Man kan sige, at det, rapporten i hvert fald giver os af viden, er, hvilken historisk udvikling der har været i de øvrige nordiske lande.

Det handler selvfølgelig om det, jeg var inde på før: Hvis man vælger en model, hvor vi i forvejen har den længde barsel, vi nu engang har, og så oven i det begynder at målrette nogle af ugerne til det ene eller til det andet køn, er der en risiko for, at man samlet set vil bruge mindre barsel, og det har vi ikke et ønske om at gøre. Til gengæld synes vi fortsat, det er både vigtigt og godt, at begge køn tager barsel, men vi ønsker altså ikke at lovgive.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:52

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvis man læser rapporten, vil man se, at der som udgangspunkt er et flertal af dem, der siger, at det er den bedste måde at sørge for, at der er flere mænd, der tager en del af barselsorloven.

Når man ser på det forslag, vi behandler her, kan vi sige, at det kan blive for lidt. Som udgangspunkt tror jeg ikke, at det betyder så meget i forhold til, at de tager mere eller mindre barsel, men hvis man ikke gør det på den måde, vil det så stadig væk være sådan, at mænd tager mindre end 10 pct. af barselsorloven også i fremtiden?

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det ligger faktisk i spørgerens spørgsmål, at man ikke præcis kan vide, hvad det er for et mønster, der vil tegne sig, når man lovgiver på det her område. Det er klart, al den stund at vi ikke har lovgivet om så mange uger tidligere. Det er også derfor, at jeg før sagde, at det er vores vurdering, at det kan have den utilsigtede konsekvens, at for nogle familier vil det betyde en kortere barselsperiode. Det er jo en

gisning og ikke andet end det, men det er altså en gisning, vi synes er så alvorlig, at vi ikke ønsker at lovgive.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:53

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er lidt interessant, at man på baggrund af gisninger kan gå ind og droppe et forslag, som i den grad har en ret stor betydning i forhold til ligestilling. Tænk, hvis man sad og lavede vækstplan, og man sagde: En mavefornemmelse siger mig, at det her vil skabe 5.000 arbejdspladser. Det svarer lidt til det.

Ministeren siger, at man også skal være optaget af børnene, når man laver lovgivning i forhold til barsel, og det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Ministeren understreger så efterfølgende, at en øremærkning af barsel til mændene vil betyde en kortere barsel. Ministeren siger, at det kan man slet ikke sammenligne med andre nordiske lande, hvor situationen har været anderledes. Derfor vil jeg gerne høre: Er der nogle erfaringer i Danmark, der gør, at der er noget, der kan dokumentere, at det vil resultere i det?

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men ministeren sagde jo præcis ikke, hvad det ville betyde. Ministeren sagde jo meget præcist, at der kan være den utilsigtede konsekvens. Det er altså noget andet. Det kan ikke nytte noget, man lægger mig ord i munden, jeg ikke har sagt. Hverken SF eller regeringen – SF var jo i øvrigt med til at træffe beslutningen om ikke at gennemføre forslaget for kort tid siden – kan jo vide, hvordan det vil udvikle sig, og derfor lægger jeg meget vægt på at sige, at der kan være den utilsigtede konsekvens, at det for nogle vil betyde en kortere barsel, fordi økonomi også spiller en rolle, og fordi vi desværre jo har et til stadighed skævvredet arbejdsmarked, hvor man i mange familier oplever, at den ene tjener mere end den anden, og at det ofte er manden, der tjener mere end kvinden. Alle de der ting spiller ind. Det er i øvrigt noget af det, som jeg tror vi i fællesskab gerne vil forsøge at imødekomme, så godt som vi overhovedet kan. Jeg har ikke sagt, hvad konsekvensen præcis vil være, for det kan ingen af os vide. Det, jeg siger, er, at det kan have en utilsigtet konsekvens, der betyder kortere barsel, og det ønsker vi ikke.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:55

Özlem Sara Cekic (SF):

Men sådan er det jo med alting, at det kan have utilsigtede konsekvenser. Når man siger, at man vil give selskabsskattelettelser, kan det jo også have den konsekvens, at landene omkring os på samme tid også giver dem. Sådan vil det jo altid være med al lovgivning, man vedtager.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, når man siger, at det kan være konsekvensen og efterfølgende bygger al argumentation op omkring det, om det så kan passe, at der ikke er nogen som helst dokumentation for, at det faktisk er den vej, det vil gå. Det kunne jo også tænkes, at det kunne gå den anden vej. Det kunne jo tænkes, at den ret, man giver til mændene, faktisk også vil resultere i, at flere

mænd vil tage mere barsel, eller er det fuldstændig udelukket, at danske mænd vil det?

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:56

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg tror da, at det vil betyde – hvis man øremærkede en del af barslen til mænd – at flere mænd vil tage barsel og flere mænd vil tage længere barsel. Det kan også have den betydning, at der er nogle familier, der samlet set vil have mindre barsel, og så må man jo opveje, hvad man synes er vigtigst, og hvad man ønsker at drage af konsekvenser. Jeg håber, at lovgivningen, vi laver her i Folketinget, har konsekvenser, ellers spilder vi jo både hinandens og danskernes tid, og det bør vi ikke gøre – og vi er jo altid forpligtet til at tænke alle konsekvenser igennem, når vi lovgiver.

Kl. 15:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken. Først fru Fatma Øktem fra Venstre.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Jeg vil lige i indledningen hilse fra Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Charlotte Dyremose, som desværre ikke kan være her i dag. Min tale vil derfor også være på vegne af Det Konservative Folkeparti.

Jeg ser frem til endnu en gang at skulle igennem denne debat. Det bliver spændende at se, om SF får større indflydelse nu, hvor de står uden for regeringen, end da de var i regering, med hensyn til øremærkning af barselsperioden til mænd. Beslutningsforslag nr. B 103 handler kort sagt om mænds ret til barsel. Forslagsstillerne ønsker, at der skal laves en indfasning, der sikrer, at fædre og medmodre her ret til barsel i 12 uger. Hvis faren eller medmoderen ikke benytter sig af dette, bortfalder det. Samtidig opfordres regeringen til at komme med forslag til, hvordan barselslovgivningen kan blive mere kønsneutral, og lovgivningen om barsel skal gøres mere enkel og gennemskuelig for borgerne.

Forslaget kommer ikke bag på os. Vi har længe kendt SF's holdning. Men jeg kan også bekræfte over for ordføreren for forslagsstillerne, at Venstres holdning også er den samme. Vi mener, at det så vidt muligt bør være op til den enkelte børnefamilie selv at aftale, hvordan de bedst planlægger deres barsel. Årsagen til, at det oftest er moderen, der vælger at afholde det meste af barslen, kan bunde i mange forskellige ting. Det kan være, at moderen selv ønsker at afholde hele barslen, at moderen er nødt til at holde den største del af barslen af økonomiske årsager, eller at faren ikke ønsker at holde barslen og derfor videregiver den. Uanset hvad grunden er i den enkelte familie, er Venstre af den overbevisning, at det ikke er vores job som politikere at diktere, hvordan de skal fordele barselsperioden. Det må være op til den enkelte familie selv at bestemme.

Desuden mener vi, at forslaget vil være med til at diktere en forringelse af familiens samlede barsel. Der vil være mange familier, hvor faren ikke har mulighed for at holde barslen f.eks. på grund af familiens økonomi. I de tilfælde vil de 12 uger så falde bort fra den samlede barselsperioden. Konsekvensen vil være, at barnet får mindre tid sammen med sine forældre og tidligere skal starte i en pasningsordning. Vi synes – og vi har sagt det tidligere og gentager det gerne igen – at vi skal lade være med at diktere noget på dette område. Vi skal ikke diktere, hvordan småbørnsfamilierne indretter deres dagligdag, og samtidig lave restriktioner i deres økonomi eller råde-

ret. Det er et direkte indgreb i børnefamiliernes frihed til at strukturere sig, som de mener er bedst lige netop for dem.

Forslaget om at gøre barselsreglerne mere kønsneutrale håber jeg at ordføreren for forslagsstillerne vil komme lidt ind på. Jeg har ikke helt forstået, hvad der menes med det, men selvfølgelig synes vi, at når tingene er komplicerede for borgerne, er det altid en god idé at forenkle dem, så de bedre kan forstå, hvordan reglerne er. Så den del synes vi er meget sympatisk.

I Venstre mener vi, at som lovgivningen ser ud i dag, er vores ordning både fleksibel, overskuelig, overkommelig og til at finde rundt i for den enkelte. Vi mener ikke, at regeringen skal bruge tid og kræfter på at ændre på lovgivningen og lave en eventuel forringelse af den fleksible barselsorlov. Venstre kan derfor ikke støtte op om beslutningsforslaget.

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr ønsker en kort bemærkning.

Kl. 16:01

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når Venstres ordfører siger, at det skal vælges af kvinder og mænd, har jeg et spørgsmål. Når vi snakker om ligestilling, er der så mere eller mindre ligestilling, når det er mindre end 10 pct. af barselsorloven, der tages af mændene? Er det mindre ligestilling, eller er det mere ligestilling?

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Fatma Øktem (V):

Hvis vi taler om tal, er det selvfølgelig mindre. Men hvis vi taler om, at muligheden er der, er det det samme. Og lige netop med hensyn til barselsområdet vælger vi fra Venstres side at se på det som en ret til barnet og ikke som en ret til faren eller moren. Men det er barnet, som har ret til at være sammen med sine forældre i op til 1 år.

Kl. 16:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:02

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg giver Venstres ordfører ret i, at det er barnet, vi snakker om. Men når nu Venstres ordfører siger, at der er mindre ligestilling, fordi virkeligheden er sådan, at mændene kun tager mindre end 10 pct. af barselsorloven, så undrer det mig meget – vi er jo med i Ligestillingsudvalget – at man så siger: Okay, der er mindre ligestilling. Hvorfor siger vi ikke, at vi gerne vil have mere ligestilling, både når vi snakker løn, når vi snakker pension og alt muligt?

Som udgangspunkt handler det jo i virkeligheden om ligestilling på alle livets områder. Så det undrer mig meget, at man bare siger, at det er op til folk selv, for det giver mindre ligestilling.

Kl. 16:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Fatma Øktem (V):

Jeg synes ikke, ordføreren spurgte mig, om det var mindre eller mere. Jeg svarede på, om 10 pct. er mindre end et andet tal, som jeg ikke lige kan huske, men altså om 10 pct. var mindre end noget, der i hvert fald var højere end 10 pct. Og det var det, jeg svarede på.

For os er det vigtigt, at man har lige muligheder, når vi taler ligestilling. Og det har man i dag i den fleksible barselsordning. Det er jo ikke sådan, at der er forbud mod, at fædre kan holde barslen og dele den med mødrene. Så fædre har jo i dag en mulighed for det. Det lyder nogle gange, som om de, hvis ikke vi øremærker 12 uger til faren, overhovedet ikke har nogen ret til at være sammen med deres børn. Og det synes jeg er et fuldstændig forfjelt argument i den debat. I dag har de jo sådan set mulighed for at tage 12 uger og endda mere.

Kl. 16:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Og så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Rasmus Horn Langhoff (S):

Fra socialdemokratisk side ønsker vi mere forældreorlov til faren. Vi tror, det er godt for vores børn, for familierne, for ligestillingen på arbejdsmarkedet, hvis mænd tager en større del af forældreorloven. Vi tror også, at langt de fleste fædre rent faktisk ønsker at bruge mere tid sammen med deres nyfødte, end de gør i dag. Vi er også opmærksom på, at der både er argumenter, der taler for og imod at lave en øremærkning af forældreorloven, og sidste år besluttede regeringen så at lade loven være, som den er.

Det ændrer ikke på, at Socialdemokratiet stadig mener, at en mere lige fordeling af barselsorloven er noget, der gavner alle parter. Og derfor blev jeg også glad for at se, at industriens overenskomst her tidligere i år for en kvart million ansatte giver faren en ekstra uges forældreorlov med løn. Og det er altså også med til at gøre en forskel derude.

Socialdemokratiet støtter ikke forslaget i dag.

Kl. 16:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:05

Pia Adelsteen (DF):

Jeg har bare et kort spørgsmål. Ud fra det, ordføreren sagde, vil jeg bare høre, om ordføreren er uenig med sin minister.

Kl. 16:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Rasmus Horn Langhoff (S):

Om jeg skulle være uenig med min minister – om beslutningsforslaget? Jeg er ikke sikker på, at jeg forstår spørgsmålet.

Kl. 16:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pia Adelsteen.

Kl. 16:05

Pia Adelsteen (DF):

Det er blot, fordi den nuværende regering jo ligesom har skrinlagt øremærket barsel til mænd, og jeg kan forstå på ordføreren, at Socialdemokraterne gerne vil have øremærket barsel til mænd. Det er derfor, jeg spørger, om man er uenig med sin minister.

Kl. 16:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

	Kl. 16:06		Kl. 16:08
Rasmus Horn Langhoff (S): Socialdemokratiet er enig med regeringen og har ikke planer om at stemme for det her beslutningsforslag eller andre beslutningsforslag eller lovforslag, der ligner det her.		Første næstformand (Bertel Haarder): Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.	
	Kl. 16:06		Kl. 16:08
Første næstformand (Bertel Haarder): Så er det fru Özlem Sara Cekic, som har et spørgsmål.		Jørgen Arbo-Bæhr (EL): Da vi i Enhedslisten fremsatte et beslutningsforslag i starten af 2013, var der en betænkning, og jeg læser op fra betænkningen: »Socialdemokratiets, Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget ønsker at fremme mænds muligheder for at tage mere del i deres børns første leveår. I dag tager fædre under en tiendedel af den samlede barselsorlov. Derfor har beskæftigelsesministeren nedsat et udvalg med repræsentanter for lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer og øvrige interessenter, ... S, RV og SF vil afvente udvalgets konklusioner, som forventes at ligge klar i sommeren 2013, og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.« Hvad er det i den udvalgsrapport, der gør, at man ikke siger ja til øremærket barsel?	
Özlem Sara Cekic (SF): Jeg vil ikke gå efter ordføreren. Jeg har selv stået der nogle gange, hvor man har været uenig. Men der har været rigtig, rigtig mange gode argumenter for, hvorfor man skulle have øremærket barsel til mænd: at det var en ret, de skulle have, og at den ret også ville resultere i, at ligelønnen med tiden ville følge med, fordi der jo i dag er den store forskel i lønnen, der bl.a. gør, at kvinder tager mere barsel end mænd. Og så kunne jeg godt tænke mig at høre: Er det den her konstruktion i beslutningsforslaget, som Socialdemokraterne siger nej til? Eller er det bare sådan grundlæggende, hele tanken om det, at uanset hvilken model vi fremlægger, vil svaret fra Socialdemokraterne være nej til, at mænd får ret til øremærkning af barsel?	Kl. 16:06		Kl. 16:09
	Kl. 16:07	Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 16:09
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 16:07	Rasmus Horn Langhoff (S): Der er jo den grundlæggende forskel, fra vi diskuterede det her for lidt over et år siden, at regeringen har et andet standpunkt, end regeringen havde for et år siden. Så det er jo det, der er sket. Og det har Socialdemokratiet også.	Kl. 16:09
Rasmus Horn Langhoff (S): Altså, den beslutning, Socialdemokratiet traf – og Socialdemokratiet er jo og var jo en del af regeringen dengang i september, da den her beslutning blev truffet – står ved magt, og der bliver ikke ændret på den holdning, hvis der kommer et lidt anderledes beslutningsforslag, eller hvis det kommer på et andet tidspunkt. Den står sådan set ved magt. Men jeg synes da altid, man skal være åben over for at diskutere alverdens gode ideer på samtlige politiske områder, og hvis der lige pludselig dukker noget op, synes jeg i det hele taget, man skal være åben. Det er i hvert fald min tilgang til politik, at man skal have et åbent sind.	Kl. 16:07	Første næstformand (Bertel Haarder): Jørgen Arbo-Bæhr.	Kl. 16:09
Første næstformand (Bertel Haarder): Özlem Sara Cekic.	Kl. 16:07	Jørgen Arbo-Bæhr (EL): Vil det sige, at Socialdemokratiet nu har ændret holdning til øremærket barsel til fædre?	Kl. 16:09
Özlem Sara Cekic (SF): Jeg kan jo læse, at Socialdemokraternes officielle politik er, at man går ind for øremærkning af barsel til mænd. Så vil jeg bare høre i forhold til den vedtagne officielle politik fra Socialdemokraternes kongres: Går man ikke ind for øremærkning af barsel – ja eller nej?	Kl. 16:08	Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 16:09
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	Kl. 16:08	Rasmus Horn Langhoff (S): Det er korrekt, at Socialdemokratiet har ændret holdning til, hvilke redskaber der skal til, i forhold til hvordan vi sikrer fædre nogle bedre rettigheder til og bedre muligheder for at kunne holde forældreorlov. Det gjorde Socialdemokratiet, samtidig med at regeringen gjorde det, i starten af september 2013.	Kl. 16:09
Rasmus Horn Langhoff (S): Socialdemokratiets officielle politik er den samme, som regeringens politik er, altså at vi ikke ønsker at ændre på den nuværende barselslovgivning.		Første næstformand (Bertel Haarder): Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.	Kl. 16:10
		(Ordfører) Pia Adelsteen (DF): Tak for det. Det kommer nok ikke bag på nogen, at Dansk Folkeparti i den her sag heller ikke har ændret standpunkt. Vi er fortsat imod at øremærke barsel til mænd, vi synes, den ordning, vi har i dag, hvor kvinder har 14 uger efter fødslen, og hvor der så er 32 uger, som familierne selv kan disponere over, er en ganske glimrende lovgivning. At der er flere mænd i dag, der ønsker at tage barsel, er ganske	

givet rigtigt, men alt andet lige må det altså være noget, man aftaler derhjemme, dels af hensyn til økonomi, dels af hensyn til den planlægning, man nu nødvendigvis er nødt til at have, når man har en familie.

Der vil jeg også alt andet lige godt rose regeringen, for jeg er jo glad for, at regeringen er kommet til fornuft i den her sag. Jeg kan jo huske, at selv samme regeringspartier fremsatte forslag om at øremærke barsel til mænd, og jeg var meget glad for, at de argumenter – hvad kan man sige – den borgerlige fløj kom med dengang, nu er blevet til regeringens argumenter for ikke at lave øremærket barsel, det er ganske glimrende.

Til gengæld synes jeg også, det måske er en lidt billig omgang af SF at fremsætte det her forslag, og når jeg siger det, er det, fordi SF selv har været med i en regering, hvor man gik ind og sagde: Det her skal vi ikke frem med, vi har ændret standpunkt, vi fremsætter ikke et forslag. Og i samme øjeblik man så er ude af regeringen, så fremsætter man det igen. Det er muligt, når man sidder flere partier, at man selvfølgelig ikke kan få alle sine ting igennem – det er jeg helt med på, for sådan er politik jo også, i hvert fald når man er en lille smule realistisk – men for mig at se er der ikke noget ændret i forhold til flertallet i Folketinget, så det undrer mig, at man bruger tiden på at genfremsætte et forslag, som man udmærket godt ved der ikke er flertal for. Dansk Folkeparti støtter det ikke.

Kl. 16:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:12

Özlem Sara Cekic (SF):

Er det ikke korrekt, at SF, da regeringen valgte at droppe det her, samme aften 10 minutter efter det blev officielt, var ude at sige, at vi ikke havde ændret standpunkt, at vi stadig væk mente, at der skulle være øremærkning af barsel til mænd, men at Socialdemokraterne ligesom havde valgt at svigte den her dagsorden? Derfor forstår jeg ikke argumentet om, at nu har vi slået endnu en kolbøtte, når vi faktisk også i regering meget klart og tydeligt gav udtryk for, at vi ikke var glade for, at vi stod så meget alene, som vi gjorde, og at Socialdemokraterne valgte at svigte den her dagsorden.

Kl. 16:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Pia Adelsteen (DF):

Jo, det er fuldstændig korrekt. Det, som jeg egentlig siger, er, at mig bekendt har flertallet her i Folketingssalen ikke ændret sig. Alle har jo mulighed for at fremsætte et forslag, sådan er det, når man sidder i Folketinget, men SF ved udmærket godt, at det overhovedet ikke bliver vedtaget. Der er ikke en chance for, at det bliver vedtaget, når regeringen – eller resten af regeringen, var jeg ved at sige, altså Socialdemokraterne og De Radikale – nu har indtaget det standpunkt, som den har, og når de borgerlige partier ikke har ændret holdning. Der er jo ikke noget, der er spild af tid, når vi står her, men det er trods alt et forslag, som vi har diskuteret i hvert fald tre gange, mens jeg har siddet i Folketinget, og der er endnu ikke kommet et flertal for det. Tværtimod er flertallet imod det blevet større. Det er måske bare det, jeg kritiserer.

Kl. 16:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:13

Özlem Sara Cekic (SF):

Mig bekendt fremsætter Dansk Folkeparti hvert eneste år, selv om der ikke er flertal for dem, en række beslutningsforslag for ligesom at markere, hvor de selv står, og hvorfor de synes, at noget er vigtigt. Er det ikke korrekt, at når man er i Folketinget, gør man det, at i forbindelse med det, man brænder for, det, man synes er den rigtige politik, og de forandringer, man gerne vil skabe i samfundet, fremsætter man også nogle beslutningsforslag, så man får anledning til at fortælle om, hvorfor noget er vigtigt – i det her tilfælde, at mænd får ret til øremærket barsel? Så det er vel meget legitimt, og jeg kan ikke forstå, at man synes, det er spild af tid at snakke om ligestilling i Folketingssalen.

Kl. 16:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Pia Adelsteen (DF):

Spild af tid er måske så voldsomt et udtryk, men jeg synes bare, det er synd, for vi har diskuteret øremærket barsel til mænd så mange gange, og et eller andet sted vil vi jo, tror jeg, alle sammen gerne have, at mænd tager mere barsel. Men for Dansk Folkeparti er det også vigtigt, at beslutningen ligger ude i familien, og jeg siger bare, at vi i hvert fald ikke har ændret standpunkt. Jeg ved sådan set også godt, at SF ikke har ændret standpunkt, men jeg ved også, at SF udmærket godt ved, at der ikke er et flertal for det p.t.

Jeg er godt klar over, at vi i Dansk Folkeparti også fremsætter en række beslutningsforslag, som vi ved at der ganske givet ikke er flertal for, og det er selvfølgelig udtryk for en markering af et synspunkt, men jeg synes egentlig, SF ganske glimrende har markeret, at de holdt fast i standpunktet, også da de sad i regering, og var ærgerlige over, at der ikke var en fælles holdning til det.

Kl. 16:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 16:15

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg skal gøre det meget kort. Regeringen ønsker, at mænd i Danmark tager mere barsel. Det bakker Radikale Venstre helt op om. Regeringen har ligeledes besluttet ikke at indføre øremærket barsel til mænd. Det bakker Radikale Venstre også op om. Derfor støtter Radikale Venstre ikke det fremsatte forslag, der netop går ud på at indføre øremærket barsel til mænd. Tak for ordet.

Kl. 16:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:16

Özlem Sara Cekic (SF):

Regeringens holdning gav ministeren udtryk for. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad De Radikales holdning er til øremærket barsel til mænd, og hvad der er sket, fra man sad i opposition og lavede et beslutningsforslag sammen med bl.a. os og Socialdemokraterne, til at man har rykket sig nu og ikke mener, at det er en god idé.

Kl. 16:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Liv Holm Andersen (RV):

Det kommer an på, om man spørger til min personlige holdning eller til nogle andres personlige holdning eller til, hvad flertallet af den radikale befolkningsgruppe mener, eller hvad flertallet af den radikale partiorganisation, som er repræsenteret af landsmødet, mener.

Kl. 16:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:16

Özlem Sara Cekic (SF):

Sådan kan man også vælge ikke at svare. Jeg spurgte faktisk, hvad De Radikales officielle politik på området for øremærket barsel til mænd er. Hvad er det, der har gjort, at man er gået fra at have sagt, at det er en rigtig god idé og gerne ville være med til at lave beslutningsforslag, betækningsbidrag og alt det og til, at man er kommet i regering og ikke mener det? Så hvad er den officielle politik fra De Radikales side? Går man ind for øremærket barsel til mænd, eller gør man ikke?

Kl. 16:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Liv Holm Andersen (RV):

Partiet går ind for øremærket barsel til mænd, og folketingsgruppen er med i en regering, som ikke går ind for øremærket barsel til mænd.

Kl. 16:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til De Radikales ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo faktisk en fantastisk historie, som står bag dette i øvrigt rigtig gode forslag, som er fremsat af tre SF'ere. Det startede jo under den tidligere regering, hvor den gamle opposition, Socialdemokratiet, De Radikale, SF og os i Enhedslisten, blev enige om et forslag om øremærket barselsorlov til mænd. Alle partierne bag havde argumenter vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet.

Da den aktuelle regering havde forslaget med i deres regeringsgrundlag, burde det være en formssag at gennemføre det, men hvad sagde Socialdemokratiet og De Radikale og SF til det, da jeg på vegne af Enhedslisten fremsatte forslaget i slutningen af 2012? Som en overraskelse stemte de nej, og jeg vil citere fra deres fælles betækningsbidrag til forslaget:

»Socialdemokratiets, Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget ønsker at fremme mænds muligheder for at tage mere del i deres børns første leveår. I dag tager fædre under en tiendedel af den samlede barselsorlov. Derfor har beskæftigelsesministeren nedsat et udvalg med repræsentanter for lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer og øvrige interessenter, som skal afdække og analysere relevante problemstillinger med henblik på at sikre det bedst tænkelige beslutningsgrundlag for en ny barselsordning. S, RV og SF vil afvente udvalgets konklusioner, som forventes at ligge klar i sommeren 2013, og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.«

Som sagt havde beskæftigelsesministeren nedsat et udvalg, som barslede med en rapport i sommeren 2013. Det var en god rapport, som ikke tog endegyldig stilling til dette politiske forslag, men uanset hvad ventede vi jo alle sammen på, at der ville blive fremsat et lovforslag om øremærket barselsorlov til fædre. Men af uransagelige grunde puttede ministeren dette forslag i papirkurven og kom med at andet forslag om barselsbonus. Fra Enhedslistens side sagde vi, efter at have protesteret mod ministerens stikken halen mellem benene, at vi ville forhandle med regeringen om det. Efter to, tre møder løb det ud i sandet, så der kom ikke noget ud af det.

Nu står vi jo med et beslutningsforslag fra SF, som primært handler om 12 ugers øremærket barselsorlov til fædre og medmødre. Jeg synes, det er godt, at SF nu ikke har nogen undskyldninger for at sige nej til vores forslag efter 1½ år. Det skyldes jo nok, at SF er trådt ud af regeringen, men uanset hvad det skyldes, mangler vi bare at få vores gamle væbnere fra ligestillingen – regeringspartierne, Socialdemokratiet og De Radikale – med på vognen.

Jeg har jo tidligere sagt, at forslaget ville være et kæmpe fremskridt for ligestillingen for både mænd og kvinder og ikke mindst deres små børn. Det handler jo om, at vi som politikere skal tage vores politik alvorligt. Derfor vil jeg sige til regeringsordførerne, at de burde tage det mere alvorligt og arbejde for, at vi kan og skal gennemføre beslutningsforslaget.

Kl. 16:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Cekic.

Kl. 16:20

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu nævner ordføreren, at vi skulle have stemt imod, men er det ikke korrekt, som det også kan ses af betækningsbidraget, som ordføreren læser op af, at regeringen faktisk nedsatte et udvalg, og at der stod i regeringsgrundlaget, at man ville lave øremærkning af barsel, men at statsministeren rev den side ud af regeringsgrundlaget, og at man, selv om man havde nedsat en arbejdsgruppe, alligevel valgte at lade være med at lave øremærket barsel, fordi man ikke lige nødvendigvis syntes, det var populært nok?

Kl. 16:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, det sagde jeg jo også. I sagde jo, at udvalget blev nedsat, men efter at udvalget var færdig i sommeren 2013, trak ministeren forslaget tilbage. Jeg har i virkeligheden bare et stort spørgsmål: Hvorfor blev det forslag, som i virkeligheden stod i regeringsgrundlaget, trukket tilbage? Når man kigger i rapporten, kan man konstatere, at der intet står om, at det er forkert at indføre øremærket barsel for mænd.

Kl. 16:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Özlem Cekic.

Kl. 16:22

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er fuldstændig korrekt, at man nedsatte et udvalg, og vi havde jo også et håb om, at det udvalg ligesom ville resultere i, at man skulle prøve at kigge på nogle forskellige modeller. Og vi var også fuldstændig åbne over for, at det kunne være alle mulige forskellige modeller, bare vi kom i gang.

Det er et meget interessant spørgsmål, som vi heller ikke fik svar på, nemlig hvad grunden var til, at regeringen med fru Helle Thor-

ning-Schmidt i spidsen valgte at droppe det her. Derfor er det også en meget, meget trist dag for ligestillingen, som venstrefløjen har kæmpet for i årevis, og vi troede, at der med den nye regering ligesom ville ske et ryk, for den tidligere regering gjorde ikke andet end at sige, at der ikke var ligestillingsproblemer.

Kl. 16:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg giver jo fru Özlem Cekic ret i, at det er et nederlag for ligestillingen. Men efter at udvalget kom med noget i sommeren 2013, altså for ¾ år siden, burde de partier, som var med i regeringen på daværende tidspunkt, have lagt pres på regeringen og have sagt, at de skulle gennemføre deres regeringsgrundlag. Men af en eller anden underlig grund har man ikke gennemført det indtil nu.

Kl. 16:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, fru Merete Riisager.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Hvis man er SF, tæller menneskers frihed mindre end den af SF oplevede korrekte opførsel. Hvis folk, som de er flest, ikke opfører sig, som man finder det godt i SF, bør man, ifølge SF, lovgive således, at befolkningen ændrer opførsel – således også med dette forslag. Forslaget tager 3 måneder ud af den samlede barsel og giver dem til faderen eller medmoderen. Valget om, hvordan barslen skal holdes, lægges således i staten og ikke hos familien. Det er vi naturligvis stærke modstandere af i Liberal Alliance. Den barsel, der gives, skal udformes på en måde, så den frit kan fordeles mellem far og mor; hvordan den fordeles, kan aldrig være statens anliggende.

Vi har tidligere diskuteret dette spørgsmål i Folketingssalen. Jeg fik ved en af disse lejligheder mulighed for at spørge Danmarks statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt, om hun mente, at hun så sig i stand til at træffe valg angående afholdelse af barsel på vegne af hr. Morten Østergaard, der på det tidspunkt var uddannelsesminister. Det var hun ikke helt i stand til. Regeringen valgte – kloget nok – at lade hr. Morten Østergaard og resten af forældrene i Danmark om selv at tilrettelægge, hvordan barslen skal afholdes. Det synes jeg var kloget gjort.

Det er vigtigt at sige, at vi herinde, politikerne, kan have alle mulige holdninger til, hvad der er den bedste måde at opføre sig på og at prioritere i sit liv. Det betyder ikke, at vi har ret til at gøre det til lov. Jeg vil anbefale alle de mænd, jeg kender, at tage barselsorlov. Det giver en styrke i parforholdet, når man begge har prøvet at stå derhjemme med et spædbarn og mos op over begge ører, og når begge har prøvet at være den, der kommer halsende hjem med indkøbsvarer under armen – men jeg vil ikke være med til at lovgive om det.

Liberal Alliance kan ikke støtte forslaget.

Kl. 16:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det til sidst ordføreren for forslagsstillerne, fru Özlem Sara Cekic.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Özlem Sara Cekic (SF):

En far skal have mulighed for at være lige så meget forælder i sit barns liv, som moderen er. Børns tilknytning til deres forældre starter ved fødslen, og derfor skal begge forældre have ordentlige muligheder for at tilbringe tid med deres børn. I SF vil vi gerne give fædrene såvel som medmødrene en ret til at være sammen med deres børn. Vi vil gerne ligestille fædre med mødre med hensyn til deres muligheder for at være forældre. I dag får fædre kun 7-8 pct. af den samlede orlov på barselsdagpenge. Det mener vi er for lidt.

Det ikke kun forældrene, der bliver ramt af denne skævvridning af barslen. Det er også børnene. I SF mener vi, at et barn har ret til at opleve begge sine forældre, hvis der er mulighed for det. Som barn har man ret til, at både moren og faren kan give omsorg, kan trøste og passe en, når man er syg. Når man giver faren ret til øremærket barsel, gavner det også moren. I dag holder kvinder i langt højere grad end mænd barns første sygedag, de går oftere på deltid, og de får bl.a. på den baggrund også oftere lavere løn og dårligere karrieremuligheder end mænd. Mænds ligestilling på hjemmefronten kan samtidig gavne kvindernes ligestilling på arbejdsmarkedet. Derfor vil en ændret og mere retfærdig orlovsordning også give bedre forhold for alle de kvinder, som i dag ikke får mulighed for at udnytte deres potentiale på arbejdsmarkedet på samme vilkår som mænd.

I dag har mænd og familier ikke reelle frie muligheder for at dele barslen, som de vil. Vi har stadig væk et kønsopdelt arbejdsmarked med en kultur på arbejdspladserne, der forhindrer mænd i at være ligestillede forældre. Derfor bliver vi nødt til herindefra at hjælpe mændene med at få orlov og hjælpe familierne med at få reelt frit valg, når det kommer til at tilrettelægge deres tid. I dag er valget ikke frit, og der er ikke lige muligheder.

Med dette beslutningsforslag lægger vi op til at øremærke 3 måneder af barselsdagpengene til faren og medmødre. Det kan selvfølgelig indføres over en periode, så familierne kan indstille sig på det. Vi er åbne over for forskellige modeller, hvis der er politisk vilje til at sikre ligestilling. Forslaget opfordrer desuden regeringen til at komme med forslag til, hvordan barselslovgivningen kan blive mere kønsneutral og enkel og gennemskuelig for borgerne. Hvis barselsorloven udformes mere kønsneutralt, sikres det, at alle forældre kan se sig selv i loven – også forældre af samme køn. Samtidig bliver det også enklere for familierne at planlægge deres orlov, hvis al orlov efter fødslen er forældreorlov.

Samtidig lytter jeg også til debatten her. Ordføreren for Dansk Folkeparti sagde: Er det ikke spild af tid at fremsætte forslag, der ikke er flertal for? Der vil jeg sige nej, det er den allervigtigste opgave, man har som politiker i et politisk parti, at blive ved med at arbejde for de politiske sager, man selv tror på. I det her tilfælde tror vi på, at en ret til barsel til mænd også vil resultere i lige løn og lige muligheder for begge køn og også være godt for barnet. Derfor er det rigtig trist, at der ikke er flertal for det her forslag. Som jeg kan konstatere her i Folketingssalen, er der to partier, der reelt ønsker en ligestilling med hensyn til øremærkning af barslen til fædre og medmødre, og det er SF og Enhedslisten, der støtter forslaget. Det er vi rigtig, rigtig glade for. Tak for debatten.

Kl. 16:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:29

Pia Adelsteen (DF):

Jeg skal bare høre, om ordføreren ved, hvad det var, der ligesom gjorde udslaget for, at SF ikke, mens man sad i regering, kunne komme igennem med forslaget. Altså, er ordføreren bekendt med,

hvad det var, der gjorde, at man ikke, mens man sad som medlem af regeringen, fremsatte forslaget, altså hvor man sandsynligvis også kunne få et flertal for det, nemlig med støtte fra Enhedslisten?

Kl. 16:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:30

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg var der jo ikke selv til forhandlingerne, men som jeg kan forstå, valgte man med statsministeren i spidsen at sige, at vi ikke skulle have øremærket barsel. Og som jeg også har hørt, stod vi jo ret alene i den forhandling, fordi Radikale Venstre hverken sagde ja eller nej.

Så det er klart, at når man skal indføre noget, også i en regering, er det jo sådan, at der skal være et flertal. Men desværre mente man åbenbart i Socialdemokratiet, at det her var en tabersag – selv om vi principielt er uenige i, at ligestilling kan være en tabersag – og derfor valgte man at droppe det. Og det gav vi også højlydt udtryk for efterfølgende at vi var meget, meget utilfredse med.

Kl. 16:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Adelsteen.

Kl. 16:30

Pia Adelsteen (DF):

Jeg skal bare prøve at forstå det. Det vil sige, at fordi Socialdemokraterne, statsministeren, mente, det var en tabersag, så lagde SF sig altså fladt ned – selv om man sad i regering, og på trods af at det stod i regeringsgrundlaget – og sagde: Nåh, jamen så dropper vi da bare det, selv om vi stadig væk mener det samme. Er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 16:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Özlem Sara Cekic (SF):

Jamen altså, ordføreren har ret i det på den måde, at vi jo ikke fik flertal. Vi kunne ikke på den måde i regeringen få overtalt Socialdemokraterne til at fastholde det, der stod i regeringsgrundlaget, og leve op til de ting, der stod i regeringsgrundlaget. Der valgte Socialdemokraterne fuldstændig at overtrumfe den aftale, der var indgået; det stod klart og tydeligt i regeringsgrundlaget, at det skulle vi have. Og da Radikale Venstre heller ikke bakkede op, var det klart, at vi stod ret alene i forhold til at kunne lave øremærket barsel. Det er mit sådan umiddelbare, fuldstændig ærlige svar i forhold til det her. Det gjorde, at vi ikke kunne komme igennem med det. Det samme var – for bare lige at gentage endnu en sag – tilfældet med betalingsringen, og listen er lang.

Kl. 16:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Fatma Øktem har også en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Jeg kunne godt tænke mig at stille ordføreren et spørgsmål. Jeg sidder og læser beslutningsforslaget igen, og det undrer mig lidt, at på den ene side vil ordføreren og SF gerne kønsopdele barselsordningen mere, end den er i dag, og på den anden side vil man kønsneutralisere loven. Det er en lidt sjov modsætning, vil ordføreren ikke give mig ret i det?

Kl. 16:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg ved ikke, om det er en sjov modsætning, at der er medmødre i dagens Danmark, som har ret til lige så meget barsel. Det er jo det, vi prøver at tage højde for, når vi skriver medmødre. Men det kan godt være, det er en problemstilling, som Venstre åbenbart ikke mener er alvorlig nok til at debattere i Folketingssalen.

Kl. 16:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 16:32

Fatma Øktem (V):

Jeg mener, at den enkelte familie selv må afgøre det. Det er det helt afgørende. Vi mener også, at det er barnets tarv, der kommer først med hensyn til barsel. Ordføreren var lidt inde på som punkt nummer tre, hvad det betyder for barnet osv. Jeg har svært ved at finde nogen steder, hvor der står, at der er nogen evidens for, at det, at faren tager længere barsel, har en tydelig virkning, og at det er godt for barnet. Vi har haft et ekspertmøde i Ligestillingsudvalget, hvor der blev nævnt, at aldrig har danske fædre været mere sammen med deres børn, og at det meget tidligt i barnets liv egentlig ikke har nogen afgørende betydning, om det er mor eller far, der er hjemme hos barnet.

Kl. 16:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:33

Özlem Sara Cekic (SF):

Ordføreren startede med at spørge, om der ikke var en modsætning, og så svarede jeg faktisk på spørgsmålet i forhold til medmødre. Og så siger ordføreren, at det også handler om barnets ret. Så først: Det er meget nemmere at svare, hvis spørgsmålet er ret klart og tydeligt.

Det er jo et politisk valg, om man gerne vil have ligestilling. Vi mener modsat Venstre, det er et problem, at mænd ikke tager mere barsel. Vi mener, det er et problem, at det er kvinder, der er på deltid. Vi mener, det er et problem, at barnets første sygedag bliver taget af moren, og vi mener, det er et problem, at ligelønnen ikke følger med – og det er tit, fordi kvinden tager barsel. Derfor ønsker vi at ændre lovgivningen, og det er vores principielle holdning til ligestilling. Men der kan jeg bare konstatere, at Venstre ikke mener, det er et problem, at der ikke er ligestilling lige præcis på det her område. Men der er vi heldigvis også bare to forskellige partier, der ser på ligestilling på den måde.

Kl. 16:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Ligestillingsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bagatelgrænse for klager til Ligebehandlingsnævnet.

Af Merete Riisager (LA) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).
(Fremsættelse 10.04.2014).

Kl. 16:35

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og tak til Liberal Alliance for, at vi får muligheden for at diskutere Ligebehandlingsnævnets arbejde.

Lad mig bare indledningsvis sige, at jeg tror, at det er fuldstændig afgørende for at have et rigtigt og reelt demokrati, at vi gør, hvad vi kan, for at bekæmpe forskelsbehandling og diskrimination, og at det selvfølgelig er muligt at få afprøvet sager herom. Derfor var Socialdemokratiet også med til at oprette det uafhængige og domstol-slignende Ligebehandlingsnævn i 2009 med det formål at sikre en gratis og fagligt funderet, let og hurtig adgang til at få behandlet klager over forskelsbehandling.

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi værner om den mulighed, fordi vi med det også træffer den meget klare beslutning, at forskelsbehandling er uacceptabelt i det danske samfund, og det er, hvad enten forskelsbehandlingen sker på baggrund af køn, alder eller etnisk oprindelse. Det vil vi ikke have i vores samfund. Jeg er samtidig med det på ingen måde afvisende over for at diskutere, om vi kan målrette nævnets arbejde endnu mere, sådan at fokus er på de væsentlige sager, som jo desværre stadig væk findes.

Jeg synes dog, at beslutningsforslaget måske har en lidt skæv vinkel, for i forslaget fokuseres der alene på at ændre og indskrænke mulighederne for at klage til Ligebehandlingsnævnet i sager om forskelsbehandling på baggrund af køn. Jeg synes, at det er forkert at sige, at køn skal måles ud fra et andet parameter end etnicitet og andre ting, man kan diskriminere på baggrund af – eller for den sags skyld alder. Det vil skabe en forkert retstilstand imellem de faktorer, som der oftest diskriminere på baggrund af.

Der lægges op til en bagatelgrænse. Jeg kan godt genkende en undren over nogle af de sager, som nævnet har behandlet, og jeg har faktisk bedt mine embedsmænd i Beskæftigelsesministeriet om at undersøge mulighederne for at lave en eller anden form for bagatelgrænse. Det arbejde er blevet igangsat. Jeg er ikke sikker på, at det er et let arbejde at lave. Jeg kan ikke på stående fod sige, hvor en sådan bagatelgrænse skal placeres, men jeg synes, at det er en rimelig diskussion.

Det handler selvfølgelig om for mit eget vedkommende, at det er vigtigt, at de sager, vi beskæftiger os med, er rigtige sager, og at der er proportionalitet og dermed også legitimitet i den her diskussion. Må jeg derfor ikke allerede nu give tilsagn om, at når det arbejde har pågået, vil jeg gerne invitere ligestillingsordførerne over til en drøftelse i Beskæftigelsesministeriet. Når juristerne har afsluttet deres undersøgelse af, hvilke muligheder der findes, så kan vi tage en reel diskussion af det.

Så er der noget i beslutningsforslaget, der handler om at begrænse klageadgangen, og det, der lægges op til, vil sikkert betyde langt færre sager ved Ligebehandlingsnævnet, end tilfældet er i dag. Som vi læser beslutningsforslaget, mener vi, at der er risiko for, at klageadgangen vil blive for snæver og der er for mange klagere, der vil blive afskåret fra at få deres sager behandlet. Men når det er sagt, er

jeg ikke afvisende i forhold til at undersøge, om der f.eks. kunne indføres et reelt krav om, at en klager skal have en retlig interesse for at kunne klage til Ligebehandlingsnævnet, for i dag har nævnet anlagt en ret bred fortolkning af, hvem der er klageberettiget.

Så er der endelig spørgsmålet om at afvise klager. I bemærkningerne til forslaget fremgår det, at nævnet skal kunne afvise sager, hvor det ikke er tydeligt, at der er tale om diskrimination, og jeg kan til forslagsstillerne oplyse, at den mulighed allerede er der i dag efter gældende lovgivning. Muligheden for at afvise klager, hvor det er åbenbart, at klager ikke får medhold, er desuden specificeret i nævnets forretningsorden. Så samlet set vil jeg sige, at jeg synes, at det er en reel diskussion at tage.

Vi kan ikke stemme for beslutningsforslaget, som det ligger, men jeg har igangsat det stykke arbejde i regi af Beskæftigelsesministeriet, og jeg vil foreslå, at ligestillingsordførerne som sagt kaldes over til en drøftelse af det, når embedsmændenes arbejde er tilendebragt.

Kl. 16:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Merete Riisager har en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Merete Riisager (LA):

Tak. Jamen jeg vil simpelt hen bare kreditere ministeren for, at hun på den her måde tager beslutningsforslaget og selvfølgelig også de borgere, som undrer sig over de sager, der har været, alvorligt. Jeg synes i hvert fald, at det, at ministeren tager det her beslutningsforslag ind og inviterer ind til en drøftelse, viser, at hun kan sætte sig ud over sådan almindeligt partifnidder. Så det vil jeg såmænd bare kreditere for.

Kl. 16:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 16:40

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er modtaget.

Kl. 16:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Så giver jeg ordet til den første i ordførerrækken, fru Fatma Øktem fra Venstre.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak. Da Folketinget i 2009 vedtog at oprette Ligebehandlingsnævnet, var det med det formål at forbedre klagemulighederne i sager, der vedrører overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling på og uden for arbejdsmarkedet. I Venstre mener vi, at Ligebehandlingsnævnet fortsat har sin eksistensberettigelse. Vi mener, det er vigtigt, at Danmark går forrest i ligestillingsdebatten og viser vigtigheden af, at vi ikke vil acceptere nogen former for forskelsbehandling eller diskrimination i det danske samfund. Derfor skal nævnet også bevares.

Desværre er der, siden nævnet blev oprettet, opstået en vis tendens til, at nævnet behandler sager, hvor man kan diskutere, om der er tale om reel diskrimination. De fleste af sagerne omhandler forskelsbehandling på baggrund af køn. Der er således sket en tredobling af sager om forskel på priser på baggrund af køn i perioden fra 2010 til 2013. Noget tyder på, at der bør indføres et filter, sådan at nævnets arbejde igen kan fokusere på vigtige og reelle diskriminationssager.

På den baggrund har Liberal Alliance fremsat et beslutningsforslag, som vi skal behandle nu. Forslaget handler om en indførelse af en bagatelgrænse for klager til Ligebehandlingsnævnet. Kort fortalt går det ud på, at der fremover kun kan klages over prisdifferentiering eller procentuel forskel på pris ved sager af væsentlig og principiel karakter. Derudover foreslås det, at klager skal have lidt en væsentlig ulempe for at kunne klage, sådan at det sikres, at klager også er skadelidt. Ikke mindst foreslås det, at Ligebehandlingsnævnet skal kunne afvise sager, når det er tydeligt, at der ikke er tale om diskrimination.

I Venstre støtter vi Liberal Alliances forslag og intentionerne bag det, men egentlig kunne vi godt tænke os at gå lidt længere. Derfor vil vi foreslå, at man strammer reglerne yderligere, så det sikres, at Ligebehandlingsnævnet i fremtiden kan arbejde under fornuftige og tydeligt afgrænsede rammer. Venstres ændringsforslag vil derfor gå ud på, at vi indfører et depositum ved klageadgang til Ligebehandlingsnævnet. Som ved andre nævn kan et depositum være et naturligt filter for bagatelsager. Hvor stort gebyret kan være, har vi ikke lagt os fast på, men vi forestiller os, at det kan ligge mellem 200 og 500 kr., som det også er i mange andre nævn.

Derudover mener Venstre, at Ligebehandlingsnævnet i højere grad skal kunne prioritere i de sager, der klages over. Nævnet skal altså i højere grad kunne afvise sager ud fra hensynet til størrelsen af den økonomiske ulempe, som klager bliver udsat for, samt lægge vægt på, hvilke markedsføringsmæssige formål forskelsbehandlingen skyldes. Det skal imødekomme de sager, hvor forskelsbehandling sker i forsøget på at tiltrække en bestemt målgruppe og derfor ikke for at udelukke en anden gruppe.

Desværre kan vi forstå, at ordførerne i regeringspartierne ikke deler vores holdning, men det glæder os selvfølgelig, at ministeren i dag siger, at der vil blive kigget på det, og at ligestillingsordførerne vil blive kaldt ind til en drøftelse. Det kvitterer vi også for her fra Venstre. Skulle beslutningsforslaget her komme til afstemning, så stemmer Venstre for.

Kl. 16:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 16:44

(Ordfører)

Rasmus Horn Langhoff (S):

I Socialdemokratiet mener vi, at der trods alt er større og vigtigere ligestillingsudfordringer end frisørpriser og entrépriser til strikkefestivaler. Og man kan jo en gang imellem ærgre sig over, at det er lige præcis de her lidt spøjse sager, som fanger al pressens opmærksomhed, for jeg synes ærlig talt, at Ligebehandlingsnævnet fortjener mere anerkendelse end den, de får i den danske presse og har fået i de seneste par år.

Ligebehandlingsnævnet løfter en stor og vigtig opgave; de afgør mange sager om diskrimination, hvad enten det er på arbejdsmarkedet, i nattelivet eller andre steder, på baggrund af køn, etnicitet, religion eller seksualitet.

Fra Socialdemokratiets side mener vi, at det vil være stærkt problematisk, hvis sager om køn skal behandles anderledes og dårligere end andre diskriminationssager. Vi støtter altså ikke forslaget i dag, men jeg vil alligevel gerne række hånden frem til forslagsstillerne, for vi vil gerne være med til at styrke Ligebehandlingsnævnet, så de kan passe deres vigtige arbejde, og vi er også med på at se nærmere på, om man kunne styrke nævnets arbejde ved eksempelvis at give nævnet mulighed for at sortere sager eller ved at indføre en form for bagatelgrænse.

Jeg skal også lige huske at sige – det skulle jeg have sagt til at starte med – at den her tale også holdes på vegne af Det Radikale Venstre.

Kl. 16:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Forslaget tager jo en problemstilling op, kan man sige, som man da kun kan være enig i. Når vi har nogle af de sager, der bliver behandlet i Ligebehandlingsnævnet, kan man nogle gange alt andet lige ikke andet end at ryste lidt på hovedet – altså når vi sidder og diskuterer, om der må være forskel på frisørpriser, eller om ejeren af en virksomhed ikke må lave tiltag, som gør, at vedkommende sandsynligvis får flere kunder ind på grund af nogle differentierede tilbud afhængigt af køn. Så sent som i dag har jeg opfordret mænd til at tage stiletter på; altså, hvis der er halv pris for folk med stiletter på diskoteker, så synes jeg da ærlig talt, at hvis der er nogle mænd, der har lyst til at tage stiletter på, så skal de tage dem på – der står jo ikke noget om, at man ikke må tage dem af, når man først er kommet ind – hvis det er så vigtigt.

Men jeg synes i hvert fald, at det er en reel diskussion, vi har, når vi ser nogle af de sager, der har været i Ligebehandlingsnævnet. Det, som jeg måske synes er det værste, er, at folk kan finde på at klage over manglende ligebehandling, når de alt andet lige ikke selv har benyttet sig af et tilbud, men blot bliver pikeret over, at der f.eks. er forskel på frisørpriser.

Forslaget går således ud på, at man ikke skal kunne klage over en prisdifferentiering – enten bestemt ved en beløbsgrænse eller procentuelt fastsat – medmindre sagen er af væsentlig og principiel karakter, som der står. Man skal også kunne sige fra Ligebehandlingsnævnets side, at klageren skal have lidt en væsentlig ulempe for at kunne klage – det kan der måske også været en idé i. Og sidst, men ikke mindst, skal man have ret til at afvise klager, hvor det er tydeligt, at der ikke er tale om diskrimination.

Alt sammen bunder jo i, at vi har haft nogle sager, hvor man kan sige, at det måske ikke så meget er et spørgsmål om ligestilling og ligebehandling, men mere et spørgsmål om, at man føler sig urimeligt behandlet – eller jeg ved ikke helt, hvad baggrunden kan være.

Jeg vil dog sige, at der er en ting, som generer mig og Dansk Folkeparti ved forslaget. Det er, at man vil give Ligebehandlingsnævnet en kompetence til at afgøre, hvad der er af væsentlig og principiel karakter. Og det har jeg det sådan en lille smule underligt med, lige så vel som jeg har det meget underligt med at give ministre sådan nogle beføjelser, for vi kan alle sammen have sådan forskellige overbevisninger om, hvad der er af væsentlig og principiel karakter. Og den beslutning synes jeg faktisk ikke skal ligge dér; det skal være meget klart defineret, og det skal være politikerne, der definerer det, og det skal være Folketinget, der ligesom tager stilling til, hvad det er for nogle ting, der skal behandles. Alene af den årsag vil jeg afvise forslaget.

Jeg er rigtig glad for, at ministeren tager bolden op, fordi der altså også er nogle problematikker, og jeg er glad for, at ministeren ligesom siger, at der nu bliver sat i gang i noget arbejde, og spørger, om man kan lave en bagatelgrænse, og hvordan man kan definere sig ud af det, sådan at måske min bekymring, netop med hensyn til at Ligebehandlingsnævnet skal afgøre, hvad der er af væsentlig og principiel karakter, også kunne blive tilgodeset. Og at ligestillingsordførerne så bliver inviteret til en drøftelse, er jeg rigtig glad for.

Jeg tænker også, at Venstres forslag om, at der måske skal være et depositum ved en klage, måske kan afholde nogle fra at komme med grundløse klager. Det kan der også være en idé i.

Men jeg håber på, at vi kan finde en eller anden ordning, sådan at de fjollede sager udebliver fra Ligebehandlingsnævnet. Tak for det.

Kl. 16:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Jeg er blevet bedt om at nævne, at Venstres ordfører også talte på vegne af Det Konservative Folkeparti. Vi har således tre ordførere tilbage, og jeg giver nu ordet til fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi synes principielt, det er problematisk at lave andre regler for kønsdiskrimination end for anden diskrimination. Vi mener, der kan være ulemper ved at afskaffe muligheden for at klage over prisdiskrimineringer. Men vi mener ikke, man kan lave en beløbsmæssig bagatelgrænse, da diskriminationens konsekvenser ikke altid kan måles i beløb. Samtidig har der jo også kørt alle de her sager, hvor jeg tror vi hver især har tænkt: Er det virkelig det, man skal bruge tiden på? Jeg lytter mig også frem til, at ministeren siger, at hun gerne vil invitere os ordførere over for at diskutere, hvordan og hvorledes vi kan gøre det.

Vi mener, det er rigtig svært og meget problematisk, hvis man fra Christiansborg beslutter, hvad en bagatelgrænse er. Skal vi så sidde og sagsbehandle fra den ene sag til den anden? Er det den her kvinde, der har fået nej, eller er det den her arbejdsgiver, eller hvad er det? Derfor mener vi, at det mere skal være sådan, at Ligebehandlingsnævnet selv får kompetencen til at kunne fravælge nogle sager. Det synes vi måske er den mere rigtige vej at gå. Men vi glæder os til drøftelserne med ministeren, og vi vil også samtidig sige, at vi ikke kommer til at støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 16:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Værsgo.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, jeg vil starte med at rose forslagsstillerne for deres såkaldte anbefaling af ligebehandling. Jeg vil også rose dem for at stille det spørgsmål, om der er bagateller for, hvad man skal bruge vores Ligebehandlingsnævn til at tage stilling til.

Ifølge forslagsstillerne kommentarer har de fundet ud af, at mange af klagerne handler om forskelle mellem mænds og kvinders betaling. Jeg kan jo huske sidste efterår, hvor et diskotek fandt ud af, at folk, der mødte op med stilethæle, kun skulle betale halvdelen af entreen. Er det et eksempel, som skal omfattes af en bagatelgrænse?

Jeg tror, at nogle måske vil kalde det for under grænsen, mens andre synes, det er diskrimination. Det er svært at afgøre på baggrund af dette beslutningsforslag.

Desuden vil jeg advare mod en undergravning af os som feminister, når jeg foreslår nogle bagateller inden for ligebehandling. Vi skal erkende, at vores lovgivning mod diskrimination og for ligebehandling er et udslag af årtiers kampe, ikke mindst gennem kvindebevægelsen tilbage fra Clara Zetkins tid og gennem fagbevægelsens kamp for ligeløn.

I dagens Danmark er ligestillingen gået i stå og på nogle områder gået den gale vej. Lad os bare se på dagens skønhedsideal, som bl.a. betyder, at mange unge kvinder får mindreværdskomplekser. På bag-

grund af bl.a. dette er det vigtigt, at vi som politikere stadig kæmper for at forbedre ligestillingen mellem mænd og kvinder. Vi skal stadig kæmpe for både ligeløn og lighed mellem kønnene i alle dele af samfundet. En bagatelgrænse kan betyde, at kampen for ligestilling får et lille skud for boven. Jeg tror, vi skal have tiltro til Ligebehandlingsnævnet. Måske kan vi også give nævnet nogle bedre muligheder for at afvise sager. På den baggrund tror jeg, at beslutningsforslaget ikke vil gøre det lettere for ligestillingen, selv om jeg godt kan forstå forslagsstillerne's motiver. Jeg tror, det betyder, at vi på baggrund af det beslutningsforslag i det små vil undergrave ligestilling.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Enhedslistens ordfører. Der er ikke nogen spørgsmål.

Det er tidligere nævnt, at Venstres ordfører også talte på vegne af De Konservatives ordfører, og dermed er vi kommet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Merete Riisager fra Liberal Alliance.

Kl. 16:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Merete Riisager (LA):

Tak. Med dette beslutningsforslag opfordrer Liberal Alliance ministeren til at nedsætte en bagatelgrænse for sager i Ligebehandlingsnævnet, og det glæder mig selvfølgelig meget, at ministeren fra talerstolen for et øjeblik siden tilkendegav en meget positiv holdning over for denne tanke og sagde, at hun ville få sine embedsmænd til at se på det og indkalde ligestillingsordførerne til forhandling. Så det er jo rigtig, rigtig gode nyheder for civilsamfundet, for friheden og også for ligestillingen.

For når vi fremsætter det her forslag i Folketinget, gør vi det, fordi vi faktisk mener, at det giver mening at have et Ligebehandlingsnævn. Det er fint og godt at have et sådant nævn i et demokratisk samfund, som man kan gå til, hvis man er blevet diskrimineret på baggrund af sit køn eller sin seksualitet. Men hvis nævnet fortsætter som nu, frygter jeg, at nævnet vil blive truet på sin eksistens; det er simpelt hen umuligt for mig og for mange danskere at tage et nævn alvorligt, der træffer afgørelse om, at ældre herrer, der følges med deres koner på strikkefestival, ikke må få en gratis billet. Der er ikke tale om diskrimination, når en lokal strikkefestival vælger at indrette det sådan, at de få herrer, der deltager, skal have lov at deltage uden beregning, mens konerne betaler et mindre beløb for deltagelse. Der er heller ikke tale om diskrimination, når frisører afregner i dame- og herreklip, fordi de af erfaring ved, at mænd tilbringer kortere tid i frisørstolen end kvinder. Og der er ikke tale om diskrimination, når et hotel henviser herrer til 16. eller 18. etage i stedet for 17. etage, fordi denne er indrettet med lyserødt betræk på puderne og med ekstra spejle og hårtørrere.

Vi kan ikke og vi skal ikke bruge offentlige institutioners tid og ressourcer på den slags sager. Ikke kun er det en hån mod skatteborgernes penge at bruge dem på den her måde, men det er også en hån mod de foreninger og virksomheder i civilsamfundet, der får en sag på halsen ved helt almindelig ageren. Ligebehandlingsnævnet har med sin fremfærd vist, at ingen kan vide sig sikker mod at blive udråbt som krænker af ligebehandlingen, og det er absurd, og det er ærgerligt. Derfor ønsker vi, at ministeren skal sætte sin hær af embedsmænd på en opgave og udtænke en bagatelgrænse for sager i Ligebehandlingsnævnet.

I Liberal Alliance er vi åbne over for, hvordan sådan en bagatelgrænse kan udformes. Det kan være sådan, at den, der rejser sagen, rent faktisk skal være den krænkede; det vil sige, at det altså ikke er nok at gå forbi en strikkefestival og blive forarget og så klage til nævnet. Man kan indføre et gebyr, der betyder, at folk ikke klager for sjov, og man kan sætte en norm for, hvor betydelige prisforskellene skal være, for at der er en relevant sag, og man kan bede Ligebehandlingsnævnet udforme en definition af, hvad der faktisk er dis-

krimation. Noget tyder på, at de ikke rigtig forstår det eller tror, at politikerne har bedt dem om noget andet, end tilfældet er. Så jeg søger altså en egentlig og solid definition af begrebet diskrimination. Der er flere muligheder; vi er åbne over for løsninger.

I Liberal Alliance mener vi, at egentlig ligestilling er en uvurderlig komponent i et demokratisk samfund. Ligestilling og ligeværdighed mellem kønnene har vi ikke altid haft. Nogen har kæmpet for, at vi kan leve, som vi gør i dag. Ligestillingen kan blive udfordret og rullet tilbage. Derfor er det også ødelæggende, når vi koncentrerer os om at genere ældre ægtepar på strikkefestivaler i stedet for at holde et vågent øje med hjørner i samfundet, hvor ligestilling og ligeværdighed eroderer. Tak.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke nogen spørgsmål, og der er heller ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Ligestillingsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

28) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om tildeling af stemmeret til borgere under værgemål.

Af Holger K. Nielsen (SF) og Pernille Vigsø Bagge (SF).

(Fremsættelse 04.04.2014).

Kl. 16:58

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er økonomi- og indenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 16:59

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Tak, formand. Vi har i dag et beslutningsforslag fra SF til behandling i Folketinget. Beslutningsforslaget pålægger regeringen inden udgangen af folketingsåret 2014-15 at fremsætte lovforslag om ændring af den kommunale og regionale valglov og europaparlamentsvalgloven. Meningen er, at borgere, som har fået frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, fremover skal kunne stemme til valg til kommunalbestyrelser, regionsråd og Europa-Parlamentet.

Regeringen er som udgangspunkt positivt indstillet over for forslaget. Når vi ikke kan støtte det på nuværende tidspunkt, er det, fordi vi har brug for flere oplysninger, før vi kan gøre vores stilling op. Der må ikke herske tvivl om, at det er regeringens politik, at så mange vælgere som muligt har mulighed for at deltage i vores demokrati.

Det er bl.a. baggrunden for, at kommunerne fik større frihed til at tilrettelægge den måde, man afgiver brevstemme på, f.eks. betød det, at man kunne flytte brevafstemning ud, hvor vælgerne er, for at nå så mange vælgere som muligt. Til kommunalvalget så vi derfor, at flere kommuner tog ud på f.eks. uddannelsessteder, væresteder for socialt udsatte, i boligkvarterer, hvor stemmeprocenten traditionelt ikke er så høj. Flere steder kunne man også brevstemme på biblioteket eller på en parkeringsplads. Jeg tror, at den fleksibilitet bidrog til, at flere

valgte at stemme, og man kunne også se det på den flotte stigning i valgdeltagelsen, som vi så i november 2013.

Vi ønsker også at gøre det nemmere for en særlig gruppe af vælgere at stemme, nemlig vælgere med et handicap. Det var baggrunden for den lovændring, som blev vedtaget af et enigt Folketing og trådte i kraft i marts i år. Herefter kan vælgere med handicap eller nedsat forlighed få lov til at stemme et mere fysisk tilgængeligt afstemningssted i deres kommune.

Men en ting er selvfølgelig, hvad man gør for dem, der allerede har valgret, for at gøre det nemt for dem at stemme og tilgængeligt, noget andet er, om man skal udvide kredsen af valgberettigede, hvilket jo er det, der er ærindet med dette forslag.

Baggrunden for forslaget er, at Institut for Menneskerettigheder udsendte en rapport i 2012 om værgemål. Rapporten anbefalede, at man fjerner begrænsninger for personer, der har fået frataget deres retlige handleevne, sådan at de også kan få lov at stemme. Som nævnt er vi ikke principielt afvisende over for at se på, om nogle af de mennesker, som i dag mister valgretten, når de kommer under værgemål, får mulighed for at komme til at stemme ved visse valg.

Der er nogle begrænsninger i grundloven, for så vidt angår folketingsvalg og folkeafstemninger. Grundlovens § 29 nævner udtrykkeligt, at man ikke har valgret til Folketinget, hvis man er umyndiggjort. I grundloven er der også en forudsætning om, at man skal være folketingsvælger for at kunne stemme til folkeafstemninger.

Beslutningsforslaget vedrører både valgretten til kommunale og regionale råd, Europa-Parlamentet og folkeafstemninger. Da valgretten til folkeafstemninger som nævnt er begrænset i grundloven, må regeringen under alle omstændigheder afvise at ændre lovgivningen, for så vidt angår folkeafstemninger. I sagens natur, når vi på et tidspunkt kommer til at se mere generelt på grundloven, er det klart, at så bliver spørgsmålet aktuelt igen. For så vidt angår valgretten til kommunale og regionale råd og til Europa-Parlamentet, er det en anden sag.

I Økonomi- og Indenrigsministeriet har vi bedt Justitsministeriet om at se på, om man efter grundloven overhovedet kan give valgret til kommunale råd, regionsråd og Europa-Parlamentet til personer, som er under værgemål efter værgemålslovens § 6. Vi ønskede dermed at få opklaret, om det overhovedet er muligt at ændre reglerne, som forslagsstillerne foreslår. Det har Justitsministeriet svaret ja til. Det er altså muligt at ændre reglerne, sådan som forslagsstillerne foreslår.

Grunden til, at regeringen så ikke alligevel på nuværende tidspunkt kan støtte beslutningsforslaget, er, at vi vurderer, at en så principiel udvidelse af kredsen af stemmeberettigede skal besluttes på et oplyst grundlag. Derfor vil vi sætte en undersøgelse i gang, bl.a. undersøge, hvor mange personer efter værgemålslovens § 6, der får frataget deres valgret, og undersøgelsen skal også se på den tidsmæssige udstrækning af værgemålene.

Endelig skal vi se på, hvilke grupper af personer som får frataget deres retlige handleevne – det er jo det, som § 6 handler om – og hvad årsagerne er.

Nu er det jo ikke alle, som kommer under værgemål, der ikke kan stemme. Det er nemlig værd at bemærke, at de personer, der i dag fratages deres valgret, er personer, som er frataget deres retlige handleevne. Det betyder, at de ikke kan varetage deres egen økonomi, og de fratages muligheden for at forpligte sig økonomisk.

Kl. 17:04

Den persongruppe, der får frataget den retlige handleevne, omfatter bl.a. mennesker, som på grund af sindssygdom eller anden form for alvorligt svækket helbred har brug for beskyttelse. Det kan f.eks. være en person, der på grund af det, der i fagsproget hedder bipolar affektiv sindslidelse, i et manisk øjeblik risikerer at sætte hele sin økonomi over styr. Eller det kan være personer med f.eks. en hjerne-

skade eller med demens, der er i fare for økonomisk udnyttelse i kraft af deres sygdom.

Kl. 17:07

Der er altså tale om en gruppe af mennesker, som er meget forskellige, hvor nogle måske fuldt ud vil være i stand til at stemme, mens andre nok ikke vil være i stand til at stemme, uanset om de måtte få valgret. Derfor er det vigtigt at få et bedre overblik over, hvem det er, og hvem der i givet fald får valgret.

Det er et grundlæggende spørgsmål, hvem der har valgret i et demokratisk samfund. Ændringer skal ikke hastes igennem, og det er der jo sådan set heller ikke nogen grund til, fordi en sådan ændring tidligst vil få betydning ved kommunal- og regionsrådsvalget i 2017.

Så selv om regeringen altså grundlæggende er positivt indstillet over for tankerne i beslutningsforslaget, vil vi undersøge en række spørgsmål nærmere, inden vi tager endelig stilling til, hvordan et sådant lovforslag kunne se ud. Vi er selvfølgelig indstillet på, når vi når nærmere målstregen – altså valget i 2017 – at tage sagen op med de politiske partier i Folketinget for at få en bred drøftelse af spørgsmålet. Det skyldes, at vi er tilhængere af at få så bred en enighed som muligt, når det handler om demokratiets grundvilkår. Men på nuværende tidspunkt afviser vi altså beslutningsforslaget, sætter gang i en undersøgelse og tager spørgsmålet op med de politiske partier, når vi når lidt længere frem, fordi vi jo har et tidsrum at handle i, fordi det først vil være aktuelt i 2017.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er et enkelt spørgsmål fra fru Pernille Vigsø Bagge fra SF. Værsgo.

Kl. 17:06

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I hvert fald er der en kommentar. Jeg vil meget gerne kvittere for ministerens svar. Jeg er rigtig glad for, at også ministeren og regeringen anerkender, hvor vigtigt det er hele tiden at udvide folkestyret. Det har vi gjort, lige siden vi fik det: Vi har hele tiden udvidet det til at omfatte flere og flere grupper.

Jeg vil også meget gerne kvittere for, at der rent faktisk bliver sat et arbejde i gang. Jeg kan godt høre på ministeren, at det intet hastværk har, og det er jeg på sin vis også enig i, men jeg vil høre, om vi muligvis kan få et lidt klarere svar på, hvornår dette arbejde sættes i gang og forventes afsluttet. Det er klart, at det er inden 2017, men kan ministeren komme mere præcist ind på det?

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 17:07

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Vi har faktisk ikke lavet en præcis tidsplan for arbejdet, men det er klart, at det i givet fald skal være sådan, at et lovforslag kan være behandlet og træde i kraft, sådan at de mennesker, som vi taler om her, vil kunne få valgret til kommunal- og regionsrådsvalget i 2017, hvis det er det, der bliver beslutningen. Det betyder, at vi jo faktisk skal være færdige med undersøgelsen inden for en overskuelig tids-horisont, for hvis først man skal lave lovgivning, og den skal nå at træde kraft på en måde, så de mennesker, som får valgretten, også kan, om man så må sige, orientere sig og gøre op, hvad de vil stemme, så er det klart, at der skal gå en begrænset tid. Så skal der heller ikke, når vi når målstregen, jappes noget igennem.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak for det svar. Det er bare for at få det helt på det rene: Nu, hvor vi ved, at det juridisk, i hvert fald i forhold til grundlovens § 29, er muligt at udvide kredsen af borgere, der får stemmeret, også med folk, der er under § 6 i værgemålsloven, er det så, uanset hvad undersøgelsen måtte vise, regeringens indstilling, at vi skal udvide retten til at stemme til regional- og kommunalvalg til disse borgere?

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 17:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Altså, man kan jo nok ikke trække den helt så langt. Vi er meget positivt indstillet over for at gøre det, men vi vil gerne have et oplyst grundlag at gøre det på. Som sagt er den gruppe af mennesker, som får frataget deres retlige handleevne, en meget forskelligartet gruppe – de er ikke alle sammen i den samme situation – og jeg synes, det er vigtigt, at vi ved, hvad vi gør, inden vi skrider til handling. Men vi er positivt indstillet, fordi vi har den grundholdning, som jeg tror vi deler med forslagsstillerne, at i et demokrati skal så mange mennesker som muligt have adgang til at stemme.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål, og så går vi til ordførerne fra partierne. Den første er Venstres ordfører, hr. Jan E. Jørgensen. Værsgo.

Kl. 17:08

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Som nævnt er der tale om et beslutningsforslag fremsat af Socialistisk Folkeparti, der går ud på, at borgere under værgemål skal have ret til at stemme, og det skal være til de kommende valg til kommunalbestyrelser, regionsråd og Europa-Parlamentet. Og som ministeren også var inde på, vil jeg godt begynde med at præcisere, at det jo altså ikke er alle personer under værgemål, der mister stemmeretten. I dag er reglerne sådan, at det kun er personer, der er under værgemål, og som har fået frataget deres retlige handleevne, der ikke har stemmeret. Personer, der sættes under andre former for værgemål, mister altså ikke stemmeretten.

Jeg vil bare godt lige kort opridse reglerne, som de er nu. Mindreårige, altså børn under 18 år, er under værgemål. Disse børn og unge er umyndige, og det betyder, at de ikke kan forpligte sig selv økonomisk ved at indgå aftaler af nogen art, og de kan heller ikke råde over deres formue. De har altså ikke nogen retlig handleevne, og derfor har de heller ikke stemmeret. Der findes også voksne mennesker, som er under værgemål, og det forudsætter, at der er en række betingelser, der skal være opfyldt. Personen skal f.eks. have en sindssygdom, herunder regnes også svær demens, være psykisk udviklingshæmmet eller have en anden form for et alvorligt svækket psykisk helbred.

Den største gruppe, der kan få beskikket en værge, er personer, som lider af svær demens, altså fremskreden senilitet, og den næststørste gruppe udgøres af de psykisk udviklingshæmmede. Den tredje største gruppe omfatter personer, som har fået en hjerneskade f.eks. efter en ulykke eller efter en hjerneblødning. Og den fjerde største gruppe er personer, som lider af sindssygdomme som f.eks. skizofreni, paranoia og maniodepressiv psykose.

Ifølge værgemålsloven skal værgemålet afpasses efter den pågældendes behov og må ikke være mere omfattende end nødvendigt.

Værgemålet kan således begrænses til at angå økonomiske forhold, herunder bestemte aktiver eller anliggender, og det kan også begrænses til at angå personlige forhold, herunder bestemte personlige anliggender. Personer, der er under det almindelige værgemål, er altså myndige og har stemmeret.

Der findes derudover en særlig type indgribende værgemål, hvor retten har vurderet, at personen skal have frataget den retlige handleevne og skal umyndiggøres. Denne person har ikke stemmeret. Det er altså kun personer under denne helt særlige type værgemål, der er umyndiggjorte og derfor ikke kan stemme, og det er det samme som, at unge mennesker under 18 år jo også er frataget den retlige handleevne og dermed er umyndige og altså heller ikke kan stemme.

I Venstre er vi af den opfattelse, at man ikke skal have stemmeret, når man er umyndiggjort. Efter vores opfattelse kan man ligestille unge mennesker, der er umyndige, med voksne mennesker, der er gjort umyndige. I begge tilfælde bør man ikke have valget og dermed heller ikke stemmeret.

Der har jo gennem tiden, både i Danmark og i andre lande, været alle mulige mere eller mindre mystiske begrænsninger i, hvem der havde ret til at stemme, som formueforhold, køn og i Sydafrika eksempelvis også spørgsmålet om racetilhørsforhold. Der er vi jo heldigvis ikke i Danmark, og det kommer vi heller aldrig nogen sinde. Men det er slet ikke det, vi taler om her. Det, vi taler om her, er personer, som altså på grund af svær sygdom ikke er i stand til at tage vare på eget liv og derfor heller ikke vil være i stand til at tage vare på en stemmeret. Derfor kan Venstre ikke støtte SF's beslutningsforslag, men vil da se med interesse på, hvad der måtte komme fra regeringens side. Man kan eventuelt gå ind og se på en mere afgrænset kreds af personer, der er under værgemål, altså om de kan få en udvidet adgang til stemmeret.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Venstres ordfører. Der er et enkelt spørgsmål fra Pernille Vigsø Bagge fra SF. Værsgo.

Kl. 17:12

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak for en fyldig redegørelse fra Venstres ordfører, som munder ud i et meget klokkeklart svar, som sjovt nok på en eller anden måde ligner de svar, der er givet i Folketinget gennem tiderne, når man skulle udvide folkestyret for flere grupper end de mennesker, der fik stemmeret og valgbarhed, da vi fik grundloven. Dengang skulle man være mand og 30 år. Senere fik kvinder stemmeret. Senere fik man stemmeret ned til 25 år, så til 21 år, og i 1978 og frem skulle man kun være 18 år for at få lov til at deltage i demokratiet på den måde i Danmark. Og det er egentlig sjovt, at der altid er kommet den samme argumentation om, at det kan folk nok ikke klare. Der har altid været en skepsis fra visse sider i forhold til at udvide det folkestyre til flere grupper.

Nu er det så sådan, at vi står med en rapport fra Institut for Menneskerettigheder, der fortæller, at når landene omkring os giver stemmeret til folk under værgemål under lignende paragraffer, så bør vi nok også gøre det i Danmark. Påvirker det slet ikke Venstres ordfører?

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:13

Jan E. Jørgensen (V):

Der er mange ting, der påvirker Venstres ordfører, men sådan helt generelt synes jeg ikke rigtig, det gav mening at sammenligne de grupper, som SF lige har nævnt, med de grupper, vi så taler om her

og nu. For for den gruppe, vi taler om her og nu, mener jeg at der altså er sagligt belæg for at sige, at det er personer, som ikke er i stand til at varetage det store ansvar, som en stemmeret jo er, ligesom der jo også er sagligt belæg for at sige, at de personer heller ikke kan forpligte sig til at råde over egen formue. Så der er sagligt belæg, og jeg synes slet ikke, at det giver mening at tale om de grupper, der historisk har været holdt uden for stemmeretten, altså eksempelvis kvinder, for at nævne et ganske godt eksempel. Her er der en saglig grund til at sige, at der er personer, som simpelt hen ikke er i stand til at varetage en stemmeret, og jeg mener i øvrigt også, at det ville være at gøre dem en bjørnetjeneste at mene, at de skulle sætte sig ind i det her. For det vil langt, langt de fleste af dem altså slet ikke være i stand til.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Så er det spørgeren for anden gang.

Kl. 17:14

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er ked af, hvis jeg virker krakilsk, men lige præcis det sidste, ordføreren siger, er argumenter, man kan tage i udskrift, og som er blevet brugt lige præcis om kvinder, lige præcis om borgere under 25 år og senere under 21 år, og nu bruger vi dem sådan set også – det er der i hvert fald nogle der gør – om borgerne under 18 år. Og nu bruges det også om de her mennesker under værgemål. Så der er i hvert fald visse paralleller, kan man sige.

Nej, det, jeg så er interesseret i, hvis ikke vi kan blive enige om, at der er den parallelitet, er det der med, at lande, vi normalt sammenligner os med, altså rent faktisk har udvidet demokratiet og givet stemmeret til folk under værgemål under tilsvarende paragraf. Er det ikke mærkeligt, at Danmark skal have sådan en særstatus med, at folk under værgemål ikke må stemme i Danmark, mens man må det i andre europæiske lande?

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:15

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, det er bare for at være helt sikker på, at det bliver skrevet ned i de tykke bøger og står der til evig tid: Det var altså ikke mig, der sammenlignede kvinder med personer, der er blevet umyndiggjort.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er et spørgsmål mere fra hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 17:15

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil bare gerne høre Venstres ordfører, hvordan Venstres ordfører har det med, at SF's ordfører sammenligner svært hjerneskadede personer med kvinder.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:16

Jan E. Jørgensen (V):

Det var som sagt ikke en sammenligning, jeg kom med, og jeg synes, at det ikke rigtig gav mening at foretage den her sammenligning. Når man ser på de grupper, der historisk set ikke har haft mulighed for at stemme og dermed ikke har haft mulighed for at deltage

i demokratiet, med nutidens øjne, må man se på det med stor undren. Jeg er helt sikker på, at man stadig væk om 30 eller 50 år vil mene, at eksempelvis personer med en meget svær hjerneskade eller personer, der er dybt senile eller demente og ikke engang kan kende deres egne børn, ikke skal have stemmeret. Det vil altså ikke give ret meget mening at mene, at de skulle have stemmeret.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere spørgsmål. Så kommer vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Peder Christensen, værsgo.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Peder Christensen (S):

Tak for det. Der er i dag omkring 200 danskere, som er underlagt den strammeste form for værgemål, det såkaldte § 6-værgemål, der betyder, at man bliver frataget sin stemmeret. Forslaget fra SF går ud på at give disse borgere ret til at stemme ved valg til kommunalbestyrelsen og regionsrådet og ved europaparlamentsvalg. Folketingsvalg er stadig væk undtaget, da det ikke er muligt ifølge grundloven.

Lad mig starte med at slå fast, at Socialdemokraterne har stor forståelse for forslaget fra SF. Vi Socialdemokrater ønsker nemlig også et stærkt og velfungerende demokrati, hvor flest mulige bliver inddraget. Vi har derfor også taget en række initiativer for at nå det mål, og det skal jeg senere komme ind på. I forhold til det konkrete forslag fremsat af SF er Socialdemokraterne dog af den opfattelse, at det kræver en nærmere undersøgelse, så vi kan få belyst konsekvenserne og omfanget af forslaget, inden vi kan tage endelig stilling. Vi finder det også vigtigt, at der skabes den bredest mulige opbakning til forslaget, hvis vi skal have forslaget fremmet via en undersøgelse. Socialdemokraterne er derfor principielt positive over for forslaget, men må afvise det på nuværende tidspunkt, indtil vi får det undersøgt nærmere.

Som sagt deler Socialdemokraterne intentionen i forslaget om at styrke og udvikle vores demokrati. Af samme årsag har vi, som ministeren har været inde på, også siden der blev dannet regering i 2011, gjort en række tiltag, der har sikret øget tilgængelighed, så flere får lettere og bedre adgang til at afgive deres stemme. Vi har bl.a. forbedret mulighederne for at stemme for personer med handicap og nedsat førlighed, så denne gruppe bliver ligestillet med resten af befolkningen. Vi har også sikret større fleksibilitet og længere tid til at afgive sin stemme for vælgere, der på grund af sygdom eller manglende førlighed afgiver deres stemme i hjemmet. Vi indførte i loven, at enhver vælger kan brevstemme, uden at der stilles krav om, at vælgerne skal være forhindret i at møde frem på selve afstemningsdagen, og at man kan afgive sin brevstemme i enhver kommune i landet. Vi har også gjort det muligt at indsamle vælgererklæringer for nye partier digitalt, og det forenkler processen, så man ikke skal bruge tre-fire frimærker, hver gang der skal en gyldig vælgererklæring i hus.

Regeringen har derfor taget en række initiativer, som er med til at udvikle og styrke vores demokrati. Så vi vil også gerne være med til at undersøge mulighederne for tildeling af stemmeret til borgere under værgemål, men vi vil så kende konsekvenserne og omfanget først. Socialdemokraterne kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget på nuværende tidspunkt, og jeg skal sige, at talen her også holdes på vegne af De Radikale, som heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Der er ikke nogen spørgsmål. Så er vi nået til Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Morten Marinus. Værsgo.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Med beslutningsforslaget fra SF ønsker man at give mulighed for, at omkring 200 borgere, der er under den strengeste form for værgemål i dag, får stemmeret til lokalvalgene.

Det er et forslag, som Dansk Folkeparti støtter og bakker op om, og vi er også blevet beroliget af det svar, vi har fået fra Justitsministeriet, som jo har erklæret, at der for så vidt ikke er noget juridisk til hinder for, at man giver personer under den her form for værgemål stemmeret til kommunal-, regions- og EU-valg. Derfor bakker vi op om forslaget.

Ministeren kom i sin indledning vidt omkring og kom også ind på dem, der i dag har stemmeret, og det kommunalvalg, vi havde for et halvt års tid siden. Der kom man ud til vælgerne og lavede stemmesteder mange forskellige nye steder, f.eks. valgbusser og aktivitetscentre. Jeg tror også, jeg læste et sted, at man havde søgt om at få et valgsted på en McDonald's-restaurant. Jeg ved ikke, om det blev gennemført. Men man kom i hvert fald ud til vælgerne nogle utraditionelle steder, og vi kunne da også godt se, at valgdeltagelsen til kommunalvalget var stigende. Men jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod, hvorfor det skulle blandes ind i den debat, vi har her i dag.

Personligt synes jeg måske – nu når ministeren selv kom ind på det emne – at man gik for vidt med hensyn til at åbne op for valgsteder så mange forskellige steder. Jeg synes, man skal opdrage folk i et demokrati til at komme til valgstedet på valgdagen eller gå hen på sit lokale rådhus og brevstemme. Der har vi også set en stigning ved de senere valg, så det er der faktisk øget interesse for. Jeg synes, at det andet også er at gøre folk en tjeneste, som de måske slet ikke har brug for. Men det var bare en bemærkning til det, når nu ministeren også kom ind på det her område.

Men jeg synes i hvert fald, at B 97, som SF har fremsat, er et godt forslag, og det støtter Dansk Folkeparti.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren fra Dansk Folkeparti. Så er vi kommet til Enhedslistens ordfører, hr. Finn Sørensen. Værsgo.

Kl. 17:22

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Hvor svært kan det være! Enhedslisten er helt enig med forslagsstillerne i både ordlyd og begrundelse. Det er da uholdbart og udemokratisk, at vi på den måde fratager en gruppe borgere deres mulighed for at benytte sig af deres demokratiske ret til at stemme.

Vi forstår ikke justitsministerens afvisning af at ændre loven og dermed jo heller ikke økonomi- og indenrigsministeren, så vi håber, at det er muligt at overbevise økonomi- og indenrigsministeren om noget andet, men det håb er så blegnet en lille smule, bortset fra – og det vil jeg gerne kvittere for – at det jo ikke er nogen principiel afvisning, vi har fra økonomi- og indenrigsministerens side. Jeg synes bare, at det er en masse – hvad skal vi sige – unødige forviklinger og problematiseringer, som jo kan opklares, hvis man vedtager det her og går i gang med lovforslaget, fordi så vil man jo få opklaret og løst de ting, der kan løses.

Så jeg synes, at det heller ikke er overbevisende, når justitsministeren henviser til, at udtalelser fra FN's handicapkomité ikke er bindende, og at man på den baggrund ikke ser nogen grund til at ændre værgemålsloven. Der er jo ikke noget, der forhindrer os i at lytte til udtalelsen fra handicapkomiteen og forholde os til indholdet i, hvad de siger. Det er jo faktisk tilladt Folketinget at give borgerne bedre rettigheder, end hvad der fremgår af diverse konventioner og dom-

stolsafgørelser. Så da Justitsministeriet jo selv slår fast, at forslaget kan gennemføres uden grundlovsændringer, er det jo bare om at komme i gang.

Så vi støtter varmt det her beslutningsforslag fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 17:24

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Finn Sørensen siger, at det er udemokratisk, hvis en gruppe borgere ikke har adgang til at stemme. Jeg vil høre: Synes Enhedslisten, at det også er udemokratisk, at f.eks. 5-årige børnehavebørn ikke har ret til at stemme i Danmark?

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Finn Sørensen.

Kl. 17:24

Finn Sørensen (EL):

Det synes vi ikke. Her i Folketinget er der mange gode diskussioner om valgretsaldere, og jeg tror, at hr. Ole Birk Olesen er bekendt med, at Enhedslisten går ind for, at den bliver sat ned til 16 år.

Når vi ikke går ind for, at den sættes ned til at gælde for børnehavebørn, så er det jo, fordi der kræves i hvert fald et minimum af forudsætninger for at kunne tage stilling til de lovforslag, der skal behandles, og man er ligesom nødt til at have en politisk orientering for at have redskaberne til at forholde sig til et folketingsvalg eller til andre valg her i samfundet.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:25

Ole Birk Olesen (LA):

I et samfund kan man altså godt have, at en gruppe borgere ikke har stemmeret, uden at det er udemokratisk. Det mener Enhedslisten – tak for det.

Det, Enhedslisten bare er uenig i, er, at hvis man ved en domstol er blevet umyndiggjort, fordi man på et helt grundlæggende niveau ikke er i stand til at tage vare på sig selv, så er det udemokratisk, hvis man ikke kan få lov til at bestemme over andre ved at gå ned i stemmeboksen. Er det korrekt?

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:25

Finn Sørensen (EL):

Ja, det synes vi. For her har man en situation, hvor det er muligt at give de mennesker den fornødne hjælp, der skal til, for at de kan udøve deres demokratiske ret – det påpeges jo også af f.eks. den udtalelse, vi har fra Institut for Menneskerettigheder – ligesom vi gør det på en række andre områder, hvor en gruppe borgere måske ikke har de samme forudsætninger for umiddelbart at kunne udøve deres demokratiske ret, som det store flertal har.

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et spørgsmål mere, og det er fra hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 17:26

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg skal bare høre, om ikke de argumenter, Enhedslisten fremførte, for ikke at give børnehavebørn stemmeret, nemlig at man skal have et minimum af forudsætninger for at kunne stemme, er de samme argumenter, der gør sig gældende, når en person bliver gjort umyndig.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Finn Sørensen (EL):

Det mener vi ikke.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er der ikke flere spørgsmål. Og så er vi nået til ordføreren for Liberal Alliance, hr. Ole Birk Olesen. Værsgo.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, det her er en principielt meget vigtig diskussion. Det handler om forudsætningerne for demokratiet. Det handler om, at man tager demokratiet alvorligt. Forudsætningerne for al demokratisk tankegang er efter min mening, at man betror borgerne at have en viden om, hvad der er til deres eget bedste, og derfor har de også ret til at være medbestemmende om, hvilket styre der skal være i det land, de lever i – fordi de bedst selv ved, hvad der er til deres eget bedste.

Nu har vi så med en gruppe borgere at gøre, som har fået frataget deres stemmeret, fordi de er blevet umyndiggjort, fordi en domstol har sagt, at de ikke ved, hvad der er til deres eget bedste. Og så vil man fra forslagsstillernes side alligevel give dem ret til at gå ned i en stemmeboks for der at sætte et kryds, som har afgørende betydning for, hvad der skal ske med andre folks liv. De er blevet fradømt retten til at styre deres eget liv, men nu vil SF'erne i Folketinget – og Enhedslisten og Dansk Folkeparti – give dem retten til at styre andre menneskers liv ved at gå ned i stemmeboksen.

For det er jo det, der sker nede i stemmeboksen. Der står man nede og stemmer på politikere, som vil føre en politik, som omhandler alle mennesker i Danmark: hvor meget skat man skal betale; om det skal være tilladt at sige, at en religiøs skikkelse er dum; blasphemilovene; hvor meget man skal have udbetalt i kontanthjælp; hvor stort underskuddet må være på de offentlige finanser; om man skal i fængsel eller man kan nøjes med bøde, hvis man har kørt 120 km/t. et sted, hvor der kun må køres 60 km/t. Alle sådan nogle ting vil man nu give folk ret til at bestemme over, folk, som man har fradømt retten til at bestemme over deres eget liv.

Der er jo en grundlæggende misforståelse af demokratiets væsen her. Man kender jo ikke forudsætningerne for demokratiet, når man fremsætter sådan et beslutningsforslag, nemlig at man tiltror folk, at de er i stand til at styre deres eget liv, og derfor tiltror man dem, at de er i stand til at vælge deres eget styre. For disse mennesker er jo ikke i stand til at styre deres eget liv.

Men så siger man sikkert: Ahr, men det er lige meget, det er bare 200 mennesker, det betyder ikke noget. Så tager man jo ikke demokratiet alvorligt. Hvis tilgangen er den, at man bare gerne vil give de

der 200 mennesker en god oplevelse den dag, på valgdagen – og det er jo sympatisk – men at man tænker, at det er ligegyldigt for det samlede resultat, og at vi derfor godt kan tillade os det, så tager man ikke demokratiet alvorligt. Så er det her jo bare sådan et klovnefor-slag, hvor man ikke er sig bevidst, hvad man har med at gøre.

Så jeg synes, det er et meget dårligt forslag, og vi vil stemme imod det.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et par spørgsmål, og det første er fra fru Pernille Vigsø Bagge fra SF. Værsgo.

Kl. 17:29

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak for det. Hvor er det dejligt at høre, at der er så klare grænsebomme for Liberal Alliances liberale menneskesyn og demokratisyn, at man svinger sig op til at bruge så store begreber om det at udvide folkestyret til den her gruppe af mennesker. Liberal Alliances ordfører siger, at det er mennesker, der er blevet frataget retten til at tage vare på deres eget liv. Det er jo noget af en overdrivelse. Nogle af de her mennesker er bare blevet frataget retten til at håndtere deres egen økonomi. Det er det, vi taler om hos nogle af de her grupper. Lad være med at få det til at lyde, som om de her mennesker på ingen måde kan tage vare på noget som helst i deres eget liv. Det er ikke tilfældet.

Så vil jeg gerne have lov til at spørge, om det er Liberal Alliances indstilling, at man ikke tager vare på demokratiet i alle de lande omkring os, hvor disse borgere på tilsvarende vis og under samme lovgivning har stemmeret. Tager de lande ikke vare på demokratiet?

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:31

Ole Birk Olesen (LA):

Hver gang venstrefløjnen løber tør for argumenter, bringes der et »syn« på banen, et »menneskesyn«, et »demokratisyn«. Det er bare en anden måde at sige på: Vi synes selv, at vi er gode, og vi synes, at I er onde. Sikke et fint menneskesyn vi har, sikke et fint demokratisk syn vi har. Jeres er meget dårligere. Men der er ikke kommet noget argument frem. Det er bare sådan en påstand, sådan en hellig besværgelse: Se, hvor god jeg er. Se, hvor ond de andre er.

Vi har faktisk en grundlov i Danmark, og den grundlov siger, at man ikke har lov til at stemme ved folketingsvalg, hvis man er umyndiggjort. Vil SF påstå, at den grundlov ikke er demokratisk? Det vil jeg gerne have at vide.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:31

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er i hvert fald sådan, at med den grundlov i hånden kan man fratage en lang række borgere retten til deltagelse i demokratiet, langt flere, end vi i praksis har frataget retten her i Danmark. Og det er jeg glad for at vi ikke har gjort. Jeg synes i meget høj grad – det har jeg aldrig lagt skjul på, og det har SF også fremsat forslag om adskillige gange – vi skulle have en revision af den grundlov.

Men jeg kan forstå, at Liberal Alliance er fuldstændig på linje med de unge mennesker i Konservativ Ungdom, der i sin tid mente, at man skulle fratage alle folk på overførselsindkomst stemmeretten. For det lyder jo for det første på Liberal Alliance, som om man ikke

må tale om synsvinkler – det er det, et syn betyder; det betyder en synsvinkel – og for det andet, som om Liberal Alliance i virkeligheden har lyst til at fratage en række mennesker stemmeretten. Er det det, der er på spil her?

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:32

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, og det ved fru Pernille Vigsø Bagge udmærket godt. Når fru Pernille Vigsø Bagge siger, at det lyder, som om Liberal Alliance vil fratage mennesker på overførselsindkomst stemmeretten, så ved hun godt, at det ikke passer, og hun ved også godt, at det ikke lyder sådan. Så det var bare en usandhed, der kom dernedefra, og heldigvis udløb fru Pernille Vigsø Bagges taletid, så hun ikke kunne sige mere sludder fra sin plads.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er et par minutter endnu. Tak til ordføreren – nej, der er sandelig kommet en spørger til i sidste øjeblik, og det er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 17:33

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordføreren kan vel bekræfte det, som fru Pernille Vigsø Bagge sagde, om, at det er en overfortolkning at sige, at en domstol har bestemt, at disse mennesker ikke kan tage vare på deres eget liv, men at en gruppe af de her mennesker i hvert fald er blevet umyndiggjort i forhold til deres økonomi. Og så kan ordføreren vel bekræfte, at selv om man ikke lige kan styre sin økonomi – det er der jo mange eksempler på at mennesker måske ikke kan – så kan man jo godt være i stand til at forholde sig til politiske spørgsmål og deltage i en demokratisk afstemning.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det der med, at de mister deres retlige myndighed – jeg kan desværre ikke fagudtrykke – er jo kun den yderste konsekvens af det, at de er under værgemål. Der er mere almindelige værgemålsting inden, som alt sammen er udtryk for, at de er sat under værgemål, fordi de ikke helt har styr på at leve deres liv på en måde, som er betryggende for det liv. Så det er jo ikke rigtigt, at der ikke er sket en domfældelse, som handler om, at man har vurderet, at de her mennesker simpelt hen ikke kan finde ud af at leve deres liv på en måde, som er til gavn for dem selv – på grund af sygdom, på grund af nogle skavanker, som de ikke selv er herre over, og som er kommet til dem.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:35

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu blev det sådan en lille smule mere nuanceret end ordføreren første meget bastante udmelding om, at domstolen havde slået fast, at disse mennesker ikke er i stand til at tage vare på sig selv, og at de derfor heller ikke skal have lov til at deltage i demokratiske handlinger. Det var jo det, som ordføreren sagde i selve ordførerta-

len. Nu blev det en lille smule mere nuanceret, og jeg vil gerne have ordføreren til at bekræfte, at en del af de mennesker, vi taler om, er blevet umyndiggjort, fordi de ikke kan styre deres egen økonomi – det vurderer man at de ikke er i stand til, så det er en værgе, der tager sig af det. Og så er det bare, jeg spørger igen: Er det ikke et sådan lige lovlig tyndt grundlag at bruge til at sige, at så er de ikke i stand til at tage vare på deres eget liv, og derfor skal de heller ikke have indflydelse på demokratiske handlinger, der vedrører andre mennesker?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 17:35

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, jeg tror ikke, hr. Finn Sørensen helt forstår det. Altså, de er sat under værgemål, og de er sat under den strengeste form for værgemål eller den hårdeste form for værgemål, fordi de oveni også er umyndiggjort. Men hele dette kompleks af værgemål og umyndiggørelse er jo udtryk for, at der er foretaget en vurdering af, at de simpelt hen er så hårdt ramt af skavanker, sygdomme osv., at de ikke er i stand til at tage vare på sig selv. Og så er det, at man med det her forslag vil give dem ret til at stemme om alle mulige ting i dette samfund, skønt de ikke engang kan styre deres eget liv.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Og nu er der ikke flere spørgsmål. Så er vi nået til ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Vigsø Bagge fra SF. Værsgo.

Kl. 17:36

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, jeg fik hurtigt ordet igen og vil gerne starte med at sige mange tak for debatten om det her forslag. Det var i hvert fald en debat, som har vist nogle helt klare grænser for Liberal Alliances og Venstres, altså Danmarks liberale parti, demokratisyn. Jeg synes ikke rigtig, jeg har hørt argumenterne for, hvorfor det skulle være så farligt eller uheldigt eller uhensigtsmæssigt, at vi udvidede folkestyret til den her gruppe af borgere, vi taler om, men det kan være, at det kan komme frem nu i en debat her til slut.

Jeg vil også gerne takke ministeren og Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti og Enhedslisten for at stille sig forstående over for, at vi faktisk har en gruppe borgere, som inden for grundlovens rammer og i lighed med lande, vi normalt sammenligner os med, egentlig ville kunne få del i folkestyret, få del i demokratiet, i hvert fald til lokale, kommunale og regionale valg og til EP-valg. Jeg synes, det er godt, at regeringen vil kigge på det her, fordi jeg synes, det er så utrolig vigtigt i et moderne samfund, som oven i købet drager i krig ude i verden for at udbrede tanken om demokrati og folkestyre, at vi selv viser, at vi hele tiden udvider rammerne for det folkestyre på en måde, som er hensigtsmæssig, i forhold til at så mange som muligt skal bidrage eller have muligheden for at bidrage.

Jeg kan konstatere, at lige præcis de her mennesker, vi taler om i det her forslag, udgør en fare, hvis man spørger Venstre og Liberal Alliance, for folkestyret. Det er jeg simpelt hen ikke enig i, og jeg er så glad for, at Institut for Menneskerettigheder har udgivet en rapport, der fortæller, at man med stor fordel kan udvide demokratiet til at omfatte de her borgere også. Men tak for behandlingen af forslaget.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ja, og der er et par spørgsmål. Det første er fra Venstres hr. Jan E. Jørgensen. Værsgo.

Kl. 17:38

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes bare ikke, det er helt rimeligt, at ordføreren fra SF – som betyder Socialistisk Folkeparti – får det her gjort til et spørgsmål om demokrati eller ej. Man kunne jo også omvendt sige, at SF ikke tager demokratiet alvorligt, når man altså mener med hensyn til mennesker, som eksempelvis er svært, svært handicappede, f.eks. dybt senile, at demokrati, nå, ja, men altså herregud, lad da bare de folk stemme, for som hr. Ole Birk Olesen var inde på, så får de en hyggelig oplevelse og kommer hen og ser, hvordan det fungerer på valgstedet. Herregud. Men det er jo i virkeligheden, at man ikke tager demokratiet alvorligt.

Jeg synes også, det er lidt pudsigt at se, hvordan SF den ene dag mener, at unge mennesker på 16 år ikke er i stand til selv at vurdere, om de må gå i solarium eller ryge eller drikke øl, eller hvad ved jeg, og den anden dag altså mener, at personer, som er svært handicappede, altså er i stand til at tage vare på noget så vigtigt som at udnytte den demokratiske stemmeret.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen vi tager netop demokratiet alvorligt, ligesom de gør i vores nabolande, hvor det er muligt for den her gruppe af borgere at stemme. Vi tager nemlig demokratiet alvorligt, fordi vi sætter en valgretskommission til at kigge på, hvordan man også kan udvide valgretsalderen. Valgretskommissionen kom med anbefalinger til, at vi skulle lave prøvevalg for unge under 18, altså unge fra 16 år. Vi synes, at det alt sammen er ganske glimrende, fordi vi synes, det er vigtigt, at vi får udvidet det demokrati. Så vi tager det meget alvorligt.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:40

Jan E. Jørgensen (V):

Jo jo. Man kan sige, at 18 jo heller ikke er et helligt tal. Tidligere har valgretsalderen været højere, men jeg går også ud fra, at vi er enige om, at vi jo ikke vil give 4-årige valgret – eller?

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er vi enige om.

Kl. 17:41

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne spørge ind til det helt praktiske. Hvordan forestiller fru Pernille Vigsø Bagge sig egentlig, at det skal foregå, når sådan en svært dement, en umyndiggjort person, skal ind i en stemmeboks og stemme? Jeg går ud fra, at det er sammen med en hjælper, eller hvad?

Hvis personen, når vedkommende kommer ind i stemmeboksen eller får tilbudt stemmesedlen, knap nok kan huske, hvorfor stemmesedlen er foran vedkommende, om det er en spiseseddel til en smørrebrødsrestaurant, eller hvad det er, fordi vedkommende jo er svært dement, hvordan skal personen så hjælpes til at stemme?

Kl. 17:41

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:41

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 28. maj 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:44).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Fuldstændig på samme måde som i tusindvis af borgere blev hjulpet til at stemme i søndags ved søndagens europaparlamentsvalg. Jeg var selv valgtillæst i Løgstørhallerne, uden at det i øvrigt har interesse for den her debat, hvor jeg hjalp adskillige multihandicappede, psykisk syge og psykisk udviklingshæmmede til at stemme, som man fuldstændig på almindelig vis gør det, hver eneste gang der er valg – selvfølgelig.

Hvad havde hr. Ole Birk Olesen forestillet sig? At handicappede mennesker i det her land og mennesker med funktionsnedsættelse ikke møder op til valghandlingen? Det har de gjort i mange år, og det vil være fuldstændig det samme med borgere under værgeomål. I det omfang, man har brug for hjælp til at fuldføre valghandlingen, får man den hjælp – og gud ske tak og lov for det.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden gang.

Kl. 17:42

Ole Birk Olesen (LA):

Nu var der ikke i tusindvis af umyndiggjorte personer, der stemte, da vi sidst gik til valg, for det er ikke tilladt i Danmark. Derfor spørger jeg igen: Når en meget svært dement – en 90-årig mand – skal stemme, og når han får lagt stemmesedlen foran sig, kan han ikke huske, hvad det er, han har foran sig, og han kan ikke huske, hvad partierne hedder, han kan ikke læse navnene på dem, han kan ingenting, hvordan er det så, at krydset skal sættes, uden at det på en eller anden måde bliver med ført hånd af den person, der hjælper?

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:43

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg gentager: Der er rigtig mange demente borgere i det her land, der stemmer til folketingsvalg, til kommunalvalg, til regionsvalg og til EP-valg. Det var der også i søndags. Der er rigtig mange mennesker med funktionsnedsættelser, der er rigtig mange med psykiske handicap, der er psykisk udviklingshæmmede, der stemmer til valgene, og man har regler for, hvordan man sikrer, at det ikke sker med ført hånd. Der er hver gang to hjælpere; det tilskrives reglerne.

Jeg er helt overbevist om, at hr. Ole Birk Olesen lige har afsløret, at han ikke aner en disse om, hvordan demokratiske valg foregår i praksis ude på valgstederne, men jeg er så glad for at kunne oplyse om det i dag.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og det betyder, at forhandlingen er sluttet.